

11th July 1957]

[Mr. Speaker]

Taking all these into consideration I do not give my consent to the moving of this Censure Motion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I make a submission to you, Sir. We are prepared to take any Demand discussed and voted upon as a vote of confidence in the Government.

MR. SPEAKER : That is agreed. The custom is that all Opposition parties select whatever cut motion they like and move it. If Mr. Ramaswamy Pillai moves his cut motion, I daresay that the Opposition parties will allow it. The House will then discuss it on its merits.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1957-58—cont.

(1) DEMAND XXVII—ELECTRICITY.

(2) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, I shall move both the Demands.

Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,05,15,400 under Demand XXVII—Electricity.”

Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,76,87,100 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

Sir, there are two Demands relating to Electricity : (1) Demand XXVII for a grant from the current revenues to meet the working expenses and (2) Demand XLI for capital expenditure on Electricity Schemes. As the subjects dealt with in both the Demands are allied ones, both the Demands may be taken together for purposes of discussion. The Demands may, however, be put to vote separately.

The first Demand is for meeting the working expenses of electricity schemes in operation. The working expenses include expenditure on smaller works financed from ordinary revenues, expenditure on operation and maintenance, cost of establishment and provision for depreciation. Against Rs. 18.08 crores required for these working expenses, the net expenditure on working alone will be 6.11 crores. The gross revenue expected to be earned by the department is Rs 9.50 crores.

Sir, the revised estimates under these two Demands have been prepared for the full year 1957-58. However, as the hon. Members are already aware the Government have constituted the

[Sri V. Ramaiah]

[11th July 1957]

Madras State Electricity Board with effect from the 1st July 1957 and the direct responsibility of running the Electricity Department has since been passed on to the Board. According to the provisions of the Electricity (Supply) Act, 1948, the State Electricity Board should in February of each year submit to the State Government an Annual Financial Statement, in the prescribed form, of the estimated capital and revenue receipts and expenditure for the ensuing year. The State Government should cause the statement to be laid on the Table of the State Legislature and the Statement will be open to discussion in the Legislature but shall not be subject to vote. The Board should take into consideration any comments made on the said statement in the State Legislature. As the Madras State Electricity Board has come into being only with effect from 1st July 1957, an Annual Financial Statement as required in the provisions of the Electricity (Supply) Act, 1948, could not be submitted earlier. The Board has, however, since resolved that the estimates under the two demands relating to Electricity now under the consideration of the House may be treated as the budget of the Board and that the discussions in the House on the two Demands may be treated as the discussions on the Board's budget. Accordingly, the discussions on these two Demands relating to electricity will also be the discussion on the Board's budget for the current year. Since only the expenditure till 1st July 1957 is on Government account, it is proposed to reduce the net provision of Rs. 11.62 crores under Demand XLI relating to Capital Outlay on Electricity Schemes by Rs. 8 crores. Demand No. XXVII relates to revenue expenditure which is met from the receipts of the Department and it is therefore not proposed to make any cut under this Demand. If on settlement of accounts, it is found that the amount voted by the Legislature is higher than that actually spent up to 30th June 1957 under items that are covered by this Demand, the additional amount will be surrendered. It is also proposed to ask for an additional grant of Rs. 8 crores under the Demand relating to loans and advances by the State Government so that this amount may be advanced as a loan to the Madras State Electricity Board to meet the Capital Outlay on Electricity Schemes from 1st July 1957 up to 31st March 1958.

Sir, the Madras State Electricity Board has commenced functioning with four members and a fifth member, viz., Accounts Member will be appointed shortly. The Administrative Member who happens to be the Secretary for Public Works Department is also the Chairman of the Board. The present term of office of the Members of the Board has been fixed at one year from 1st July 1957. There has been some suggestion that non-officials should also be appointed as members of the Board. It is however considered that at the initial stages the officials who constitute the Board will be very helpful not only in arranging the smooth transfer of the administration of the Electricity Department from the Government to the Board but also in laying down the correct guiding principles for the Board's administration. However the

11th July 1957]

[Sri V. Ramaiah]

Government are not unmindful of the valuable opinions of competent non-officials. Even now, non-officials representing various interests will be appointed by the Government in the proposed State Electricity Consultative Council before which the Board's policies and administration will come for periodical review. Although the entire generation, transmission and distribution systems of the Government Electricity Department have been taken over by the Madras State Electricity Board, the Board will work subject to the overall policy control of the Government with reference to the provisions of the Supply Act.

Coming to the capital expenditure on Power Schemes during the current year, I may mention that a major portion of the provision, viz., Rs. 7.82 crores is proposed to be utilized on the Kundah and the Periyar Hydro Electric Schemes and the Madras Plant Extensions III Stage. As usual, a substantial amount has been earmarked for rural electrification also. The 30,000 K.W. generating set under the Madras Plant Extension III Stage is expected to be commissioned in December this year and this will relieve the power shortage of the Grid in summer months. The Periyar Hydro Electric Scheme which is in an advanced stage of construction is expected to be commissioned in the middle of 1958. Thanks to the generous assistance to the tune of 20 million dollars offered by the Government of Canada under the Colombo Plan, the Kundah Hydro Electric Scheme may also be expected to be commissioned in 1959-60 according to schedule as the foreign exchange difficulties are not likely to affect this project to any great extent. The shipments of equipment and machinery ordered for the Project in Canada have already commenced and the civil works relating to the Project are also steadily progressing. The transmission lines designed to carry the additional power that will become available from these major schemes are either completed, under construction or are being taken up. Till the additional power, anticipated from these schemes become available, the power position in the State will continue to be difficult in view of the ever increasing demand for power. With a view to distribute the available power in the most equitable manner, for all load development and to avoid undue strain on power houses, peak-load and staggering restrictions including the grouping restrictions on agriculture and other rural L.T. Power loads in the hydro-electric and the Madras Systems may have to be continued for some time. These restrictions are not peculiar to this State alone and it is not unusual even in some advanced countries to have such restrictions as a permanent measure or at least for several years at a stretch as an operational necessity.

In the field of rural electrification, the State can legitimately claim to lead the rest of the country. The Electricity Department has set up an impressive record during the last year by extending supply of power to 1,300 villages and 13,000 agricultural pumpsets and this is far in excess of the target for the year set in the Second Five-Year Plan. Although it is feared that the availability of

[Sri V. Ramaiah]

[11th July 1957]

materials required for the rural electrification schemes will be seriously affected on account of foreign exchange difficulties, it is hoped that the tempo of intensive rural electrification programme which marked the activities of the electricity department during the last year will be maintained as far as possible during the current year also.

As the hon. Members are already aware, the policy of the Government is to give priority for supply of power for agricultural consumers. The agricultural consumers are already enjoying various concessions such as low tariff, free service connection up to Rs. 6 per H.P. of connected load, waiver of minimum or special guarantee during periods of drought, etc., which are not allowed to other classes of consumers. However, there seems to be some misunderstanding regarding the levy of unconnected minimum charges. I may mention in this connection that all schemes relating to extension of supply of electricity are sanctioned provided they are estimated to yield a gross return of 10 per cent per annum on the estimated capital outlay. This 10 per cent return is not even sufficient to meet the interest charges on operation and maintenance and the depreciation charges. It has been recently estimated that for an electricity extension scheme to be really remunerative the return should be about 15 per cent to 20 per cent. The Electricity Department being run on commercial lines cannot afford to lose this minimum return of 10 per cent per annum by the backing out of parties at the last minute after distribution lines have been laid out. The unconnected minimum charges based on the special or minimum guarantee agreed to by the consumers are levied from them if they fail to take supply within 3 months from the date of notice issued by the Electricity Department intimating availability of supply to them. Even in the matter of collection of unconnected minimum charges reasonable concessions are shown on merits of individual cases such as waiver of unconnected minimum charges during drought period subject to extension of the agreement period.

The tariffs for supply of electrical energy by the Electricity Department are maintained at the pre-war level, although the cost of generation and distribution has gone up considerably. To meet the increased expenses the Government have been levying surcharges. With a view to examine the existing tariff structure and to rationalize it in the context of present demand and supply of power by various classes of consumers, a departmental committee was appointed. The Committee has since submitted its report. The proposals of the Committee will have to be considered by the Madras State Electricity Board and given effect to in due course.

Practically the entire generation and about 85 per cent of distribution of power are already in the hands of the Madras State Electricity Board. With a view to nationalize the entire distribution of power, the Government have already acquired a number of company and local authority undertakings under the Madras

11th July 1957] [Sri V. Ramiah]

Electricity Undertakings (Acquisition) Act, 1954. During the current year, a major licensee, viz., the South Arcot Electric Distribution Company Undertaking was acquired by the Government and it vested in them on 1st June 1957. A provision of Rs. 47.75 lakhs has been made during the current year for payment of compensation in respect of the undertakings already acquired. At present eight Company Electrical Undertakings and five local authority undertakings yet remain to be acquired.

The implementation of the power schemes included in the Second Five-Year Plan will more than double the installed capacity in the State. Even then, the availability of power may not catch up with the ever growing demand particularly on account of the new industries expected to come up in this State and for rural electrification. With a view to meet this contingency and to have investigated schemes ready for inclusion in the Third Plan, the Electricity Department has already taken up the investigation of a number of schemes. The investigations of the Mettur Tunnel Scheme for seasonal power development and the Kumbhar-Amaravathy Scheme have already been completed. The investigation of upper Sholaiyar Hydro-Electric Scheme, Coonoor-Karteri Hydro-Electric Scheme, Palar-Porandalar Hydro-Electric Scheme and Parambikulam Hydro-Electric Scheme are proposed to be taken up during the current year.

As regards the demand for working expenses of electricity schemes actually in operation, the net revenue after meeting the working expenses in 1957-58 is estimated at Rs. 3.39 crores. The Budget Estimate for net expenditure on the working of the Electricity Department is Rs. 6.11 crores against the Revised Estimate for 1956-57 of Rs. 5.65 crores. The slight increase in working expenses is due to the progressive expansion of the department and its activities. I may in this connection refer to the various representations from the electrical engineers, operation subordinate service staff and other workers for improvement of their service conditions. Some of their demands have been examined by Government and remitted to the Electricity Board for consideration with suitable recommendations. I am sure the State Electricity Board will give due consideration to them and would do whatever is possible, consistent with the finances of the Board.

I thank you Mr. Speaker and the hon. Members for having given me a patient hearing.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,05,15,400 under Demand XXVII—Electricity.”

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,76,87,100 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

I am told that the Opposition parties have agreed that with regard to the first Demand, namely, Demand XXVII—Electricity, hon. Member Sri P. S. Chinnadurai will move his cut motion and

[Mr. Speaker]

[11th July 1957]

that with regard to the second Demand, namely, Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes, hon. Member Sri S. B. Adityan will move his Cut Motion. Hon. Member Sri P. S. Chinnadurai will first move his Cut Motion and then resume his seat. Then, I will call hon. Member Sri S. B. Adityan to move his Cut Motion. After the cut motions are moved, hon. Member Sri P. S. Chinnadurai will speak.

SRI P. S. CHINNADURAI : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 18,05,15,400 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.”

SRI S. B. ADITYAN : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 37,76,87,100.”

MR. SPEAKER : There is a small alteration in the figures. The figures should read : 29,76,87,100.

SRI S. B. ADITYAN : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 29,76,87,100 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes, be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Cut motions moved—

“ That the allotment of Rs. 18,05,15,400 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.”

“ That the allotment of Rs. 29,76,87,100 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes be reduced by Rs. 100.”

The main motion and the cut motions are now before the House for discussion.

MR. SPEAKER : May I ask the Hon. Minister for Electricity how long he will take to reply to the debate?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Fifteen minutes, Sir.

MR. SPEAKER : Then, the Hon. Minister will begin his reply to the debate at 12-45 p m.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சபை முன்பு பிரேரேபித்திருக்கின்ற மான்யக் கோரிக்கையை குறைக்க வேண்டும் என்று நான் வெட்டுப் பிரேரேனையை பிரேரேபித்து இருக்கிறேன். அதற்கு முதல் முக்கிய காரணம் விவசாயத்துக்கு பயன்படுத்தப்படும் மின்சாரத்துக்கு கட்டணம் வசூலிப்பதிலே விவசாயிகளுக்கு பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்பதை நான் முதன் முதலாக சொல்லுகின்றேன். விவசாயத்துக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்ற மின்சாரத்துக்கு அதிகப் படியான கட்டணம் வசூலிக்கின்ற அவசியம் என் தேர்ந்தது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தேசத்தின் மொத்த உற்பத்திச் செல்வத்திலே பாதி உற்பத்திச் செல்வம் விவசாயத் துறையிலிருந்துதான் கிடைக்கிறது என்று பொருளாதார நிபுணர்களில் ஒருவரான சிந்தாமன் தேஷ்முக் அவர்கள் கூறியிருக்கின்றார். அவ்வாறு இருக்க விவசாயத்துக்கு அதிகப்படியான மின்சாரக் கட்டணம் எதற்காக வசூலிக்கின்றார்கள்? பஞ்சாலைகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் எவ்

11th July 1957]

[Sri P. S. Chinnadurai]

வனாவ வசூலிக்கப் படுகின்றதோ அந்தக் கட்டணத்தைக் காட்டிலும் கிட்ட தட்ட மூன்று மடங்கு அதிகப்படியாக விவசாயத்துக்கு பயன்படக்கூடிய மின்சாரத்துக்கு வசூலிக்கின்றனர் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இத்தகைய பாரபட்சம் ஆலை முதலாளிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் மத்தியிலே காட்டப்படுவதன் காரணம் என்ன? என்றோ ஒரு நான் இவ்வாறு நிர்ணயித்து விட்டார்கள். அதனை அப்படியே தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை கவனிப்பதே இல்லை என்பது தான் எனது குற்றச்சாட்டு. அவ்வாறு வைத்துக்கொண்டு இருப்பது அந்தம் என்று கூட சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது ராஜ்யத்தில் சுமார் 45 ஆயிரம் சொச்சம் பம்ப்செடுகள் ஏற்கெனவே மின்சாரத்திலேயே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வரும் ஆண்டில் 11,000 பம்ப்செடுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பாக அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு அதிகப்படியான அளவில் விவசாயத்துக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதில் ஆக்கம் அளிக்கும் முறை இதுதான்? அதிகப்படியான கட்டணம் வசூலிப்பதன் மூலம் அதிகப்படி உணவு உற்பத்தி வரும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். சென்ற சட்டசபை கூட்டத்திலேயே கவர்னர் பேருமான் ஹெயின் மீது நடந்த விவாதத்தின்போது இதனைக் குறிப்பிட்டேன். அதற்குப் பிறகு மின்சார சலுகை ஏதாவது கனம் அமைச்சர் அறிவிப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஏமாந்தேன். அவர் சொல்லும்போது மிகவும் குறைந்த சலுகை கட்டணம் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது என்றார். பஞ்சாலைகளுக்கு உபயோகப்படும் மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் பழைய நாலு பைசா ஸர்சார்ஜ் உள்பட. விவசாயத்துக்கு உபயோகப்படும் மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் கிட்டத்தட்ட ஒரு அணை. இதுதான் விவசாயிகளுக்கு சலுகையா என்று கேட்கிறேன். அதிக உணவு உற்பத்தி என்ற விஷயத்திலே அரசாங்கம் போதிய அக்கறை காட்டுமானால் நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டும். தொழிற்சாலைக்கு உபயோகிக்கும் மின்சாரத்தைக் காட்டிலும், விவசாயத்துக்கு பயன்படும் மின்சாரத்துக்கு சலுகை கொடுப்பதன் மூலம் நிச்சயமாக விவசாயத்துறைக்கு சரியான ஒரு உதவியை செய்வார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து மின்சார அபிவிருத்திக்கு கடன்கள் கோரப்பட்டு இருப்பதாக பட்ஜெட் மெமொரான்டத்தைப் பார்த்தபோது தெரியவந்தது. அதிலே விவசாயத்துறைக்கு என்று கடன் வாங்கப்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்புகளை அளிப்பதற்காகவும் மின்சாரத்தை விநியோகிக்கவும் தான் என்று சொல்லி கடன் கோரப்படுகிறது. விவசாயத்துக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுப்பதற்காக என்று கடன் வாங்கக் காணோம். பார்க்கப் போனால் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்திலே சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி நான் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. அரசாங்க கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர்களும், எம். எல்.ஏக்களும் அவர்களுக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தார்கள். அதற்குப்பிறகு கூட கனம் அமைச்சர் இதைப்பற்றி கூறாமல் இருப்பது, இலாகா செல்வாக்கு கனம் அமைச்சரை எந்த அளவுக்கு அதிகமாக சுமந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இன்று குறைந்தபட்ச கட்டணம் நிர்ப்பந்தமாக, கட்டாயமாக, உபயோகிக்கப்படாத மின்சாரத்திற்கு வசூலிக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டு கனம் அமைச்சர் சொன்னார். இம்மாதிரி உபயோகிக்கப்படாத மின்சாரத்துக்கு குறைந்தபட்சக் கட்டணம் வசூலிப்பது ஏதோ ஒரு முறையாக வந்திருக்கிறது. உபயோகிக்கப்படாத மின்சாரத்துக்கு குறைந்தபட்சக் கட்டணம் வசூலிப்பது என்பது மிகவும் அநியாயமானது, கொடுமையானது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் எப்படி எடுத்துக் கூறுவது என்பதை யோசித்துப் பார்த்ததில் தாசி அபரஞ்சி கதை நினை

[Sri P. S. Chinnadurai]

[11th July 1957]

வுக்கு வருகின்றது. கனவு கண்டதன் காரணமாக வேதியர் நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டார். உடன்படிக்கையில் கையை முத்திட்டோம் என்ற ஒரு காரணத்தால் உபயோகப்படுத்தாத மின்சாரத்துக்கும் குறைந்தபட்ச கட்டணத்தை வசூலிப்பது என்ற நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். மின்சார இலாகா கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக, அன்று வேதியருக்கு நீதி வழங்குவதற்காக விக்ரமபாதித்தன் வந்ததுபோல், இன்று இங்கு கஷ்டப் படும் விவசாயிகளுக்கு மந்திரி உருவில் கனம் ராமய்யா அவர்கள் முன் வந்து நீதி வழங்குவாரா என்று கேட்க ஆணைப்படுகிறேன். மின்சார இலாகா கொடுமையை அனுமதித்து நீடித்துக் கொண்டிருப்பது சரியாகாது என்று மீண்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார வசதிகள் நம் நாட்டில் அதிகமாக இருந்தம்கூட ஒவ்வொரு ஆண்டும் மின்சாரவெட்டு ஏற்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் மின்சார வெட்டு சமார் 25 சதவிகிதம். இம்மாதிரி வெட்டு போடப்படுவதற்கு முக்கிய காரணம், மின்சாரத்தை சரியாக ஸ்டோர் செய்துகொள்ள இலாகா சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தப் புதிய இயந்திரம் என்ன என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வார்களானால், அதைச் சர்க்கார் வாங்கி அமைப்பதற்குத் தயார்.

SRI P. S. CHINNADURAI : சப்-ஸ்டிஷனில் உள்ள மோட்டாருடைய சக்தியை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். “Deposit of Storage” என்றுதான் சொன்னார்கள், மின்சார இலாகா அட்வைஸரி போர்டில். “Deposit of Storage position” சரி இல்லை என்றுதான் சொன்னார்கள்.

மின்சார வெட்டு வருவதன் காரணமாக தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரே நாளில் “லீவு” கொடுக்கப் படுவது இல்லை என்ற குறை இருந்து வருகிறது. ஒரே நாளில் “லீவு” கொடுப்பதற்கு மின்சார இலாகா குறுக்கே நிற்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதிரி நிலைமையைக் கைவிடலாம். இதர பிராந்தியங்களில் மின்சார வெட்டு ஏற்படுவதைப்போல், இப்பொழுது சென்னை நகரத்திலும் மின்சார வெட்டு வந்துவிட்டது என்று நான் அறிகிறேன். மின்சார இலாகாவின் இந்த குறைபாட்டை அகற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார இலாகாவிலே ஒரு திட்டத்திற்கு எவ்வளவு ரூபாய் மூலதனமாக ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ, அதிலே பத்து சதவிகிதம் லாபம் வரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்தச் செலவினங்கள் கணக்கிடப்படுவதாகவும், அதற்கு விதிக்கக் கூடிய கட்டணங்கள் கணக்கிடப்படுவதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுகூட போதாது என்றும், 20 சதவிகிதம் வரவேண்டும் என்றும் இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வியாபார நோக்கத்துடனே இந்த மின்சார இலாகாவை நடத்துகிற முறை இனி தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்வேன். வியாபார நோக்கத்துடனே மின்சார இலாகாவை நடத்தி வந்தது பழைய கம்பெனிகள். இப்பொழுது நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காகவும், தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காகவும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமே தவிர வியாபார நோக்கத்துடனே நடத்துவது என்பது சரியானது அல்ல. மின்சார இலாகாவுக்கு நட்டம் வராமல் பார்த்துக்கொண்டால் போதும். அதற்காக ரிசர்வ் நிதி, ஸ்பெஷல் ரிசர்வ் நிதி என்று வேண்டுமானால், அதையும் வைத்துக் கொள்ளலாம். அந்த அளவு சரி. செலவுகளை ஓரளவு சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாம். அதற்குமேலே நிறைந்த லாபம் மின்சார இலாகாவிலே வரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்குமேயானால் தொழில் துறையிலும் விவசாயத் துறையிலும் எந்த அளவு முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று நாம் லட்சியமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ அந்த லட்சியத்திற்குக் குந்தகம் ஏற்படும் என்று நான் அரசாங்கத்திற்கு நிச்சயமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11th July 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

ஆகவே, வியாபார நோக்கத்தை அரசாங்கம் கைவிடவேண்டும். வியாபாரம் என்று பார்த்தாலுங்கூட, 10, 15, 20 சதவிகிதம் லாபம் வைத்து வியாபாரம் நடத்துவது ரொம்பப் பேராசை பிடித்த வியாபார முறை என்றுகூட நான் சொல்வேன். அவ்வளவு பெரிய லாபத்தை அரசாங்கம் எதிர்போக்கக்கூடாது. லாபத்திற்கு ஒரு வரம்பு கட்ட வேண்டும். சாதாரணமாக, 6 சதவிகிதம் “டிவிடெண்டு” கிடைத்தாலே ஜாஸ்தி என்று சொன்னார்கள். 4 சதவிகிதம் லாபம் இருந்தால் போதும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திலே நியமிக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, 10 சதவிகிதம் லாபம் பெறுவது அதிகம். நான்கு சதவிகிதம் வந்தால் போதுமானது. மூலதனத்திலே பத்து சதவிகிதம் வருஷா வருஷம் லாபம் அடைந்து கொண்டு வந்தால், பத்து வருஷ காலத்தில் மூலதனத்தையே பெற்றுவிடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படியென்றால், பத்து வருஷத்திலேயே “க்ளோஸ்” செய்துவிடவா போகிறோம்? பத்து வருஷத்திற்குள் அதை நாம் “க்ளோஸ்” பண்ணப் போவது இல்லையே: ஆகவே, இன்னும் குறைவான லாபத்தை வைக்கலாம். ஏனென்றால், மின்சார இலாகாவில் இம்மாதிரி திட்டங்களை நாம் நீடித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கப் போகிறோம். மின்சாரமானது பல தொழில்களுக்கும் விவசாயத்திற்கும் உதவி புரியக் கூடியது. ஆகவே, அந்த வகையில் இதனை “சக்தியை உதவுகின்ற” ஒரு தொழிலாக நடத்த வேண்டுமெனத் தவிர, வியாபாரத் தொழிலாக நடத்த அரசாங்கம் முற்படக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI S. B. ADITYAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையின்மீது பேசுகிறபோது, நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்கும், எனது நண்பர் கனம் மின்சார இலாகா மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 10-24 a.m.

புதிதாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுகிற இடத்திலே, புதிய கம்பி போடுகிற இடத்திலே, ஏராளமான மரங்கள் அனாவசியமாக வெட்டித்தள்ளப் படுகின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். புதிதாக கம்பி போடுகிற இடத்திலே குறுக்கு நிற்கும் மரத்தை வெட்டித்தள்ள வேண்டியது அவசியம்தான். எங்கே மரங்கள் இடையூறு இருக்கின்றனவோ, கம்பிகளைப் போடுவதற்குத் தடையாக இருக்கின்றனவோ, அங்கே அந்த மரங்களை வெட்ட வேண்டும் என்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், அப்படி மரங்கள் வெட்டவில்லையென்றால், அதனால் அபாயம் உண்டு. ஒரு வேளை மின்சாரக் கம்பி மரத்தைத் தொடுமானால், பக்கத்தில் போகிறவர்களுக்கும் அபாயம் உண்டாகும். அதுவுமில்லாமல் மின்சாரமும் நஷ்டமாகக் கூடும். அனாவசியமாக மின்சாரம் பூமிக்குள் சென்று அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் இலாகாவுக்கும், மின்சாரத்தை உபயோகிக்கின்றவர்களுக்கும் கூட நஷ்டம் ஏற்படமுடியும். இதையெல்லாம் நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால், புதிய கம்பி போட்டால், கம்பி எடுத்துச்செல்லும் வழியில் இல்லாத மரங்களையும், கம்பிக்குப் பக்கத்தில் இல்லாமல் வெகு தூரத்தில் உள்ள மரங்களையும், அனாவசியமாக, தேவைக்கு அதிகமாக வெட்டி வருகிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி ஏறக்குறைய எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மரங்கள் வெட்டப் படுகின்றன, அனாவசியமாக. கிராமப் பகுதிகளில் மட்டும் அல்லாமல், நகரப் புறங்களிலும், சென்னை நகரத்திலும்கூட இம்மாதிரி நடைபெறுகிறது. இதைப் பற்றி சென்னை கார்ப்பரேஷன் கூட ஒரு முறை தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. “மின்சார இலாகா தேவைக்கு அதிகமான அளவு மரங்களை வெட்டித் தள்ளுகிறது” என்று கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகளும், நகரசபைகளும், சென்னை கார்ப்பரேஷனும் கூட தீர்மானம் போட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[Sri S. B. Adityan]

[11th July 1957]

எதோ அரசாங்கத்தில் விதி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நெல்லை ஜில்லாவில் ஆயிரக்கணக்கான பனை மரங்கள் வெட்டித் தள்ளப்படுகின்றன. தேவைக்கு அதிகமாக வெட்டித் தள்ளப்படுகின்றன—என்று நான் சொல்லியபோது, இலாகா அதிகாரி என்னிடம் ஒரு அரசாங்க உத்தரவைக் காண்பித்தார். அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் “புதிதாக மின்சாரக் கம்பி போட்டால், கம்பியிலிருந்து 15 அடி தூரம் வரையுள்ள எல்லா மரங்களையும் களை வேண்டும், வெட்ட வேண்டும்” என்று இருக்கிறது. இது தேவைக்கு அதிகமான உத்தரவு என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மரங்கள்தான் இந்த நாட்டுக்குச் செல்வம் என்று காட்டிலாகா மந்திரி அவர்கள் பேசியதை நாம் கேட்டோம். வனமகோற்சவம் கொண்டாடப்பட்டு, புதிதாக மரம் நடுவதையும் நாம் பார்க்கின்றோம். ஒரு புறத்தில் இம்மாதிரி மரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இன்னொரு புறத்தில் பத்தாயிரக்கணக்கான மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

கம்பியிலிருந்து 15 அடிக்குள் இருக்கும் மரங்களின் களைகளை வெட்ட வேண்டும் என்பது தேவைக்கு அதிகமான உத்தரவு. சுமார் ஐந்தடிக்கு உட்பட்டிருக்கும் மரங்களை வெட்டினால் போதும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதிலும் முக்கியமாக, களைகளை வெட்ட வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, களை இல்லாத மரங்கள் அனேகம் இருக்கின்றன. தென்னை மரங்களுக்குக் களை இல்லை; பனை மரங்களுக்கும் களை இல்லை. களைகள் இல்லாவிட்டாலும்கூட இரண்டு புரமும் 15 அடி என்ற முறையில் 30 அடி அளவுக்கு வெட்டுகிறார்கள். அதிலும், எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே, திருச்செந்தூர் தாலுகாவிலே—புதிதாக மின்சாரம் வேண்டியிருக்கிற இடத்திலே பத்தாயிரக்கணக்கான மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இது தேவைக்கு மிகவும் அதிகமானது, அனாவசியமான சீரழிவு என்று நான் சொல்வேன். தமிழ்நாட்டில் பனைமரத்தின் களைகளை வெட்டுவது என்பது விபரீதமாக இருக்கிறது. பனைமரங்களுக்கும், தென்னை மரங்களுக்கும் களைகளை அடிப்பது இல்லை, என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள், “நாங்கள் என்ன செய்வது? 15 அடிக்குள் எந்த மரங்கள் இருந்தாலும் நாங்கள் வெட்டித்தான் ஆகவேண்டும்” என்று. இப்படி, முன்பின் யோசனை இல்லாமல் உத்தரவை அமுல் நடத்துவதன் காரணமாக பல மரங்கள் வீணாகின்றன. களைகளை வெட்டுவதினால், சேதம் அடைந்த மரங்கள் காற்றினால் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டு சீக்கிரமாக முறிந்து விழுந்துவிடுகின்றன. ஆகவே, பனை, தென்னை ஆகிய மரங்களை அனாவசியமாக வெட்டக் கூடாதென்று அரசாங்கம் கண்டிப்பாக உத்தரவு போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நெல்லை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு பனை மரத்தையே நம்பி வாழ்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்பொழுது பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பனைமரத்தை நம்பித்தான் அவர்கள் வாழ்க்கை இருக்கிறது. பல தாலுகாவிலுள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கை சீரழியாமல் இருப்பதற்காக, கம்பியிலிருந்து பதினைந்து அடிக்குள் இருக்கும் மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்படவேண்டுமென்ற உத்தரவைத் தளர்த்த வேண்டுமென்றும், கூடியவரை கம்பிக்கு இடையூறு இல்லாத எந்த விதமான மரங்களையும் வெட்டக்கூடாதென்றும் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாயமாக தொகை வசூலிக்கப்படுகிற காரியத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இந்தச் சலுகை அளிக்காவிட்டாலும், இப்பொழுது பஞ்சப் பிரதேசங்கள் என்று பிரகடனப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் இடங்களில்—குறிப்பாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற சில தாலுகாக்களிலாவது—அபராதமாக வசூல் செய்வதை நிறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

11th July 1957]

[Sri S. B. Adityan]

ஒப்பந்தம் செய்த விவசாயிகள், இப்பொழுது கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை என்ற காரணத்தால் பம்புசெட்டு வைக்கவோ குறைந்தபட்ச அளவு மின்சாரத்தை உபயோகிக்கவோ முடியாமல் இருக்கிறார்கள். காரணம், அவர்கள் மீது எந்தவிதமான குற்றமும் இல்லை. கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே, பம்புசெட்டுகள் வேலை செய்வதற்கு இடம் இல்லை. ஆகையால், அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே, “ஒப்பந்தம்” என்ற பெயரைச் சொல்லி, குறைந்தபட்ச அளவு பணம் வசூல் செய்வதை நிறுத்த வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்திடம் கோருகிறேன். என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் வற்புறுத்தி, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI B. K. LINGA GOWDER : Sir, under the Kundah Hydro-Electric Scheme, lands of the poor people have been taken over by the Government, and in some cases their entire holdings have been taken possession of by them. The chief means of livelihood of these poor people is cultivation. Though these poor people have been deprived of their lands nearly two years ago, still they have not been given lands in other areas to enable them to pursue their old occupation. As a result of the sacrifice of these poor people, people in other parts of the State are benefited. These poor people have undergone lot of hardship and they are struggling to-day for their bread. In spite of these hardships, they are continuing to give their full co-operation to the officials working in the project area. Further, while forming roads in coffee and tea estates, bull-dozers are being used with the result that most of coffee and tea plants coming under the wheels of the bull-dozer are extricated. The authorities are not coming forward to pay compensation in respect of such losses. For a very long time, the poor people did not know as to whom they should approach for getting compensation. When they approached the Electricity Department, they were asked to approach the Revenue Department. When they went to the Revenue Department they were again redirected to the Electricity Department. Luckily for them, in May last, the Hon. Ministers for Revenue and Electricity visited the affected villages. After hearing the grievances of the poor people, they instructed the authorities to see that compensation was paid to them immediately and that they were provided with lands in other areas at once. Though the poor people felt that something would be done for them, so far nothing had been done. I would appeal to the Government to see that the people get their legitimate compensation and alternative lands in deserving cases.

10-27
a.m.

* K. R. VISWANATHAN : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மின்சார கோரிக்கையானது நமது ராஜ்ய சர்க்காரின் செலவிலேயே முதல்தரமான செலவுகொண்ட கோரிக்கையாக இருக்கிறது. இதற்கு அடுத்தபடியாகத்தான் செலவு காட்டக் கூடிய தலைப்பு கல்வி இலாகா தலைப்பாக இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

அப்படி அதிகமாகச் செலவாகக் கூடிய இந்த இலாகா நம்முடைய இந்திய நாட்டிலேயே முதல் தரமான வேலைகளை செலாகரியங்களை நம் ராஜ்ய மக்களுக்கு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். இந்திய நாட்டிலே இருக்கிற பிற ராஜ்யங்களில் மின்சார

[Sri K. R. Viswanathan]

[11th July 1957]

விஸ்தரிப்பு வேலை நடந்திருப்பதைக் காட்டிலும் தமிழ் நாட்டில்தான் மிகவும் அதிகமான அளவிலே இந்த வேலை நடந்திருக்கிறது. பெரிய தொழில் வளப்பத்தைப் பெருக்குவதிலும், சிறிய கிராமங்களிலேயும் கூட விளக்கு வசதியையும், பம்புசெட்டுகளையும், மோட்டார் வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதிலேயும் மிக அதிகமாக இந்த இலாகா கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னால் இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

உதாரணமாக இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தில் குந்தா நீர்வழி மின்சாரத் திட்டம் பூர்த்தியாகி, அடுத்தபடியாகத் தொடங்கப்பட இருக்கிற நெய்வேலி வெப்பவழி மின்சாரத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றினால் தமிழ் நாட்டில் தொழில்கள் வளரவும், விவசாயம் பெருகவும், மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளை அதிகரிக்கச் செய்யவும் உதவுவதோடு மற்ற நோக்குகளுக்கும் மின்சார சக்தி உதவ முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் இந்த ஆண்டிலிருந்து மின்சார இலாகாவானது சர்க்காரின் நேரிடை நிர்வாகத்திலிருந்து மாற்றப்பட்டு, எலெக்டிரிசிட்டி போர்டு என்கிற ஒரு குழுவின் கையில் நிர்வாகம் செல்லுகிறது. இந்தக் குழு முழுநேரம் மின்சார விஸ்தரிப்பில் கவனம் செலுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாடு முழுவதும் சீக்கிரத்திலேயே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டே இந்தக் குழு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அது 1-7-1957 முதலே வேலை செய்யத் துவங்கி எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வருகிறது என்று முன்பே சொன்னார்கள். இந்த மின்சாரக் குழுவானது எல்லா அலுவல்களையும் கவனிக்க ஆரம்பித்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதுவரையில் இந்த மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்து வந்த ஊழியர்கள், நிர்வாகம் மின்சாரக் குழுவின் கைக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டதனால், சர்க்காரின் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் இருந்தபோது தங்களுக்கு கிடைத்த வந்த சலுகைகள் எல்லாம் இனியும் தொடர்ந்து கிடைக்காமோ, கிடைக்காதோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். அதனாலே மின்சாரக் குழுவிடத்தில் வேலை செய்யத் தயங்குகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அவ்விதமாகத் தயக்கப்படுவதற்கு எவ்விதக் காரணமும் இருக்காது, அவர்களுக்கு முன் போலவே எல்லாச் சலுகைகளும் அளிக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரம் நல்ல முறையில் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிற நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. குறிப்பாக திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் இந்த மின்சாரமானது இதுவரைக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. முன்பெல்லாம் இதற்குக் காரணம் அந்த எல்லை ஒரு தனிப்பட்ட கம்பெனியின் எல்லைக்கு உட்பட்டதாக இருந்தது என்பதுதான். ஆனால் சமீப காலத்தில் அந்தத் தனிப்பட்ட கம்பெனி சர்க்காரின் கைக்கே வந்துவிட்டதாக நாங்கள் அறிவதைத் தவிர, அவ்வாறு வந்த பிறகும் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாக அறியவில்லை. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நான் அந்தப் பகுதிகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்பதாக சட்டசபையில் கூறிவந்திருக்கிறேன். ஆனால் உறுப்பினரான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. விரைவில் உடையார்பாளையம் தாலுக்காவிற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதாக இப்போதும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்புக் கொடுக்கிற காலத்திலும், அவர்களுக்கு பம்புசெட்டு, மோட்டார் முதலியவற்றுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வதிலும் பலவித தொல்லைகளுக்கு விவசாயிகள் உள்ளாகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக உடையார்பாளையம் போன்ற வறண்ட தாலுக்காவிற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வதாக எடுத்துக் கொள்வோம். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றால்

11th July 1957] [Sri K. R. Viswanathan]

உடனேயே அங்குள்ள விவசாயிகளிடத்தில் ஒரு உடன்படிக்கை எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அந்த உடன்படிக்கையின்படி மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு கட்டணம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதிரி கட்டவேண்டிய இடங்களிலேயும் அவர்கள் மின்சார சக்தியை எடுத்துக்கொண்டாலும், இல்லாவிட்டாலும் அன்கனெக்டெட் மினிம் தொகை மாதாமாதம் செலுத்திவர வேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. மின்சாரம் கிடைத்தவுடனேயே விவசாயிகள் அதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு பம்பு, மோட்டார் முதலிய சாமான்களை வாங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். போனால் உடனே கிடைக்கக்கூடிய சாமான்கள் அல்ல அவை. இவர்கள் இப்போது வேண்டுமென்று ஆர்டர் செய்தால் ஆர்டர் செய்த பிறகு மூன்று மாதங்கள், நான்கு மாதங்கள் கழித்து அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். அவை வந்து சேருகிற வரையில் இவர்களால் மின்சார சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. ஆறு மாத அளவில் அவர்களுக்குச் சாமான் கிடைக்காமல் இருப்பது அவர்கள் குற்றமல்ல. ஆகவே மின்சாரம் விந்நரித்தவுடனேயே அவர்கள் பம்பு செட், மோட்டார் முதலியவற்றுக்கு ஆர்டர் பண்ணிவிட்டார்களானால், அவை அவர்களுக்கு கிடைக்கிற காலம் வரையிலும் அவர்களிடமிருந்து எவ்வித வரியும் வசூல் பண்ணக்கூடாது என்று செய்ய வேண்டும். மேலும் மின்சார சக்தியைக் கொடுக்கும் போது பிக் ஸ்விச் போன்ற கருவிகளை விவசாயிகளே வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தப் படுகிறது. இவற்றை வாங்கமுடியாமல் விவசாயிகள் திண்டாடுகிறார்கள். இப்படி அக்கருவிகளை விவசாயிகளே வாங்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது சரியானது அல்ல. சர்க்காரே அந்தக் கருவிகளை எல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்து மின்சாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மழை பெய்யாத காலங்களில் அன்கனெக்டெட் மினிம் ஒருவாறு தள்ளிக் கொடுக்கப்படலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சில இடங்களில் மழை பெய்திருந்தாலும் கூட கிணறுகளில் விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மின்சார சக்தி முழுவதையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு தண்ணீர் இறைக்கப் போதுமான நீர் இருப்பதில்லை. அங்கே கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் அவர்களிடமிருந்து ஸ்பெஷல் காரண்டி சார்ஜ் வாங்காமல் டாரிப் மினிம் மட்டுமேயாவது வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போடவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது மின்சார திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது இதிலே விவசாயிகளுக்கு அனேகவிதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதாவது மழை இல்லாமல் டாம்களில் தண்ணீர் இல்லையென்று கரண்ட் குறைத்து ரேஷன் முறையில் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அங்கு வருஷ கணியில் இந்த விவசாயிகள் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கம்பு, சோளம், இவைகளை தான் நடவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் பூரா நிலங்களிலும் பயிர் செய்ய முடியாமல் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் என்று தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த வருஷத்தில் மினிம் சார்ஜ் வேண்டும் என்று வசூலித்து விடுகிறார்கள். நீங்கள் கரண்ட் கொடுக்கவில்லையே, அப்படியிருக்கும்போது இந்த மினிம் சார்ஜ் வசூலிக்கலாமா என்று கடந்த இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக இதைப்பற்றி அந்தந்த இலாகா அதிகாரிகளிடமும் மந்திரிகளிடமும் அங்குள்ள எக்ஸ்ப்யூட்டீவ் என்ஜினியரிடமும் விண்ணப்பித்துக்கொண்டோம். அதற்கு சரியான பதில் இது வரையிலும் கிடைக்கவில்லை. அந்த மாதிரி டாமில் தண்ணீரில்லாமல் அதனால் கரண்ட் ரேஷன் முறையில் கொடுக்கப்படும் வருஷத்தில் மினிம் சார்ஜ் வசூலிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நடுத்தர விவசாயிகள் பம்புசெட் எற்படுத்துவதற்காக பளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின்படி லான் வாங்குவதற்காக மனு கொடுக்கிறார்கள். அந்த வருஷத்தில் அந்த கிணற்றுக்கு 170 ரூபாய் மினிம் தொகை ஆகும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அடுத்த வருஷம்தான் பம்புசெட்

10-40
a.m.

[Sri A. V. P. Perivalaguruva Reddi] [11th July 1957]

கிடைக்கிறது. அந்த வருஷத்திற்கும் மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அத்துடன் மின்சாரம் இருக்கிற இடத்திலிருந்து பக்கத்தில் இருக்கும் கிராமத்திற்கு பம்பு செட்டு வைப்பதற்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் அவர்கள் மின்சாரம் இருக்கிற இடத்திலிருந்து இந்த கிராமம் வரை இத்தனை மைல் இத்தனை பர்லாங் இருக்கிறது, அதற்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் ஆகிறது, இதை பத்து வருஷத்தில் மூலதனமாக கிடைக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் மினிமம் தொகை கிடைத்தால் தான் எலக்ரிசிட்டி கிராமத்திற்கு அளிக்க முடியும் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதனால் 10 பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு அக்ரி மெண்ட் எழுதி கொடுத்து மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. அதற்கு பின் இரண்டு வருஷம் கழித்து அதே கிராமத்தில் ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் பதில் இரண்டாயிரம் கிடைக்கும்படியாக விருத்தியாகிறது. அப்படியிருந்தும் இந்த 10 பேர்களும் மினிமம் தொகை கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்று ஹிம்ஸிக் கிறார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பைக்காரா லிஸ்ட்டம் ஆரம்பமான பொழுது அதிகாரிகள் சொன்னார்கள், ஆறு வருஷத்தில் இந்த மூலதனம் கிடைக்க வேண்டும் என்று. அவர்கள் மேலும் விவசாயத்திற்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு 9 பைலாவும் லைட்டுக்கு 2½ அணாவும் என்று வந்தவிரும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது என்ன வன்முறல் ஒன்றுமே குறையவில்லை. பாபநாசம், பெரியார், இன்னும் எத்தனையோ மின்சாரத் திட்டங்கள் வரப்போகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உலகத்தில் கொள்ளையடிப்பது எல்லாம் சம்சாரிகள் தான் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு மில்லில் ஏதாவது ஒரு ஸ்ட்ரைக் வந்துவிட்டால் அங்குள்ள மந்திரிகள் அதிகாரிகள் இவர்களுள்ளும் பறக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி கவனிப்பதற்கு யாரும் கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்கு விவசாயி ஸ்ட்ரைக் பண்ணிவிட்டால் என்ன கதியாகும் என்று யாரும் ஆலோசித்து பார்ப்பது கிடையாது. இன்றைக்கு ஒரு விவசாயி தனக்கு மட்டும் ஒரு ஏக்கர் மாதிரிப் பயிர் வைத்துவிட்டு சொச்சத்தை அப்படியே போட்டு விட்டால் உலகம் என்ன செய்ய முடியும். இந்த விவசாயி விளைவித்தால்தான் மில்லில் வேலைசெய்யக்கூடிய தொழிலாளியும் சாப்பிட முடியும், எல்லா அதிகாரிகளும் சாப்பிட முடியும், மந்திரிகளுக்கும் விவசாயிதான் சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டும், இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் அவர்கள் தான் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கு அவசியமான காரணங்கு சார்ஜைக் குறைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். யூனிட்டுக்கு ½ அணு என்று கொண்டு வரவேண்டும். இப்போது தான் விவசாயம் விருத்தியாகும். உரமும் உப்புமும் அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுத்து விட்டால் போதாது. தண்ணீர் இருந்தால்தான் ஏதாவது விருத்தியாகும். இன்றுள்ள நிலையில் அங்கு விவசாயம் ரொம்பவும் மோசமடைந்து வருவதால் அங்கு 100-க்கு 80 பேர் வேறு விவசாயத்தை நம்பித்தான் வாழ்கிறார்கள். 100-க்கு 20 பேர் தான் அரிசி சாப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் இன்று பல தோட்டங்களிலும் நல்ல விவசாயம் விருத்தியாகிக்கொண்டிருக்கிறது. கம்பு, சோளம், கேப்பை, வரகு போன்ற தானியங்களும் விருத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நாட்டில் விவசாயம் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற இந்த சமயத்தில் விவசாயத்தை பெருக்குவதற்கு அவர்களுக்கு அவசியமான மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மின்சார மந்திரி அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், அதாவது திருமங்கலம் பகுதியின் பக்கத்திலுள்ள கள்ளிக்குடி போன்ற பகுதி மற்றும் 4 மைல் தூரத்தில் இருக்கும் எல்லா இடங்களிலும் கரண்ட் விருத்தியாகியிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு மின்சாரத்தை மேற்பார்வையிடுவதற்காக ஒரு ஆபீஸ் நடத்தப்படுகிறது. நல்ல வாடகை கட்டிடம் கிடைக்காது. அங்கு போன் கிடையாது. முன் எல்லாம் ஏதாவது கரண்ட் நிறுத்தப்படுமானால் 4 மணி நேரம் கரண்ட் நிறுத்தப்படும் என்று முன்னடியாகவே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும். இப்போது அது இல்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம். அதாவது இந்த கரண்ட்டை நம்பிக்கொண்டு 50 ஆக்களையும் வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு நடுவதற்காக நாற்றை பிடுங்கியிருப்பார்கள். இவ்வளவு ஏற்பாடும் செய்த பிறகு கரண்ட் வருவது கிடையாது. அங்குள்ள லைன்மென்ஸிடத்தில் கேட்டால் எனக்கு ஒன்றும்

11th July 1957] [Sri A. V. P. Perivalaguru Reddi]

தெரியாது என்று சொல்லுகிறார். இதைப்பற்றி செய்தியை உடனே அறிவிக்க வேண்டும் என்றால் போன் வசதி கிடையாது. அங்கே பிடுங்கி போட்ட நூற்று எல்லாம் கரிந்து போகும். இதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக நஷ்டமேற்படுகிறது. இவ்விதமாக கல்லுக்குடி ஏரியா கவனிப்பார் இல்லாமல் அநாதையாக கிடக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னாலும் ஒரு பிரயோஜனத்தையும் காண முடியவில்லை. ஏதாவது முன்னால் கரண்ட் வராது என்று தெரிந்தால் நன்றையெல்லாம் பிடுங்கிபோட வேண்டிய அவசியமிருக்காது. ஆதலால் என்றைக்கு கரண்ட் எத்தனை மணிக்கு வராது என்று முன்னதாகவே நோட்டீஸ் மூலம் அறிவிக்க வேண்டும். விவசாயத்தை பெருக்க வேண்டும், துரிதமாக காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இந்த விஷயங்களில் மின்சார மந்திரி அவர்கள் ரொம்பவும் ஆலோசித்து நல்ல படியாக கவனித்து விவசாயத்தை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு கூடுதல் விருத்தி பண்ணுவதற்கு அதற்காக அத்தியாவசியமான எல்லா சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAKSHMANA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மின்சார மான்யத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக இன்று மின்சாரத் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்பற்றி சந்தோஷமும் அடைகிறேன். எந்த அளவுக்கு மின்சார திட்டங்களை விஸ்தரிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மின்சார இலாகா வேலைசெய்து வருகிறது. ஆனால் சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனால் போட்டிருக்கிற சில திட்டங்களை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இதைப்பற்றி கேட்டால் இதற்கு வேண்டிய அளவு கம்பங்கள் இல்லை, வேண்டிய அளவு கம்பிகள் கிடைப்பதில்லை, இதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சில கிராமங்களில் அவர்களே பட்டறை அமைத்து சில சாமான்களை செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த சாமான்களையெல்லாம் உடனடியாக வரவழைத்து இன்னும் கூடுதல் விருத்தியாகக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் பல ஸ்கீம்கள் எல்லாம் போட்டு சர்வீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது கொடுத்திருக்கின்ற எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குப் போதாது. நம் நாட்டில் இப்போது கிடைக்கும் எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள் நமக்கு சரியான விதத்தில் கிடைப்பதில்லை. நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகிற மோட்டார்கள் நமக்கு போதாது. அவசியமாக வேண்டுமென்று கேட்டால் பணத்தை டெப்பாஸிட் கட்டி வைத்துவிட்டு ஒரு வருஷம் கழித்து கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த மோட்டார்கள் கொண்டுவைத்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு முன்னாலேயே மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

நம் நாட்டில் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய மோட்டார்கள் போதவில்லை. ஆகவே வெளிநாடுகளிலிருந்தாவது குறைந்தபட்சம் கொஞ்சம் கூடுதல் மோட்டார்கள் வரவழித்து விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். மோட்டார்களின் விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. முன்பு 530 ரூபாய்க்கு கிடைத்த மோட்டார் இன்று 700, 800, ஆயிரம் ரூபாய் வரை கூட போகிறது. அந்த அளவில் விவசாயிகள் மோட்டார் வாங்க முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஸ்டார்டர் ஸ்விட்சும் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், ஒரு வருஷ காலமாக மினிமம் சார்ஜ் கட்ட வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மோட்டாரும் கிடைப்பதில்லை, ஸ்டார்டர் ஸ்விட்சும் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து மோட்டார் வாங்க முடிகிறதா? அப்படி அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. இதைப் பற்றி மந்திரியவர்களுக்கு பெட்டிஷன் மூலம் அறிவித்து இருக்கிறேன். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், சர்க்கார் மூலம் லைசென்ஸ் வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதாவது, இந்த எலக்ட்ரிசிடி டிப்பார்ட்மென்ட்

[Sri S. Lakshmana Gounder] [11th July 1957]

மூலம் வழி எங்கு எங்கெல்லாம் இந்த ஸ்கீம் இருக்கிறது, எங்கு எங்கெல்லாம் இதை வைத்திருக்கிறார்கள், எங்கு எங்கெல்லாம் இதை வைக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் ஒரு கணக்கு எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சமயத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதைப் பற்றி முதல் அமைச்சரவர்களிடமும் நான் கூறி இருக்கிறேன். அவர்கள், பார்க்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதாய் இருந்தால் அதற்காக நிறைய பணம் ஆகுமே, நமது சர்க்காருக்கு அதனால் நஷ்டம் ஏற்படுமே என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால், இன்று இந்த மோட்டாரைக்கொண்டு யாதொரு விதமான உபயோகமும் இல்லாமலேயே மினிமம் சர் சார்ஜ் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதை எல்லாம் கவனித்து தனிப் பட்டவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதை விட்டு விட்டு சர்க்கார் மூலமாகக் கொடுத்தால் பரவாயில்லை. அதனால் ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் பலன் அடைவார்கள் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். மாமூல் கோட்டா கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால் நம் ஸ்டேட்டில் இதைப் பற்றி ஒரு கணக்கு எடுத்து எல்லா இடங்களுக்கும் நியாயமாகக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். கண்ட்ரோலர் அவர்களைக் கேட்டபோது சர்க்கார் மூலம் 1,300 மோட்டார்கள், ஸ்டார்டர் ஸ்விட்சோடு கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் திரும்பத்திரும்ப இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் விவசாயிகள் இது கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் மாத்திரமல்ல. மினிமம் சர்சார்ஜம் கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை பரிசீலனை செய்து மின்சார விஸ்தரணத்தோடு கூட, இந்த மோட்டார்கள், ஸ்டார்டர் ஸ்விட்சு உட்பட விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தால் மிகவும் நல்லதாய் இருக்கும். எவ்வளவு நல்லது இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்காக செய்தாலும் இதுமாதிரி ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் உடனே சர்க்கார் மீது அவர்களுக்கு ஒரு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. அடுத்த படி, நான் சொல்ல விரும்புவது, மினிமம் சார்ஜ் கட்ட வேண்டுமென்று ரெவுயூ, நோட்டீஸ் கொடுப்பதற்கு முன்பு அவர்களுக்கு மோட்டார், ஸ்டார்டர் ஸ்விச் இவைகள் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஒரு வாரம் பதிலும், ஒரு வாரம் இரவிலும் கிடைக்கிறது. நான் சொல்வது என்னவென்றால் விவசாயிகளுக்கு கரெண்ட் பகலிலும், கைத் தொழிலுக்கு கரெண்ட் இரவிலும் கொடுக்க வேண்டும். கட்டு வரும் போது விவசாயத்திற்கு கொடுத்தது போக மீதி உள்ளவற்றிற்கு கொடுக்க வேண்டும், என்று கொல்லிக் கொண்டு எனது சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

10-56
a.m.

SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகா சில ஆண்டுகளாக நல்லதொரு முறையிலே சேவை செய்து வருகின்றது என்பதை பொது மக்களும் அங்கத்தினர்கள் பலரும் உணர்ந்திருக்கின்றார்கள் என்றாலும், அந்த மின்சார இலாகாவிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த சபையின் முன்பு நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகின்றேன். காரணம் என்னவென்று கேட்டால், என்னுடைய தொகுதியிலே பரம்பரை பரம்பரையாக பஞ்சப் பிரதேசம் என்று குறிப்பிடப்படும் பல்லடம் தாலுகா உண்டு, மற்றொரு தொகுதி சர்க்கார் சாமங்குளம். அந்த இரண்டு தொகுதிகளும் இரண்டு விதமான தனிப்பட்ட குணங்களைக் கொண்டது. அப்படிப்பட்ட குணங்களைக்கொண்ட தொகுதிகளில் மின்சாரம் மக்களுக்கு எந்தெந்த முறையில் நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இந்த சபையின் முன்பு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்த சர்க்கார் சாமங்குளம் தொகுதியில் பெருவாரியான விவசாயிகள் மினிமம் சார்ஜ் கட்டுவதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாக்ஸிமம் சார்ஜ் கட்ட நேருகிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், இந்த சார்ஜ் கட்டுவது பற்றி அதிகாரிகளிடம் விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தும், அதிகார பீடத்தின் முன்பு கை கட்டி தின்றும், வாய் பொத்தி தின்றும் எந்த முறையிலும் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காது. எம்.எல்.ஏ.-க்களிடம் வருவார்களே யானால் அவர்களாலும் எந்த நிவாரணமும் செய்ய முடியாது நிலையில்

11th July 1957] [Srimathi Kolanthai Ammal]

நம்முடைய சர்க்கார் தலைமைக் காரியாலயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அரசாங்கம் குடிசைத் தொழிலை நல்ல முறையில் விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கிறது. ஆனால் இந்த வருஷம் மின்சார வெட்டு யாணப் பாதித்திருக்கிறது என்று கேட்டால், பெரிய தொழிற்சாலைகள், தனி டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கிற காரணத்தால் அதை அவர்கள் முழு நேரமும் வேலை செய்ய அந்த மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் குடிசைத் தொழில் விருத்தி செய்கிற சாதாரண மக்களுக்கு இரவு 6 மணிக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு காலை 6 மணிக்கு அது நிறுத்தப்படுகிறது. மறுபடியும் 12 மணிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு முறை வேலையாட்கள் வந்து வேலை செய்யும்போது ஒன்பது மணிக்கு வேலை செய்ய வருகிற வேலையாட்களை முதலாளிகள் எந்த முறையிலும், அவர்களை எந்த விதத்திலும் கண்டிக்காத முறையில் அவர்கள் தூரத்தங்கி விடுகிறார்கள். ஒரு முறைவேலை செய்கிறவர்கள் அந்தந்த வேலைகளை கெடுத்தி விடுகிறார்கள். அத்தனையும் நரசாமி சிறு முதலாளிகளைப் பாதிக்கிறது, என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மின்சாரத்தை ஓரளவு சிறு குடிசைத்தொழில்கள் செய்கிறவர்களுக்கு, அவர்கள் பெட்டி வைக்காவிட்டாலும் அரசாங்கப் பெட்டியிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமை வரவேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். மூன்றாவது, எங்கள் தொகுதியில் ஒவ்வொரு விவசாயினுடைய பருத்திச் செடியும் குறைந்தது ஆறடி அல்லது ஏழடி உயரம் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஆறடி, ஏழடி உயரமுள்ள பருத்திச் செடி ஊட்டு இரவில் சென்று, ஒரு விவசாயி தன் குடும்பக் கஷ்டத்தைப் பாராது தண்ணீர் கட்ட தோட்டத்தில் புகுந்தால் பாம்புகள் அவனை கடித்துவிடுகிறது. இந்தமாதிரியான கேஸ்கள் அநேகம் ஆஸ்பத்திரிகளில் வந்திருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் மினிமம் சார்ஜ் கட்டுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் அனுபவத்தில் அறிகிறோம். அதை அமைச்சரவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது என்னவென்று கேட்டால், பருத்திச் செடிக்கு தண்ணீர் விரும்புதோடு, பருத்திச் செடியில் இப்பொழுது எதிர்பாராத வியாதிகள் வருவது அனைவரும் அறிந்ததே. அது இருக்கும் வளையில், பருத்திச் செடி வரண்டிருந்தாலும் தண்ணீர் விடச் சாத்தியப்படுவதில்லை. செடியில் நோய் இருக்கும்போது தண்ணீர் விட்டால் நோய் அதிகம்தான் பரவும், ஆகவே வரண்டிருந்தாலும் தண்ணீர் விடமுடியாது. பால் போடுகிற சமயத்தில் சோளத்திற்கு தண்ணீர் வேண்டியதில்லை. இச்செடிகள் வரண்டிருக்கிற நிலையில் அதிகாரிகள் வந்து பார்த்து கிணறில் தண்ணீர் இருக்கிறதே, ஏன் நீங்கள் வரட்சியாக இருக்க விரும்புகிறீர்கள்; உங்கள் தோட்டங்களில் தண்ணீர் பாச்சிக் கொள்ளுங்கள் என்று விவசாயத்தில் அனுபவம் அற்றவர்கள் விவசாயிகளைக் கேட்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பதிலும் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. மினிமம் சார்ஜ் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த பரம்பரை பரம்பரை பஞ்சப் பிரதேசமான பல்வட்டத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் சிறு தொழிற்சாலைகளை விருத்தி செய்வதற்கு அமைச்சரவர்கள் ஓரளவிற்கு தனிப்பட்ட துறையில் மின்சாரம் சப்ளை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, ஆழமான கிணறுகளை வெட்டும் விவசாயிகள் சாமங்குளத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் வருஷம் ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் வெட்டி நஷ்டப்படுகிறார்கள். அதோடு மினிமம் சார்ஜம் கட்டி கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அங்குள்ள மக்களின் குறைகளை எந்த விதத்திலாவது நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, ஓரளவு அவர்களுக்கு சலுகைகள் கரட வேண்டும் என்றும் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு—ஒரு சிறு விண்ணப்பம் கூட—எம்.எல்.ஏ. தான் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று கஷ்டம் ஏற்படாமல் அவர்களது குறைகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டுமென்று மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு எனது உரையை முடித்திக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : அன்புள்ள தலைவர் அவர்களே, மின்சாரமானியத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை

[Sri A. Govindasamy]

[11th July 1937]

ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சாரம் இன்றைய தினம் ஆடம்பரத்திற்கும் விளம்பரத்திற்கும் அதிகமாக வழங்கப்படுகிறது. அந்த முறையில் வழங்கப்படுவதை கொஞ்சம் நிறுத்தி விவசாயத்திற்கும் தொழில்களுக்கும் அதை வழங்குவதற்கு நமது புதிய மின்சார மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆடம்பரத்திற்கும், விளம்பரத்திற்கும் கொடுக்கிற மின்சாரத்திற்கு அதிகமான அளவு கட்டணத்தை வசூல் செய்யலாம். தொழில் துறையிலும், விவசாயத் துறையிலும், குறிப்பாக விவசாயத்துறையிலே எவ்வளவு தூரம் மின்சார கட்டணத்தை குறைக்க முடியுமோ, அந்த அளவு குறைத்துக் கொடுத்தால்தான் விவசாயம் முன்னேறும். அதே சமயத்தில் உற்பத்தி பெருகும் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது.

இன்றைய தினம் மின்சாரம் 1,300 கிராமங்களுக்கு சென்ற ஆண்டில் பரப்பப்பட்டு விட்டதாகவும், 13 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கியிருப்பதாகவும் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நம் ராஜ்யத்திலே மின்சாரம் வேகமாக பரவி வருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூறிய ஒரு விஷயமாகும். அதே சமயத்தில் எங்கள் மாவட்டத்தில் மின்சார விஸ்தரிப்பு மிகவும் குறைவாகியிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா ஜில்லாக்களையும் எடுத்துப் பார்க்கும்போது, 12 ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன, அதை வசூலிப்பார்த்தால் 140 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கணக்குப் போட்டு பார்த்தால், எங்கள் ஜில்லா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று தெரியும். இதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். விவசாய மந்திரி அவர்களின் பகுதியில் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது கணக்கு பார்த்தால் தெரியும். மந்திரி அவர்கள் புள்ளி விவரங்களை நன்றாகப் பார்த்துவிட்டு இதை மறுத்தால், ஏதாவது தவறு இருந்தால் இதை திருத்திக் கொள்கிறேன். இப்போது இதை நன்றாக கவனித்து எந்தப் பகுதிகளுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் பகுதிகளுக்கு மேலும் விஸ்தரிக்கப்படுவதை தடை செய்து, பின்தங்கிய ராமநாதபுரம், தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு முதலிய இடங்களில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். மேஜர் பஞ்சாயத்துகளில் மின்சாரம் விஸ்தரித்து ஸ்டீட் லைட் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த மேஜர் பஞ்சாயத்துகளின் மொத்த வருமானத்தில் 8-ல் ஒரு பங்கு செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லாத சில பணக்காரர்கள் ஒரு ஸ்டீட்டுக்கு 22 ரூபாய் விலை 10 வருஷம் கட்ட சம்மதித்தால் ஸ்டீட் போடப்படுகிறது. அப்படி 4 அல்லது 5 அண்டு கழித்து பணம் கட்ட வசதி இல்லாமல் நிறுத்தி விட்டால், அந்த நேரத்திலே வெளிச்சம் இருந்த பகுதி இருட்டாகக்கூடியதாக மாறிக்கிறது. அரசாங்கம் தனிப்பட்டவர்களை நம்பாமல், அரசாங்கமே இந்த யாத்திரி வெளிச்சத்தை போட முன் வரவேண்டும். பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி இவைகளுக்கு ஸ்டீட் லைட் விஸ்தரிக்கிற நேரத்தில், பஞ்சாயத்து பணத்தை கொடுக்கப்போகிற நேரத்தில், சேரிகளுக்கு லைட் ஒன்றுக்கு 22½ ரூபாய் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சேரிகளுக்கு 22½ ரூபாய் கொடுப்பதிலிருந்து விதி விலக்களிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும் எங்கள் மாவட்டம் ஜீவ நதி இல்லாத ஒரு மாவட்டம். மின்சாரத்தை நம்பித் தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே விழுப்புரம் தாலுகாவில் காணை-கஞ்சனூர் பிரிக்காவிலுள்ள கிராம பகுதிகளுக்கு அறவே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இது முன்பு என்னுடைய தொகுதியாக இருந்தது. நான் இப்போதும் அந்தப் பகுதியின் ஜில்லா போர்ட் உறுப்பினராக இருக்கிறேன். நிதி மந்திரி அவர்கள் காணை பகுதி வந்திருந்த போது சீக்கிரம் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால், இந்த விஷயத்தில் இன்னும் ஏற்பாடு செய்யவில்லை. மின்சார கம்பிகள் அந்தப் பக்கம்தான் போகிறது. விழுப்புரத்திலே ஒரு ஸ்பெஷல் இலாகா இருக்கிறது. அதிலிருந்து மின்சாரம் சுலபமாக வழங்கலாம். அதிகச் செலவும் ஏற்படாது. வளவனூர்-கண்டமங்கலம்-விக்கிரவாண்டி

11th July 1957]

[Sri A. Govindasamy]

பிரக்காக்கனிலுள்ள கிராமங்களில் நல்ல முறையிலே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் படவில்லை. விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற கிராமங்களில் பணக்காரர்களுக்கு 20 அல்லது 30 பம்பு செட் உட்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு 2 அல்லது 1 கூட இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு காரணம் சொல்லக்கூடும். அதாவது தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் நடத்தியதால் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் பொறுப்பேற முடியாது என்று சொல்லலாம். இப்போது அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக் கொண்டு இருப்பதால் 1940 அல்லது 1945-ல் இருந்து இன்றைய வரை, மின்சாரம் சரியான முறையில் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கவனித்து, அப்படி இல்லாவிட்டால் அதற்கு ஒரு பரையாரிடி லிஸ்ட் போட்டு, சரியானபடி விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மின்சார கம்பெனியில் மின்சாரம் 30 ஆயிரம் கிலோவாட் அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே, சென்னை ஆண்டிலே 1,300 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டதாகவும், இந்த ஆண்டிலேயும் அதே மாதிரி விஸ்தரிப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு ஒரு சந்தேகத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிமெண்ட், எஃகு இவைகள் கிடைக்காத காரணத்தால் ஒரு வேளை அந்த அளவுக்கு விஸ்தரிப்பதற்கு முடியாமல் போகலாம் என்றும் கூறுகிறார்கள். குந்தா திட்டம் வெற்றி பெறும் என்ற உறுதியையும் தந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு இடத்திலும் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை காட்டுகிற போதிலும், பின் தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் குழந்தை அம்மாள் குறிப்பிட்டபடி, இரவு நேரத்திலே இந்த மின்சாரம் விவசாயத்திற்கு கொடுக்கப்படும் காரணத்தால், தண்ணீரைக்கட்ட போகிறபோது பாம்பு கடித்து சாகிற நிலைமை எங்கள் பகுதியிலும் இருக்கிறது. அந்த நிலையிலே அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தண்ணீர் கடடுகிறபோது சில இடங்களில் உடைப்பு எடுத்தால் அதைப் பார்க்க வேண்டிய நேரத்திலே அவர்களிடத்தில் போதுமான டார்ச் லைட் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இரவில் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு பதில் பகல் காலத்தில் வழங்குவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே விவசாயத்துறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம். கள்ளக்குரிச்சி தாலுகாவிலும், விருத்தாசலம் தாலுகாவிலும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். விருத்தாசலம் தாலுகா பென்னடம் கிராமத்திலும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க வேண்டும். இதற்கு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கூறி என் வார்த்தைகளை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, 11-10 a.m.
எலெக்டிரிஸிடி அபிவிருத்தி அடைந்து வருவதைக் கண்டு வர வேற்புதான், அதில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது எலெக்டிரிஸிடி குறிப்பாக விவசாயிகளிலே பெரும்பாலோரால் உபயோகப்படுத்தப்படக்கூடிய அளவுக்கு உதவிகரமாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே பல கம்பெனிகள் இந்த உற்பத்தி சப்ளையி ஈடுபட்டிருந்தன. இப்போதும் பல இடங்களில் கம்பெனியார் இதை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் பம்பு செட்டுக்காக ஒரு ஹார்ஸ் பவர் ரூபாய் 30-ம் அதிக பஷம் 2, 3 அல்லது 5 வருஷம் வரையில் ஒரு அக்ரிமெண்டம் செய்வார்கள். ஆனால் சர்க்கார் கைக்கு இது வந்த பிறகு 10 வருஷம் வரையில் அக்ரிமெண்டம் செய்யப்படுகிறது. ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு ரூபாய் 50 ஆக கொடுக்க வேண்டும். ஒரு விவசாயி 5 ஹார்ஸ் பவர் செட்டு வைத்திருந்தால், கரண்டை உபயோகப்படுத்தினாலும் சரி, உபயோகப்படுத்தாவிட்டாலும் சரி கண்டிப்பாக ரூ. 250 கொடுத்து விடவேண்டும் என்ற நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. அந்த நிலைமை இருக்குமேயானால், இன்றைக்கு வசதியிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், பணம்

[Sri V. K. Kothandaraman] [11th July 1957]

படைத் துறைகள், நல்ல முறையிலே உபயோகப்படுத்த முடியுமே தவிர இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் உள்ள சிறு நில விவசாயிகள் பயன்படுத்த முடியாது. அப்படிச் செய்வதால் சிறு நில சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தை இழக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் எந்த அளவுக்கு கரண்டு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டும், வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு மாதத்தில் முன்னால் கலெக்டர் ஆபீஸில் நடந்த சிறு நில சொந்தக்காரர்கள் மகாநாட்டில் வந்து இருந்த ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய எல்லா எம். எல். ஏ-க்கள், எம்.பி-க்கள், எம்.எல்.சி-க்கள் எல்லோருமே ஏகோபித்த முறையில் எந்த அளவுக்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கே சார்ஜ் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. அதே போல்தான் நான் இந்த சபையிலே இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த டிபார்ட்மெண்டிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை 1946-ல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1948-ல் வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்ற பதில் சர்க்காரிடமிருந்து வந்து இருக்கிறது. 1949-ல் இதை அதிக விரைவிலே, துரிதமாக நடத்துவதற்கு உத்தரவு போட்டிருந்தும், பத்து வருஷங்கள் ஆகியும் கூட வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்கள் வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் டிபார்ட்மெண்டுகளையும், லோகல் போர்டுகள் சார்பில் இருக்கக்கூடிய டிபார்ட்மெண்டுகளையும் வெகு விரைவில் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக தெரிகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இதுபற்றி என் அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்களுடைய கம்பெனிகளை வேண்டுமானால் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். நகர சபை சார்பிலே இன்றைய தினம் நடந்து வரும் டிபார்ட்மெண்டுகளை சர்க்கார் கண்டிப்பாக எடுக்காமல் இருப்பது நல்லது. ஏன் என்றால் நகர சபைகளில் பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சர்க்கார் இடத்திலே கேட்டாலும் அவர் உதவக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நிலையிலே எலெக்டிரிசிட்டி நகர சபை சார்பிலேயே இருக்குமானால் அவர்களுக்கு அது நல்ல உதவியாக இருக்கும். இதிலிருந்து வரும் பணத்தைக் கொண்டு அவர்களுடைய நிதி நிலையை சரி கட்டிக் கொள்ளலாம். ஆகவே நகர சபைகளே இவைகளை நடத்தும் படி விட்டுவிடுவது மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழில் சாலைகளில் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய கரண்டு குறைந்த சார்ச்சுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய கரண்டுக்கு அதிக சார்ஜ் விதிக்கப்படுகிறது. மிக மிக முக்கியமான காரியம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டியது. இந்த உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு தொழில்சாலைகளுக்கு விதிக்கப்படுவதைவிட அதிகப்படி சார்ஜ் செய்வதால் அவர்கள் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழில்சாலைகளுக்கு சார்ஜ் செய்வதை விட குறைக்காவிட்டாலும், அவர்களிடமிருந்து எந்த அளவுக்கு வசூல் செய்யப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்காவது விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கும் சார்ஜைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதோடு பொது மக்கள் வீடுகளில் உபயோகப்படுத்தும் கரண்டுக்கும் குறைந்த படி சார்ஜ் விதிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு விதிக்கப்படும் சார்ஜ் அதிகப்படி இல்லை என்று சொல்லலாம். அப்படி சொன்னாலும், நீண்ட நாளாக வசூலிக்கப்படும் இந்த அதிகப்படி சார்ஜை நியாயமான முறையிலே தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

11th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

இந்த முறையிலே, விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தினாலும் உபயோகப்படுத்தாவிட்டாலும் விதிக்கக்கூடிய சார்ஜை போக்கி எந்த அளவுக்கு உபயோகிக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு மட்டும் சார்ஜ் செய்யவேண்டும். இந்த அளவுக்கு இப்போது இருக்கும் முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அதே போல எலக்டிரிஸிடி டிபார்ட்மெண்டுகளிலே வேலை செய்யக் கூடிய சிப்பந்திகளுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை உடனடியாக தீர்த்து வைக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதாக கொடுத்த வாக்குறுதியையும் உடனடியாக நிறைவேற்றி அவர்களுக்கு வீடு வசதியை செய்து கொடுக்கவேண்டும்மென்று சொல்லிக் கொண்டுள்ள உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. M. NALLASWAMI : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்ய கோரிக்கையின் பேரில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பிரேரணைகளை எதிர்த்துப் பேசும் முகத்தான் என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார இலாகா மிகவும் நல்ல முறையிலேபணியாற்றி வருகிற இலாக்காக்களில் ஒன்று. ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் பயனாகவும், சமீபத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் திட்டங்களின் பயனாக நாட்டுக்கு இன்றியமையாததாக இருக்கும் மின்சாரம் அதிகப்படியாக உற்பத்தியாகி வினியோகிக்கப்பட்டு வருவதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதே சமயத்தில் ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் சிஸ்டங்களை மட்டும் நம்பாமல் நெய்வேலி போன்ற இடங்களில் தெர்மல் சிஸ்டங்களையும் அதிகப்படியாக ஆதரித்து வருவது பாராட்டத்தக்கது. ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் சிஸ்டங்களை நம்பினால் தண்ணீர் இல்லாத சமயங்களில் சமீபத்தில் ஏற்பட்டது போல் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டு, விவசாயம் பாதிக்கப்படலாம். இதை மனதில் கொண்டு தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை நிறுவ திட்டமிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. கிராம சிஸ்டம் என்று சொல்லப்படும் அதாவது எல்லா உற்பத்தி நிலையங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து, தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் மின்சார உற்பத்திக் குறைவு ஏற்படும் இடங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் போற்றத்தக்க நிலையில் அமைந்து இருக்கிறது. நல்ல திட்டங்களின் மூலமாக அதிகப் படியான மின்சார உற்பத்திக்கு வழி வகை செய்து கொண்டு இருந்தாலும், இந்த இலாகா இன்னும் சிறந்த முறையில் இயங்க சில ஆலோசனைகளை மேற்கொண்டு அதன்படி நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பில் இருக்கும் சிரமங்களை பொது மக்களின் வாயிலாக தெரிந்து கொண்டதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற நாடுகளில் இருக்கக்கூடியதைவிட நம் நாட்டில் மின்சாரக் கட்டணம் மிகவும் அதிகமாக அமைந்திருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக விவசாயிகள் செலுத்தும் அதிகப் படியான கட்டணம் சரி இல்லை என்பதை ஓர் அளவுக்கு ஒப்புக் கொள்ளத் தான் வேண்டியிருக்கிறது. கூடுமானவரையில் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்ச கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று யோசனையை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக ஒரு புதிய திட்டத்தினால் 10 சதவிகிதம் ரிடர்ன் இருக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். இந்த 10 சதவிகிதம் ரிடர்ன் இருந்தால்தான் “டாரிங் காரண்டி”க்கு மாற்ற முடியும். அப்படி இல்லாவிட்டால் “ஸ்பெஷல் காரண்டி”யாக இருக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருந்தது. இப்போது 20 சதவிகிதம் ‘ரிடர்ன்’ இருக்கவேண்டும் என்று மாற்றி இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. இந்த நிலை உண்மையாகவே விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு “அன்கனெக்டட் மினிமம்” அதாவது மின்சாரம் வேண்டும் என்று ஒரு விவசாயி எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சப்ளை எடுத்துக் கொள்ள தவறி விட்டால் “அன்கனெக்டட் மினிமம்” கட்ட வேண்டிய நிலையில் அந்த விவசாயி இருக்கின்றான். “அன்கனெக்டட் மினிமம்” கட்டக்கூடிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய விவசாயியின் குறைகளை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். போதிய அளவு பண வசதி இல்லாத காரணத்தால் மோட்டார் வாங்க முடிவதில்லை. அல்லது போதிய வசதி சர்க்காரிடமிருந்து

11-17
a.m.

11-20
a.m.

[Sri T. M. Nallaswami]

[11th July 1957]

பெற மனு போட்டு அதனால் கால தாமதம் ஏற்பட்டு “ அனகனெக்ட்டு மினிமம் ” கட்ட வேண்டிய நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஏழ்மை நிலையிலிருக்கும் விவசாயிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சப்ளை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தால் “ அனகனெக்ட்டு மினிமம் ” கட்ட வேண்டியிருப்பது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். வேண்டுமானால் ரூ. 180 அல்லது 200 என்ற ஒரு டிபாலிட் முறையை ஏற்படுத்தி சப்ளை செய்வதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். டிபாலிட் கட்டினவர்கள் சப்ளை எடுத்துக் கொள்ளா விட்டால் டிபாசிட் தொகையை இழக்க வேண்டும் என்ற முறையை ஏற்படுத்தலாம்.

(Srimathi Savithri Shanmugham in the Chair.)

மின்சார இலாகாவில் சப்ளை செய்யக்கூடிய அதிகாரம் தனியாக ஒரு இடத்தில் குவிந்து இருக்கிறது. ஏதாவது உத்தரவு வேண்டும் என்றால் “ சீப் என்ஜினியருக்கோ ” அல்லது சர்க்காருக்கோ வர வேண்டிய நிலை இப்பொழுது இருக்கிறது. இப்போது புதிய போர்டு அமைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அவைகளை மாற்றி ஆங்காங்கு சீக்கிரமாக குறைகளை தீர்க்கக் கூடிய அளவுக்கு அதிகாரத்தை பிரித்து வழங்கினால் பாராட்டத்தக்கதாக இருக்கும். நடைமுறையில் அவை வசதியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு சாங்கிஷனுக்கும் “ சீப் என்ஜினியருக்கோ ” சர்க்காருக்கோ அல்லது எலக்டிரிசிடி போர்டுக்கோ வர வேண்டுமானால் வீண் காலதாமதமாகி விடும். இந்த குறைகளை தடுப்பதற்கு வேண்டிய வழிகளை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த போர்டு அமைக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த எலக்டிரிசிடி போர்டின் தலைவராக பி. டபிள்யூ. டி. செக்ரட்டரியை போடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த போர்டின் தலைவராக மின்சார இலாகா மந்திரி இருக்கும்படி வழிவகை செய்தால் நன்றாக அமைந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் உண்மையில் பொது ஜனங்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களை தெரிந்து கொள்ள பொது ஜனப் பிரதிநிதியாக இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு முடியும். அதிகார வர்க்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு தெரிந்து கொள்வது முடியாது என்ற ஒரே காரணத்தால்தான் இந்த யோசனையை நான் சொல்லுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது சட்டத்துக்கு விரோதமாக இருக்கும்.

SRI T. M. NALLASWAMI : நம்முடைய ஆலோசனைகளையும் முடிவுகளையும் மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவித்து தகுந்த மாறுதல்களை செய்யலாம். சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஆலோசனை குழு ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளையெல்லாம் தெரிவிப்பதற்கு இந்த குழுவிற்கு அதிகமாக வாய்ப்பு இருக்கும். அன்றாட நிர்வாகத்தில் இருக்கும் குறைகளை குழந்தை அம்மாள் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். ஆகையால் விவசாயத்துக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யும் விஷயத்தில் இரவு நேரத்தில் ஒரு கிப்படு பகல் காலத்தில் ஒரு கிப்படு என்று இரண்டு கிப்படாக நேரப்பதை மாற்றி பகல் நேரத்தை இரண்டு கிப்படாக வைத்து 6 மணிக்கு ஒரு கிப்படாக இருந்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். முப்பது அல்லது 40 அடி ஆழம் உள்ள கிணற்றில் கிடைக்கும் ஊற்று தண்ணீரை பம்பு செட்டு மூலம் இறைக்க இரண்டு கிப்படாக 12 மணி நேரத்தில் 6 மணி நேரத்திற்கு ஒருதரம் கரண்ட் விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். இம்மாதிரி ஆலோசனைகளை சொல்ல ஒரு குழு (சட்ட சபை அங்கத்தினர்களை கொண்ட) ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும், என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11th July 1957]

SRI P. VEDAMANICKAM : கனம் தலைவி அவர்களே, இந்த மின்சார இலாகா மான்ய கோரிக்கையை நான் வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டம் வரண்ட ஆறுகள் உள்ள இடம். ஆகையால் நீர்பாசனம் பெரும்பாலும் கிணறுகளால்தான், விசேஷமாக கவலை, ஏற்றம், ஆயில் மிஷின் இவைகளினால்தான் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுகிறது. இதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் அதிக செலவு செய்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சில காலமாக மின்சார விநியோகம் ஒரு கம்பெனியின் கீழ் இருந்தது. 1-6-57 முதல் அதை மின்சார போர்டு எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சி, விருத்தாசலம், செஞ்சி மாவட்டங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வது மிகவும் அவசியம். நல்லூர் போன்ற கிராமங்களில் இருக்கும் வாசிகளுக்கு மின்சாரம் என்ன என்று கூட தெரியாது. நடை முறை ஆண்டில் அங்கெல்லாம் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க வேண்டும். திட்டக்குடி பெண்டாம் போன்ற இடங்களில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டத்துக்குள்ளாகிறார்கள். ஆகையால் நடை முறை ஆண்டில், நல்லூர் போன்ற இடங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-26
a.m.

SRI N. R. THIAGARAJAN : தலைவி அவர்களே, மின்சார இலாகாவின் மின்னல் வேக சாதனைகளை பாராட்டிப்பேச ஆசைப்படுகிறேன். மின்சாரத்தின் மூலம், மற்ற எந்த தொகுதியைக் காட்டிலும் என்னுடைய தொகுதி அதிக நன்மை அடைந்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 75 சதவிகிதம் கிராமங்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் பாக்கி 25 சத விகித கிராமங்கள்தான், மின்சார இணைப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த 25 சதவிகித கிராமங்களில் உள்ளவர்களும் மின்சார இணைப்புக்காக மிக வேகமாக பாடுபட்டு தங்களாலான முயற்சிகளை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்கத்துக்கு மனுப் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கும் சீக்கிரம் இந்த வசதி கிடைக்குமாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சில இடங்களில் மின்சாரத்தினால் தண்ணீர் இரைப்பதை பார்த்து, பக்கத்தில் கவலையினால் தண்ணீர் இரைத்துக் கொண்டிருக்கும் மாடுகள், விவசாயியைப் பார்த்து ஏளனமாக “அதோ பார், அண்டை ஊர் வாசி இயந்திரத்தின் மூலமாக தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். நீயோ என்னை தொந்தரவு செய்து கொண்டிருக்கிறாய்” என்று கேட்பதுபோல இருக்கிறது என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் எல்லா கிராமங்களுக்கும் சீக்கிரமாக மின்சார இணைப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

11-30
a.m.

கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைப் போன்று என்னுடைய தொகுதியிலும் 100, 120 அடி ஆழம் தொண்டினால்தான் கிணறுகளில் தண்ணீர் வருகின்றது. அப்படி இருக்கும் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பது கஷ்டம். சில சமயங்களில் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாமலும் போய்விடுகிறது. அத்தகைய சமயங்களில் ‘சார்ஜ்’ வசூலிக்கப்படுவதை விவசாய பெருமக்கள் எதிர்க்கிறார்கள். தண்ணீர் எப்போழுது கிணறுகளில் இருக்கிறதோ அப்பொழுதுதான் ‘சார்ஜ்’ வசூலிக்க வேண்டும். மற்ற நாட்களில் “மினிமம் சார்ஜ்” கட்டுவதை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இன்னும் சில இடங்களில் மின்சார ‘கனெக்ஷன்’ கிடைக்கிறது. ஆனால், பம்பு செட்டுகள் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பம்பு செட்டுகள் வாங்கிக்கொள்வதற்கும் அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், விவசாயிகள் பணம்சேர்த்து பம்பு செட்டு வாங்கும் வரையாவது. “மினிமம் சார்ஜ்” வசூலிக்காமல் விட்டு விடுவதுதான் நல்லது என்று மற்ற அங்கத்தினர்கள் கூறிய அபிப்பிராயத்தை நானும் ஆதரிக்கிறேன்.

மின்சார இலாகா வெகு அற்புதமான காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறது என்று நான் கூறுவேன். இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாகாணத்தைக் காட்டிலும் சென்னை மாகாணம்—மின்சார இலாகாவில்—சிறப்பான

[Sri N. R. Thiagarajan]

[11th July 1957]

சேவை செய்து வருகிறது என்று நாம் தைரியமாகச் சொல்லலாம். பல இடங்களில் இன்னும் குறை இருந்தாலுங்கூட, மற்ற நாடுகளைப் பார்த்தால் நம் நாட்டில் நாம் அதிகமாக வேலை செய்திருக்கிறோம்—மின்சார இலாகாவைப் பொருத்த வரையில். அமெரிக்க நாட்டில் ஜனாதிபதி பதவிக்கு ஒருவர் போட்டியிடும்போது, “எனக்கு வேண்டுமோ போட்டால் நாங்கள் எல்லா ஊர்களுக்கும் மின்சாரத்தை அதிகமாகக் கொண்டுவருவோம்” என்று சொன்னாராம். ஆகவே, குபேர நாடு என்று சொல்லப்படும் அமெரிக்க நாட்டிலேயே மின்சார இணைப்பு இல்லாத கிராமங்கள் இருக்கும்போது, மின்தங்கிய நாடாக உள்ள நம் நாட்டிலே அவ்வளவு சீக்கிரமாக எல்லா ஊர்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க முடியும் என்று கூற முடியாது. என்றாலும், எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

11-32
a.m.

* SRI V. SUBBIAH : கனம் தலைவி அவர்களே, எனக்குமுன் பேசிய நண்பர்கள் ‘மினிமம் சார்ஜ்’ வசூலிக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று எல்லோரும் ஏகோபித்த நிலையில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மிக முக்கியம். எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வட பகுதியிலே சங்கரன்கோயில், கோவில்பட்டி தாலுகாக்களில், குறிப்பாக விளாத்திக்குளம் பகுதியிலே மின்சாரம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அங்கே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று மின்சாரத்தில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதென்று சொன்னால், சிறு விவசாயிகளும், நடுத்தர விவசாயிகளும் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இதிலுள்ள கஷ்டம் என்னவென்றால், என்னைக்கு விவசாயிகள் அக்ரிமெண்டில் கையெழுத்திடுகிறார்களோ அன்று முதல்—பத்து வருஷ அக்ரிமெண்ட் என்று இருந்தால்—மின்சாரத்திற்காக கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. என்னைக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுகிறதோ அன்றிலிருந்து பத்து வருஷம் என்று அக்ரிமெண்ட் இருந்தால்தான் பொருத்தமாக இருக்கமுடியும். அதுதான் தகராறு. மின்சார இலாகாவைப் பற்றி குறை விவசாயிகளுக்கு இதுதான். வேறு ஒன்றுமில்லை. அந்த விதியைத் திருத்தியிருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்.

‘மினிமம் சார்ஜ்’ தான் வசூலிக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், இடையிலே வசூலிக்கும் ‘சார்ஜ்’ தான் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. குறைந்தப் பட்ச கட்டணத்தில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அத்துடன் சர்சார்ஜ், மீட்டர் சார்ஜ் போன்ற பல சார்ஜ்களுக்காக கட்டணம் விதித்து, யூனிட்டுக்கு கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை அணு என்ற அளவுக்குக் கூட வந்துவிடுகிறது. அதனால், கிராமப் பகுதிகளிலே சின்ன விவசாயிகளாயிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், முக்கியமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அவர்களுக்கு மிகுந்த சலுகை காட்ட வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், கிராமப்பகுதிகளிலே இன்றையதினம் குடிசைத் தொழில் போன்ற கைத்தொழில்களை அங்கு ஆரம்பிப்பார்களானால், அவைகளுக்கும் விவசாயக் காரியங்களுக்கும் கூட்டாக மின்சாரம் உபயோகப்படுமானால் அவைகளுக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பலவருஷங்களாக தொடர்ச்சியாக மின்சார வெட்டு ஏற்படுவதை நீக்கவேண்டுமென்றால், இன்னும் பெரிய திட்டங்களுக்கு வழி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைவிலிருந்து உற்பத்தியாகும் ஜீவநதிகளை மின்சாரத்திற்கும் பாசனத்திற்கும் உபயோகப்படுத்த அரசாங்கம் திட்டம் வகுத்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

11th July 1957]

[Sri V. Subbiah]

மேலும், விவசாயிகள் தங்கள் தங்களுடைய கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டால், அது கிடைப்பதற்குப் பல வருஷங்கள் கடந்து போகின்றன. அம்மாதிரி கோரிக்கைகளை யெல்லாம் சீக்கிரமாகக் கவனித்து, எந்த எந்த கிராமத்திற்கு மின்சாரம் அவசியம் என்று கேட்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் உடனடியாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவிடவேண்டும்.

உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும்போது, இரவுக் காலங்களிலே மின்சாரத்தை உபயோகிப்பது தவறு என்று பலர் பேசினார்கள். நகரங்களிலுள்ள மில்கன், சினிமாக்கள் போன்றவைகளுக்கு இரவு நேரத்தில் கொடுத்துவிட்டு, பகல் காலங்களில் விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் உபயோகிக்கக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

மின்சார இலாகா ஊழியர்கள், தங்களுக்கு சம்பளக் குறைவு என்ற நிலையிலே தமிழ் நாடு பூராவும் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலையை மறந்து அமைக்கவேண்டும். மேலும், மின்சார இலாகாவிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது அபாயம் ஏற்பட்டால் அந்தத் தொழிலாளியின் குடும்பத்தினருக்கு, குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலையை அனுசரித்து நல்ல முறையிலே நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், சின்ன விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரம் வழங்கும் விஷயத்தில் பொருத்தமான ஒரு ஏற்பாடு அமையவேண்டும். மின்சார சாமான்கள், மின்சார மோட்டார்கள் போன்றவைகளை விவசாயிகள் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து உதவவேண்டும். இந்தப் பொருள்களை விவசாயிகள் தாங்களாகவே வாங்கிக் கொள்ளச் செய்வது தான் உசிதம். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக, மின்சார இலாகா மூலமாக வாங்கச் செய்வது விவசாயிகளுக்கு பெரும் சமையாக அமைகின்றது என்பதையும் இந்த சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மேற்கூறியவைகளை யெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்சிறுநரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDAR : கனம் தலைவி அவர்களே, 11-36
நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களையும் விட மின்சாரம் நல்ல
முறையிலே விருத்தி அடைந்து வருகிறது. அந்த வகையில் மின்சார இலாகா
நல்ல முறையிலே ஏற்பாடு செய்து வருகின்றார்கள் என்று சொல்ல நான்
பெருமைப்படுகின்றேன். a.m.

குறிப்பாக, மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவிலுள்ள கஷ்டங்களைப் புரிந்து, அதிலே ஒவ்வொன்றுக்கும் நல்ல முறையிலே தீர்வுகாணவேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து வருவது உண்மையிலே போற்றத்தக்க விஷயம்.

இப்பொழுது மின்சார போர்டு அமைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே எல்லோரும் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கக் கூடிய காரணத்தால், உடனடியாக உத்தியோகப் பற்று இல்லாதவர்களைக் கொண்டு ஒரு ஆலோசனை போர்டு (Non-Official Advisory Board) ஒன்றை சீர்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“மினிமம் காரண்டி” என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு 50 ஐயாய் என்று இருக்கிறது. மேலும், பத்து வருஷங்களுக்கு என்று “அக்ரிமெண்ட்” எழுதி வாங்குகிறார்கள். ஏழு வருஷங்களுக்கு முன்பு, பரீட்சார்த்தமாக சில காலங்களில் இரண்டு வருஷத்திற்கு மாத்திரம் “மினிமம் காரண்டி” வாங்கினார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். “பத்து வருஷம்” என்று இருப்பதை இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷத்திற்கு மாத்திரம் “மினிமம் காரண்டி” என்று செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. S. Subramania Goundar]

[11th July 1957]

அடுத்தபடியாக, காரண்டி வாங்குவதிலே, மொத்தத்திலே ஒரு “ஸ்கீம்” எடுத்த மாதத்திலே எவ்வளவு செலவாகிறது என்று குறிப்பிட்டு, அதிலே லாப நஷ்டத்தைக் கணக்குப் பார்ப்பது இல்லை. மொத்தத்திலே ஒவ்வொரு கிணற்றுக்கும் என்ன ஆகிறது என்று டிபார்ட்மெண்டார் இப்பொழுது கணக்கு எடுக்கிறார்கள். இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மொத்தத்திலே அந்த ஸ்கீம் லாபமாக வேலை செய்திருக்கிறதா நஷ்டத்தில் வேலை செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கண்டிப்பாக அந்த ஸ்கீம் நஷ்டத்திலே வேலை செய்யவில்லை என்பதை அரசாங்கம் நிச்சயமாக உணருவார்கள். அதை விட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு கிணறுக அவர்கள் கணக்கெடுத்துப் பார்ப்பார்களேயானால், அது விவசாயிகளுக்கு நஷ்டத்தில்தான் வேலை செய்யும். மினிமம் காரண்டி காரணமாக விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகத் தொகை வாங்குவதாக இருக்கிறது. அதை விட்டுவிட்டு, இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கணக்கெடுத்து அந்தத் திட்டம் லாபத்திலே வேலை செய்திருந்தால் மினிமம் காரண்டி வாங்குவதை விட்டுவிடலாம் என்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னும் விவசாயத்திற்காக ‘ஸ்டாக்ரிங்’ எடுக்காமல் இருப்பது உண்மையில் வருந்தத்தக்கது. அதை சீக்கிரத்திலே எடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

முதலிலே வைக்கக்கூடிய கிணறுகளுக்கு 50 ரூபாய் மினிமம் காரண்டி என்று வைத்தாலும், பின்னால் வைக்கக் கூடிய கிணறுகளுக்கும் 50 ரூபாய் மினிமம் காரண்டி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது அரசாங்கத்தினுடைய கணக்குக்கு அது உகந்தது அல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மொத்தத்திலே ஸ்கீம் போடும்போது, அப்பொழுது என்ன என்ன கணக்கு ஆகின்றதோ, அதை வைத்துத்தான் அவர்கள் 50 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஆனால், பின்னால் வைக்கக் கூடிய கிணறுகளுக்கு வேறு 50 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்று வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்கு இம்மாதிரி காரண்டி வாங்க வேண்டியதும் அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்டஸ்ட்ரியல் லோட்” என்றும், “அக்ரிகல்சரல் லோட்” என்றும் தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு விவசாயி தன்னுடைய கிணற்றிலே தண்ணீர் இறைத்த நேரம் போக, மற்ற நேரங்களில் 10 குதிரை வேகமுள்ள மோட்டாரை வைத்து ஒரு தொழில்வைக்கவேண்டுமென்றால் “அக்ரிகல்சரல் லாரிப்”—இலே மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அவ்வாறு சிறு தொழிலையும் விவசாயிகள் நடத்துவதற்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இப்போது சாதாரணமாக நாற்பது ரூபாய், நாற்பத்தைந்து ரூபாய்க்கு முன்பு வாங்கிய ஸ்டார்டர்கள் 200 ரூபாய், 250 ரூபாய்க்குக் குறைந்து கிடக்கவில்லை. அதே போல பத்து ரூபாய்க்கு முன்பு வாங்கப்பட்ட ஸ்லீசுகள் எல்லாம் இப்போது எழுபது ரூபாயாக விற்கிறது. இதற்கு எல்லாம் முக்கியமான காரணம் அரசாங்கத்தின் இறக்குமதி கொள்கைதான் என்று சொல்ல வேண்டும். நான் இறக்குமதிக் கொள்கையை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லாவிட்டாலும் இப்போது பம்பு செட்டுகள், மோட்டார் முதலியவைகளை வெளி நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இவற்றை எக்ஸ்போர்ட், இம்போர்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக இறக்குமதி செய்து யார் யார் புதியதாக பம்பு செட்டுகள் வைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஒரு கெஜட் ஆபீசர் மூலமாக விநியோகிப்பது என்றால் இப்போது விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிற செலவில் மூன்று நாளுக்கு மடங்கு குறையும். விவசாயிகளுக்கும் அனுசூலமாக இருக்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கம்பெனி எரியாக்களில் இன்னும் பல இடங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. சில இடங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். புதியதான இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க

11th July 1957] [Sri K. S. Subramania Goundar]

அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வதில்லை. காரணம் சர்க்காரே மின்சாரக் கம்பெனியை எடுத்துக் கொண்டுவிடப் போகிறார்கள் என்று சமமாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் திட்டமாக புதிய இடங்களுக்கு அவர்கள் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிடவேண்டும். அவற்றுக்கு அரசாங்கமே புதிய கனெக்ஷன் கொடுப்பது என்கிற திட்டத்தை வகுத்து இப்போதிலிருந்தே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஆரம்பித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் அந்த கம்பெனிகள் உள்ள ஏரியாக்களில் புதிதாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் கம்பெனிக்காரர்கள் “நாங்கள் சர்க்காரிடம் கடன் கேட்டிருக்கிறோம். அது வந்தால்தான் நாங்கள் விஸ்தரிப்போம்” என்று தட்டிக்கழித்து வருகிறார்கள். இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம் சலுகை காட்ட இவர்களே விரைவில் அப்பிரதேசங்களுக்கு விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கெங்கே கிணறுகள் ஆழமாக வெட்ட வேண்டியிருக்கிறதோ அங்கங்கேதான் மின்சார பம்பு செட்டுகள் அதிகப்பயன்படுகிறது. தண்ணீர் எடுக்க அதிக மின்சாரம் செலவிடுவதனால் அரசாங்கத்திற்கும் லாபகரமாக இருக்கும். ஆகையால் அம்மாதிரி ஆழமான கிணறுத் தண்ணீரை இறைத்துப் பாசனம் செய்யக்கூடிய இடங்களுக்குத்தான் அதிகமான சலுகை மின்சார விஸ்தரிப்பில் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Madam, I rise to support the Demand moved by the Hon. the Minister for Electricity. I congratulate the Government on their having pushed through the various schemes in a very rapid manner during the last year. The Hon. the Minister for Finance in his budget speech stated that about 13,000 villages got electric supply and about 13,000 pump-sets were supplied during last year. It was on a rather high scale and was not expected earlier. Madam, I only wish that greater enthusiasm and energy should be put forth by the Officers during the current year also so that the various schemes which are intended for the development of agriculture and other industries may be taken advantage of by all concerned. We must wish so now, especially at a time when the whole country is embarking on a rapid programme of industrialisation and improvement of our methods of agriculture.

Madam, I find that the expenses relating to the Hydro-Electric schemes and also thermal electric schemes are rather very much and are on the high side. I am aware that we should not depend upon the Hydro-Electric schemes only and we should depend also on alternative schemes like thermal electric schemes. I find from the details of budget estimates for 1957-58, the figure given under receipts under Hydro-Electric Schemes is about Rs. 6,54,00,000 and the Expenses under the head is about Rs. 3,83,00,000. The net revenue shown under this head is therefore about Rs. 2 crores. The expenses work out to 59 per cent. But, under Thermal Electric Schemes, the net Receipt given is about Rs. 2,96,00,000 and the Expenses shown is about Rs. 2,26,00,000 and the net receipt is about Rs. 69 lakhs. The expenses thus work out to nearly 76 per cent. I do not know why so much of heavy expenditure should be incurred on Thermal Electric schemes unless something like capital expenses are being incurred. I would request the Hon. Minister, if possible, to answer this point during his reply.

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [11th July 1957]

Madam, it is very essential that the various schemes should be pushed through in the villages. It is not known whether all the preliminary things have been completed in the matter of giving electric supply. I would request the Hon. Minister to see that the supply is given in a most expeditious manner.

I notice that the country is spending a lot of money on importing even ordinary things required for electrification. Now, the small-scale industries are encouraged by Government by way of subsidies and things like them. I only hope that the small-scale industries would come forward to manufacture as far as possible all the materials required for the various electricity schemes, so that we can stop importing those materials from foreign countries and thus conserve our foreign exchange. Thank you very much.

SRI P. S. ELLAPPAN : கனம் அம்மா அவர்களே, இந்த மின்சாரம் சம்பந்தமாக எல்லோரும் அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அழகாகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் முக்கியமாக அந்தப் பெரியவர் சொன்ன “விவசாயம் என்பது என்ன? மந்திரிகளுக்குச் சாப்பட்டுக்கு அரிசி வந்துவிட்டால் போதுமா? அரிசி வருவதற்கு விவசாயத்தில் கொஞ்சம் நன்றாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் முதலியவற்றுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்” என்பதாகவெல்லாம். அப்படிச் செய்வதுதான் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். இப்போது எல்லாம் கிராமங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். “அடே வெளிச்சத்தைப் பாருடா! பட்டிகாடெல்லாம் பட்டணமாணப் போச்சு” என கிராம மக்கள் வெளிச்சத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய ஜீவனம் உயர்வதற்கும், வெள்ளாமை அதிகப்படுவதற்கும் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். கூடவே அதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே கொடுத்துவிட்டால்தான் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் இல்லாமல் போகும். திருப்பித் திருப்பி அறைத்தாலும் அம்மியில்தானே அறைக்கலாம்! சர்க்கார் இதைச் செய்து கொடுக்கவில்லை என்றால் மிகவும் கஷ்டம். அதுமாத்திரம் அல்ல. “என்டா இந்த மின்சாரத்தை மார் வாடி வைத்திருக்கிறது? சர்க்காரு வச்சிருக்காங்களா? சர்க்காருக்கும் இதுக்கும் எதனுச்சம் சம்பந்தம் இருக்கா?” என்று மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். “எங்கள் ஊரில் 50 லைட்டுப் போட்டாப் போதும் என்று சொன்னா 75 லைட்டுப் போடுவதானால்தான் எங்களுக்குக் கட்டும்” என மின்சாரக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். “அடே 75 லைட்டுப் போடுவதானால் முதலிலே கன ஜோரா ஊர்க்காரங்க பணம் கட்டிடுவாங்க. அப்பூறம் இரண்டு மாதத்திலே கம்பியை எல்லாம் நீங்க பிரிச்சுக்கிட்டுப் போகவேண்டித்தான் வரும். ஆகவே 50 லைட்டு மாதத்திரம் போட்டுக் கொடுங்க” என்றும் கேட்டுட்டோம். அவங்கள் பிடிவாதமா 75 போட்டாத்தான் கட்டும் என்கிறாங்க. இது சரியல்ல. இது வியாபாரமா? சர்க்காரே கட்டும் கட்டாது என்கிறது இல்லாமே விளக்குப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் சேரி விஷயம். “சொன்னால் போதுமா? செஞ்சாத்தீருமா?” “சும்மா அதைச் செய்கிறோம், இதைக் கவனிக்கிறோம், இப்பிடி ஆலோசிப்போம்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்காமல் அந்த அந்த இடங்களுக்கு தேவைப்படுகிற விளக்கை கட்டுங்கட்டாது என்கிறது இல்லாமல் சர்க்கார் செஞ்சு கொடுக்கணும்னு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லேன்னா என்னைப்போல ஒரு அப்பாவி எம். எல். ஏ. கிட்டவந்து “என்னங்க நீங்கள் எம். எல். ஏ. யாக இருந்து அங்கே என்ன பண்ணிக்கிட்டிருக்கிங்க. எது லுச்சம் சொன்னுத்தானே” என பாக்கியுள்ள என் தலை மயிரைக்கூட எடுத்துடுவாங்க போலிருக்கிறது. உடனே இதை செய்ய வேண்டும்னு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11th July 1957]

* **SRI C. NATARAJAN:** கனம் தலைவர் அம்மையார் அவர்களே, நான் என்னுடைய வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்கிறேன் : பல ஜில்லாக்களிலும் அரசியலார் பல குறைகளை நீக்கப் படவில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியாகிய கள்ளக்குறிச்சியில், டௌனில் அங்கிருக்கிற 300 கிராமங்களில் இதுவரை சுமார் நான்கு கிராமத்தில் தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது, என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் அங்கு விஸ்தரிக்கப் படவேண்டுமானால் 12 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் தான் சுமார் ஐந்து கிராமத்திற்கு தொடர்ச்சியாக விஸ்தரிக்க முடியும் என்றும் அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். இல்லாவிட்டால் செய்ய முடியாது என்றும் கூறினார்கள். நாங்கள் நான்காயிரம் ரூபாய் தரலாம் என்று சொன்ன பிறகும் ஒரு கிராமத்திற்கு மட்டும் அங்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கு மறுக்கப் படுகிறது. இம்மாதிரி இடங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு அரசியலார் முன் வந்தால்தான் காந்தியார் சொல்லியிருக்கிறபடி கிராம மக்களுக்கு வசதி செய்யப்பட்டதாகக் கருத முடியும். அதே போன்று தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டும் அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதைப் போல் விவசாயத்திற்கும் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஏனென்றால் விவசாயத்தால் வாழ் பவர்களுக்கு மின்சாரம் இன்று மிக அவசியமாய் இருக்கிறது, அதோடு இன்றைக்கு அதிகமாக மின்சாரம் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப் பட்டு வருகிறது, என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இதனால் அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிற நகரங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதில் வழியிலுள்ள மாங்கள் எல்லாம் வெட்டித்தள்ளப்படுகிறது. இவ்விதம் மாங்களை வெட்டாமல் வசதியிருக்கிற இடங்களில் வேறு வழியாக கொண்டு போகவேண்டும். இவ்விதம் மாங்களை வெட்டாமல் வைத்து பாதுகாத்தால்தான் அரசாங்கம் சொல்லுவது மாதிரி அதிகமாக மழை பெய்வதற்கு ஆதாரமாக இருக்கும். இதே போன்று இந்த மின்சாரத்தை அரசியலார் செயலாற்ற எடுக்கப் போவதாக தெரிகிறது. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாமை ஏற்படுமோ என்று தொழிலாளர்கள் இன்று அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியுள்ள தொழிலாளர்களின் அச்சத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, உடை வசதி இவைகளைச் செய்து வந்தால் தான் இந்த திட்டத்தை அரசியலார் ஏற்று நடத்துவதற்கு அவர்கள் பூரணமாக ஒத்துழைப்பார்கள். இன்றைக்கு அரசியலார் இதை ஏற்றெடுத்து நடத்தப்போவது போற்றக்கூடியதாய் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்று சென்னையில் நடத்தப்படும் பஸ் சர்வீஸின் நிலைமையைப் பார்த்தால் மிக மோசமாக இருக்கிறது என்று ஆனந்த விகடன் போன்ற பத்திரிகைகளில் பஸ் சர்வீஸ் நடத்தப்படுவதைப்பற்றி, அங்கங்கே பஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டு விடுவதாக எல்லாம் படங்கள் போட்டு சில குறைகளை கூறி வெளியிடப்படுகிறது. அதே போன்று மின்சாரத்தை எடுத்த பிறகும் இந்த மாதிரி படம் போட்டு காண்பிக்கக்கூடிய நிலை வரக்கூடாது. பஸ் சர்வீஸைப்பற்றி குறைகூறுகிற நிலையில் படம் போட்டு கேலி செய்யப்படுகிற நிலை இதற்கும் வந்தால் அது மிகவும் ஆபத்தானது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆணைப்படுகிறேன். ஆகவே நல்ல முறையில் கவனித்து மின்சாரம் எங்கு தேவையாக இருக்கிறதோ அங்கு அதிகமாக கொடுத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய மின்சார மோட்டார்கள் குறைந்த விலைக்கு கொடுத்துத் தான் விவசாயத்தை நன்றாக பெருக்க முடியும். இங்கே கூடுதலாக மோட்டார்கள் உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இதோடு மேட்டூரில் ஒரு அலுமினிய தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் போவதாக தெரிகிறது. அதை உடனடியாக ஏற்படுத்தினால் அங்கு தொழில் அபிவிருத்தியாகும், அங்குள்ள மக்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-50.
a.m.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் தலைவி அம்மையார் அவர்களே, பல அங்கத்தினர்கள் பேசியதிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு எல்லா விஷயத்திலும் முதல் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. மற்ற இதர சலுகைகளும் மற்ற காரியங்களும் வேண்டும் என்று கூறினார்கள்.

11.55
a.m.

[Sri R. Chidambara Bharathi] [11th July 1957]

இந்த மின்சார மான்யப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் தன்மையில் இவைகள் எல்லாம் உண்மைதான் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் நிர்வாக முறைகளில் சில தவறுதல்கள் இருக்கின்றன என்பதை இங்கு பேசிய எல்லோரும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த நிர்வாக முறையில் மாறுதல் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். கொள்கை அமைப்பில் திட்டவாட்டமான ஒரு முறையை ஏற்றுக்கொண்டால்தான் இந்த குறைகள் நீங்கும், என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை மூன்று விதமாக நாம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். அதாவது பசியுள்ளவனுக்குத்தான் ஆகாரம் வேண்டும். பசியில்லாதவனுக்கு ஆகாரம் வேண்டியதில்லை. அதே மாதிரி விவசாயத் திற்கு தண்ணீரை இறைப்பதற்கு எங்கு அவசியமோ அங்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். நாம் கொள்கை அளவில் ஒரு முறையை வைத்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு ஏதுவாகும். இதனால் கூடுதலாக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாகும். அனேகமாக ஒரு உண்மையென்பவென்றால், செங்கல்பட்டு ராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களில் ஊற்று அதிகமாக இருக்கிறது. சில ஊர்களில் 200 அடி ஆழத்திலேயே ஊற்று கிடைக்கிறது. அந்த இடத்தில் மின்சாரம் வைத்து இறைத்தால் ஒருமணி நேரத்திற்குதான் இறைக்க முடியும். அவ்வளவுதான் தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆகவே எங்கே ஊற்று அதிகமாக இருக்கின்றதோ அங்கு உடனடியாக மின்சார விஸ்தரிப்பு கொடுக்க வேண்டும், ஊற்றுக்குறைவாக இருக்கிற இடத்திற்கு கொஞ்சம் காலதாமதப்படுத்தலாம். ஊற்று இல்லாமல் இருக்கிற இடங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்காமல் இருக்கவும் ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த கொள்கையை வகுத்துக்கொள்வதற்கு என் மனதில் சில யோசனைகள் தோன்றுகிறது. மின்சார இலாகாவிலுள்ளவர்களுெல்லாம் திறமைசாலிகளாக இருக்கலாம், திறமைசாலிகள் எல்லாம் ஒவ்வொரு துறையில் திறமைசாலிகளாக இருப்பார்கள். இப்போது மத்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற போர்டானது, அதில் திறமைசாலிகள் இருக்கலாம், ஆனால் எங்கெல்லாம் ஊற்று இருக்கிறது, எந்தெந்த காலங்களில் இந்த ஊற்று இருக்கிறது, எந்தெந்த காலங்களில் இங்கு மின்சாரம் அதிகத் தேவைப்படும் என்கிற விபரங்களை யெல்லாம் நன்கு தெரிந்த ஒரு அங்கத்தினர் இந்த போர்டில் இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் மிக நல்லதாக இருக்கும். விவசாயத்திற்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆகவே இந்த போர்டு மத்திய சர்க்காரையை போர்டாக இருந்த போதிலும் கூட இதில் ஒரு அங்கத்தினரை சேர்க்கும்படி இந்த அரசாங்கம் செய்தால் மிகவும் நல்லது. ஆகவே எந்த இடத்தில் தண்ணீர் வசதியற்று இருக்கிறது, எந்த இடத்தில் தண்ணீர் வசதியாக இருக்கிறது என்பதை பார்த்து அதற்கேற்றபடி மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மாணுமதுரை, திருவாடானை, பரமகுடி, சிவகங்கை முதலிய இடங்களில் ஐந்து அடிகளிலிருந்து 30 அடிக்குள் ஊற்று இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றிலும் பத்து குதிரை வேகமுள்ள பம்பு வைத்து தண்ணீர் இறைத்தால் ஒரு நாள் முழுவதும் இறைத்தாலும் வற்றாது. அந்த விதத்தில் தண்ணீர் ஊற்று இருக்கிறது. இந்த இடங்களில் மின்சாரத்தினால் மேலும் தண்ணீர் இறைக்கப்பட்டு வருகிறது.

இம்மாதிரியான இடங்களில் ஒரு பெரிய பிரச்சனை சமீபத்தில் ஏற்பட்டது. ரேங் சினிமாக்களும், நிரந்தர சினிமாக்களும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு கட் செய்திருந்தார்கள். அதே மாதிரி விவசாய பம்பு செட்களுக்கும் கட் செய்திருந்தார்கள். ஆனால் அங்கு கொடுத்திருக்கும் பம்பு செட் போ குறைவு. இந்த சினிமாக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அளவு கரண்டைவிட பம்பு செட்ஸ்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது குறைவு. அதாவது, இந்த ரேங் சினிமாக்களுக்கும், நிரந்தர சினிமாக்களுக்கும் கொடுக்கும் கரண்டைப் பார்க்கிலும் இந்த விவசாயத்திற்கான பம்பு செட்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கரண்ட் குறைவுதான். பம்பு செட்களுக்கு கரண்ட் இரவில் தான் கொடுக்கிறார்கள். பகலில் கொடுப்பதில்லை. இதையெல்லாம் வேண்டு

11th July 1957] [Sri R. Chidambara Bharathi]

மென்று நிர்வாகஸ்தர்கள் செய்வதாக நான் கருதவில்லை. நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள், மின்சார உற்பத்தி போன்றவைகளில் டெக்னிகல் எக்ஸ்பெர்ட்ஸ்ஸாக இருக்கிறார்களே தவிர இதர வகைகளில் அப்படி இல்லை. அதாவது, அங்குள்ள தாசில்தாரோ, டெபுடி கலெக்டரோ அங்குள்ள மக்களோடு ஒரு வித சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்வதில்லை. அதே போல் ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டோ, இரிக்ஷன் டிபார்ட்மென்டோ அவர்களுடன் ஒரு சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்வதில்லை. இந்த அதி காரிகள் மூலம் அங்குள்ள மக்களை திருத்த முற்படுவோம் என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கும் அங்குள்ள மக்களுக்கும் இடையில் ஒரு சம்பந்த மும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது ஒரு வஸ்து விவசாயிக்கு தனக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொள்ள முடியவில்லை. மக்களோடு அதிகாரிகள் நெருங்கிப் பழகி அவர்களுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட தொடர்பு, நிர்வாகஸ்தர்கள் மக்க ளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொள்வது என்பது மின்சார இலா காவைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை. அப்படி ஒரு சத்தர்ப்பம், ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட இன்னும் வருடங்கள் பல ஆகும். ஜனங்களோடு தொடர்புள்ள இலாகாக்கள் ரெவினியூ இலாகாவும், விவசாய இலாகாவும் தான். இந்த இரண்டு இலாக்காக்களும்தான் விவசாயிகளிடம் அதிகம் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயங்களில் மின்சார இலா காவை ரெவினியூ இலாகாவுடனாவது, அல்லது விவசாய இலாகாவுடனாவது இணைத்து அவர்களின் யோசனைக் கூற வேண்டும் என்று மின்சார இலாகாவிற்கு உத்தரவு இட்டால் உபகாரமாயிருக்கும். இந்த ரீதிங் சினிமா என்றும் நிரந்தர சினிமா என்றும் கூறினேன். எலெக்ட்ரிசிட்டி கட் ஏற் படும் காலத்தில், கரண்டைக் குறைவாக உபயோகிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்குத் தோன்றும் காலத்தில் நகரங்களில் எப்படி இருந்தாலும், கிராமங்களில் ஒரு சில தினங்களோ அல்லது ஒரு சில வாரங்களோ ரீதிங் சினிமா இல்லாவிட்டால், அங்குள்ள விவசாயிகள் ஒரு சில வாரங்கள் சினிமா பார்க்காவிட்டால் அதனால் எந்த விதமான பாதகமும் அவர்களு க்கு ஏற்பட்டு விடாது. அதனால் அவர்கள் நன்மை அடையவே ஏதாவா யிருக்கும். திமை ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை. ஆகவே கட் ஏற் படும் காலத்தில் சினிமா மாதிரியுள்ள சமாசாரங்களுக்கு கரண்ட் சப்ளையை பூர்ணமாக குறைக்க முற்பட்டு விவசாயத்திற்கு அந்த மின்சாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் பேசிய போது ஒரு காரியத்தை மிகவும் அக்கரையோடு குறிப்பிட்டார்கள், அதில் எனக்கும் சில அனுபவங்கள் உண்டு. எனது தொகுதியில் உள்ள விவ சாயிகளும் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். அது, கலெக்ட ரிடம் கூறியும் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. மின்சாரம் வேண்டுமென்று ஒரு விவசாயி மனு போடும் காலத்தில் மின்சார இலாகா வெகு சீக்கிரமாக கொடுக்க முற்பட்டு விடுகிறது. அதற்கு வேண்டி, விவசாயி சர்க்காருக்கும் மின்சார இலாகாவிற்கும் மனு போடுகிறான். மின்சார இலாகா சாத்திய மானால் உடன் செய்து விடுகிறது. ஆனால் கடன் கிடைப்பதில்லை. கையிலிரு ந்த செலவு செய்து விட்டு, மினிம்ம் சார்ஜம் கொடுத்து விட்டு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறான் விவசாயி. சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ நன்மை செய்தாலும் இப்படி ஏதாவது கஷ்டம் வரும்போது நமது ஜன நாயக சர்க்காரையே அவர்கள் குற்றம் கூற ஏதுவாகிறது. ஆகவே, ரெவி னியூ இலாகாவிலிருந்து எப்பொழுது கடன் கிடைக்கிறதோ அப்பொழுது மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படவேண்டும். மின்சாரம் சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங்களை, பம்ப் செட் வைக்க, வயரிங், தூண்கள் எல் லாம் கிடைத்ததும் பின் கரண்ட் சப்ளை செய்யவேண்டும். அது விவசாயி களுக்கு செனக்ரயமாய் இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு நான் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Madam Chairman, the prosperity of a nation is judged from the per capita consumption of electricity. Though we can boast that more number of villages have been electrified compared to other States, yet when compared to Bombay

[Sri A. A. Rasheed]

[11th July 1957]

and Mysore States, the per capita consumption of electricity is still low. I request the Hon. Minister in charge of Electricity to see that all restrictive practices are removed so that more electricity may be consumed by the public.

In my constituency, Vaniambadi, there are still several villages which are not yet electrified though electric wires pass near them. During summer, there is a periodic cut in electricity. It not only affects production but also puts everything out of gear. The cut should be so imposed that there is least inconvenience to the mechanised industry.

In the panchayat areas, for street lighting, the panchayat authorities have to obtain the sanction of the Regional Inspector of Panchayats. When proposals finally go to the Electricity Department for execution, the panchayat authorities are informed by the Electricity Department that they cannot implement the proposals as they do not pay them a dividend of 10 or 15 per cent on capital outlay and that they can take up the work only if putting up of more number of street lights is included in the proposals. But the panchayats are not in a position to agree to such proposals on account of their low income. I think the Hon. Minister for Electricity must come forward to see that wherever there is demand for supply of electricity for street lighting purposes, such schemes must immediately be sanctioned without going into the question of profits and loss to Government.

There are still many restrictive practices which have been referred to in this House, namely, the surcharge on electricity, of the hardships of the agriculturists in regard to consumption of electricity for agricultural purposes and I do not wish to refer to them again. I request the Hon. Minister to see that these restrictions are removed and that consumption of electricity by the people is allowed to increase and to see that our State consumes more electricity per capita.

SRI C. R. RAMASWAMY : கனம் தலைவி அவர்களே, நம் அரசாங்கம் நிர்வகித்து வரும் இலாகாக்களிலே மிகவும் முக்கியமானது மின்சார இலாகா. ஏறக்குறைய ஐந்தாறு வருஷமாக வருஷா வருஷம் 11 கோடி ரூபாய் மூலதனம் செலவாகிறது. ஏகப்பட்ட விஸ்தரிப்பு ஏற்படுத்தியிருப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள். ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் சந்தேகமில்லை. இந்த விஸ்தரிப்பு குறைந்தபட்ச செலவிலே ஏற்பட்டிருக்கிறதா, நல்ல முறையிலே ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது இதிலே பல முறைகளை கையாளுகிறார்கள். ரெவினியூ செலவை Capitalise செய்து மூலதனச் செலவாக எழுதுகிறார்கள். ரெவினியூ இலாகாவை பொறுத்தவரையில் அதிக லாபம் காண்பிக்க செலவை Capitalise செய்து விடுகிறார்கள். அந்த அளவு சரியான முறையில் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று விசாரணைசெய்யவேண்டும். டிபார்ட்மெண்ட் கொடுக்கக்கூடிய குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு, செண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் ஏதாவது லோன் கொடுத்திருந்தால், அதற்குள்ளே போதுமான அளவு செலவு செய்திருக்கிறார்களா, செலவு அதிகமா என்றெல்லாம் விசாரணை செய்யவேண்டும். 11 கோடி ரூபாயில் விஸ்தரிக்கக்கூடியதற்கு 20 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து விஸ்தரிப்பு செய்யலாம். ஒரு மைல் 8 ஆயிரம் ரூபாய் பெறக்கூடிய லைனுக்கு 20 ஆயிரம் செலவு செய்தால் பிரயோஜனமில்லை. இது

11th July 1957] [Sri C. R. Ramaswamy]

னால் மக்கள் பணம்தான் விரயமாகும். இதைப் பற்றி விசாரித்து சரியான முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த அளவிற்கு ரெவினியூ செலவை **Capitalise** செய்து லாபம் காண்பிக்க ஏற்பாடுகள் இருக்கிறதாக கேள்விப்படுகிறேன்.

நமது அரசாங்கம் இப்போது போர்டு ஒன்றை நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். இதில் தனிப்பட்ட நபர்கள் இல்லை. அரசாங்க அதிகாரிகள்தான் இதில் இருக்கிறார்கள். நான் பொது விவாதத்தின்போது கூட குறிப்பிட்டேன். தனிப்பட்ட நபர்கள் இருந்தால்தான் நிர்வாகத்திலுள்ள குற்றங்களுகளை நன்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். தனிப்பட்ட நபர்கள் இருந்தால் சரியான முறையில், பயன்படக்கூடிய முறையில் திட்டங்கள் வகுக்கலாம். இப்போது நம் நாட்டிலே பல தனிப்பட்ட முறையில் நிர்வகிக்கப்படும் கார்பொரேஷன்கள் இருக்கின்றன. நெய்வேலி லிக்னைட் கார்பொரேஷன் இருக்கிறது. தாமோதர வாலி கார்பொரேஷன் இருக்கிறது. பல கார்பொரேஷன்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வேலை செய்து வருகின்றன. சிந்திரி பெர்டிலைஸ் பாக்டரி இருக்கிறது, நல்ல முறையில் திறமையாக வேலை செய்து வருகின்றது. நன்றாக வேலை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் மத்திய சர்க்கார் போர்ட் ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலில் நம் மாகாணம் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்போது அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த போர்டில் தனிப்பட்ட நபர்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் இருந்தால் இது நல்ல முறையில் வேலை செய்யும். செய்யக்கூடிய ஏற்பாடு சரியான முறையில் இருக்கவேண்டும். கன்குமர் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தக் கூடாது, வருடமும் செலவும் போதுமான அளவுக்கு வருவாயைப் பெருக்கவேண்டும்; சர்சார்ஜ் வாங்கக்கூடாது என்று தான் இந்த போர்டை நியமித்திருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு சரியான ஏற்பாடுகளில் கொடுக்க வேண்டும். இரண்டாவது நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். விஸ்தரிப்பு திட்டங்களை விரிவாக்க நடவடிக்கைகள் என்பது இந்த அமைப்பின் நோக்கமீறும். தனிப்பட்ட நபர்களில் ஒன்று இரண்டு பேரை அதாவது அரசியலில் அப்பாற்பட்டு இருக்கிறவர்களை திறமையானவர்களை இந்த போர்டில் சேர்த்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே இது விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது நல்ல திட்டத்தை அதாவது “சுந்தா” திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவில் அதிக வேலை செய்கிறார்கள்; மற்ற இலாக்கா விட வேகு நன்றாக வேலை நடக்கிறது. கோடிக்கணக்கில் சிலவு செய்கிறார்கள். இந்த இலாகாவில் தான் அதிகமாக அரசாங்க பணம் சிலவு செய்யப்படுகிறது. ஏறக்குறைய 23 கோடி ரூபாய் **estimate** செய்து இருக்கிறார்கள். அதில் 13 கோடி ரூபாய் இந்த department-ல் தான் செலவு செய்யப் போகிறார்கள். செலவை ஜாக்கிரதையாகப் பார்க்கவேண்டும். சர்சார்ஜ் மூலமாக ஜெனரல் ரெவினியூவிற்கு பணம் சேர்ப்பதை விட்டு விடவேண்டும். இந்த இலாகாவை எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளுக்கும் மற்ற எல்லோருக்கும் குறைந்த சிலவில் மின்சாரம் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவில் நடத்தவேண்டும்.

தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்தக்கூடிய **company**-களைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதை யாருமே ஆட்சேபம் சொல்லவில்லை. இந்தக் கம்பெனிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். இப்பொழுது போர்டு வந்து விட்டது, இதை எல்லாம் போர்டு எடுத்துக்கொண்டு விநியோகம் செய்யப்போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். போர்டுக்கு தனிப்பட்ட நபர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொண்டு நான் இந்த வார்த்தைகளை சொல்வதற்கு அனுமதி கொடுத்ததற்காக நன்றியை செலுத்திக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபை தலைவி அவர்களே, இந்த மின்சார இலாகா மானியத்திலே நண்பர் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தை சொல்ல அவாவுகிறேன்.

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [11th July 1957]

இந்த இலாகா சர்வீஸ் இலாகாவா அல்லது Commercial இலாகாவா? என்று சாதாரணமாக தர்க்கம் எழக்கூடும். இப்பொழுது போர்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்து விடுவதால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு இடமில்லை என்று சொல்லுவார்கள். அடிப்படையாக public utility concern குறிப்பாக விவசாயத்திற்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையிலே இருக்கவேண்டுமென்று எனக்கு முன் பேசிய பல்வேறு ஆளும் கட்சியை சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அன்பர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட அவாவுகிறேன்.

இன்று இந்த Electricity department-லே சாதாரணமாக ஒரு வீட்டிற்கு கரண்டு கொடுக்கவேண்டும். அதாவது wiring செய்ய வேண்டும் என்று இருந்தால் இன்றைக்கு “லைசென்ஸ்சு” wiremen-க்கு மட்டும் தான் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று 6,000 wiremen வரையில் இந்தத் தொழிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது சமீபத்திலே ஒரு வியாபாரிக்கு அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வியாபாரி என்ன செய்கிறான் என்றால் 10 லைசென்ஸ் இல்லாத wiremen-னை வைத்துக் கொண்டு ஒன்று, இரண்டு லைசென்ஸ்கு ஓயர்மென்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். நம் வீட்டுக்கு கரண்டு வேண்டுமென்றால் அவர் மூலமாகத் தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. முன்பு இந்த இலாகா இன்ஸ் பெக்டர்களே நேரடியாகப் பரிசோதனை செய்வார்கள். இன்று பரிசோதனை செய்வதை விட்டு விட்டு சர்ட்டிபிகேட் உள்ளவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனையை கொண்டு வந்தால் தனிப்பட்ட ஓயர்மென்னை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். வீட்டுக்கு கரண்டு வேண்டுமென்கிறவர்களும் இந்த தொழிலிலே நீண்ட நாளாக ஈடுபட்டவர்களும் கூட ஒரு சில வியாபாரிகள் கையை எதிர்போக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சரி என்று சொன்னால் தான் அனுமதிக்கப்படுகிறது. டிபார்ட்மென்னைச் சேர்ந்தவர்களே ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சரியாக இருக்கின்றதா என்று பார்த்து கரண்டு வினியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போதைய புதிய முறை மிகவும் பாதிக்கிறது. இந்தக்குறையை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிப்பார்களா என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவு குறிப்பிட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் அல்லாது வீடுகளுக்கு கரண்டு வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களுக்கும் சிக்கல் ஏற்படுகிறது.

விவசாயிகளுக்கு குறிப்பாக கரண்டு கொடுப்பதிலே பல இன்னல்கள் இருக்கின்றன என்று பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். விவசாயிகளை பொருத்த வரையில் இந்த மினிமம் சார்ஜ் முறையை மாற்றி அவர்கள் எத்தனை மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துகிறார்களோ, அத்தனைக்கு மாதிரி தான் சர்க்கார் அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யவேண்டுமென்றும் மிகவும் பணிவோடு கூறிக்கொண்டு, அதற்கு இதுவரையில் கமிட்டி பல ஆண்டுகளாக பல தடவை வேண்டியும் முடிவு காணவில்லை இருக்கிறது. இப்போது முடிவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இதை சபையின் முன்னிலையில் வைக்கிறேன்.

12-20
p.m.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் அம்மை அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆமோதிக்கிறேன். இந்த மின்சார இலாகா, அனேக அங்கத்தினர்கள் சொல்லியவாறு, நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறது என்பதை ஒருவரும் மறுக்கமுடியாது. மின்சாரத்தை எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் கிராமங்கள் தோரும் விடத்தரித்து வருகிறார்கள். அது போற்றத்தக்கது. ஆனாலும், இந்த விஷயத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்கள் பல. அதைப்பற்றி, எனக்குப் பின்னாலும், எதிரேயும் உள்ள பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள்.

முக்கியமாக பம்பு செட்ரிகள் வைத்து இருப்பவர்களுக்கு ரேட்டைக் குறைக்கணும் என்பது பற்றி சென்றவருஷங்கூட முன்னாள் மந்திரியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம்; Minimum charge விஷயத்தில் ரொம்பவும் வற்புறுத்தக்கூடாது, வற்புறுத்தினாலும் அநேக இடங்களில் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பது பற்றியும் பேசப்பட்டது. முக்கிய

11th July 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

மாக இந்த பம்பு செட்டுகள் வேலை துவங்காததற்கு காரணம் அதற்கு வேண்டிய starter-கள் சாதாரணமாக கிடைக்காததால் தான் இவை கருப்பு மார்க்கெட்டில் தான் கிடைக்கின்றன. உண்மையாக எனக்கு வேண்டிய அநேக நண்பர்கள் புதுச்சேரிபோய் வாங்கிவருகிறார்கள். அங்கே விலை அதிகம். மத்திய சர்க்கார் Import licence கொடுக்காததால் இங்கு விலை அதிகரித்து இருக்கிறது. ஆனால் பாண்டிச்சேரியில் பெருந்தொகை வைத்திருப்பவர்கள் Special licence வாங்கி ஒன்றுக்கு நாலாக இங்கு விற்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த நிலைமையை தெரிவித்து எழுதி Import licence அதிக சீக்கிரமாக கிடைக்க வேண்டியபிரயத்தினம் செய்யப்பட்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரை ஒன்றும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. இத்துடன் 100-க்கு 10 விகிதம் வட்டி கட்டவேண்டுமென்று இருப்பதால் கட்டணத்தைக் குறைக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது. இதை நன்றாக யோசித்து, எவ்வளவு தூரம் இந்தக் கட்டணத்தைக் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைத்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் rate அதிகம் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது low tension மூலமாக rice mill, சிறிய கைத்தொழிற் சாலை முதலியவைகளுக்கும் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. விவசாயத்துக்கும் மின்சாரம் அத்தியாவசியம். ஆனால் விவசாயத்துக்கு கொடுக்கப்படும் முறையில் சலுகைகள் காட்டவேண்டும். இப்படிச் செய்வதில் ஒரு சமயம் நஷ்டம் வந்தாலும் வரும். இதற்கு ஒரு யோசனைசொல்ல விரும்புகிறேன். High tension-ல் போகும் Electric supply, B and C mill போன்ற பெரிய பெரிய மில்களுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. இவைகளிடமிருந்து பழையகாலத்திலிருந்த rate-ஐ வாங்கப்படுகிறது. இதனால் அவர்களுக்கு அதிக லாபம் வருகிறது. Rate என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதை கொஞ்சம் தாக்கிப்போட்டு, விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் குறைக்கமுடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்து இந்த பிரசினையை உடனடியாக சட்டசபை முன் வைத்துத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டு கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கட்டிடங்கள் Civil Works செய்வது எல்லாம் Electricity Department பார்த்து வருகிறது. ஆனால், மராமத்து இலாகா ஒன்று தனியாக இருக்கிறது. அதற்கு Chief Engineer-கள் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த Construction side மட்டும் மராமத்து இலாகாவிடம் விட்டு விடுவது நல்லது என்பது ஏன் அபிப்பிராயம். ஆனால் அவர்கள் செய்வதில் சில இடைஞ்சலும், இடையூறாகும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எல்லா எஞ்சினீர்களும் ஒரே காலேஜில் படித்திருந்தபோதிலும் மின்சார இலாகா என் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று புரியவில்லை. அமைச்சர் இவற்றை யோசித்து Civil side பூராவையும் P.W.D. என்ஜினீயர்களிடம் ஒப்பித்து விடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த Demand-ன் பேரில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்கு மேல் நான் சொல்ல வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. இங்கு சொல்லப்பட்ட எல்லா விஷயங்களையும் அமைச்சர் நன்றாக யோசித்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

எலெக்ட்ரிஸிடி போர்டைப் பற்றி எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜம் ராமசாமி சொன்னார். இந்த போர்டில் Non-officials இருக்கவேண்டுமென்பது தான் எல்லோருடைய கோரிக்கை. மத்திய சர்க்கார் சட்டம் செய்தவுடன் மற்ற மாகாணங்களைபோல் நாம் உடனடியாக இதை அமுலுக்கு கொண்டுவரவில்லை. இப்பொழுதுதான் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக officials-ஐ போர்டில் இருப்பதில் அநேக

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [11th July 1957]

இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் நன்றாக டிபார்ட்மென்டில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருந்தாலும், Non-officialsஐ போர்டில் சேர்த்தால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **THE HON. SRI V. RAMAIAH:** சபா நாயகர் அவர்களே, நான் இந்த விவாதத்தை ஆரம்பிக்கும் போது, கடைசியில் விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்ல 15 நிமிஷங்கள் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னபோது கனம் Speaker-க்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டதைக் கவனித்தேன், இவ்வளவு தொகையை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் பதில் சொல்லிவாங்கப்போகிறாரே என்று. நான் சிறிய காலம் கேட்டதற்குக் காரணம் இந்த வாதத்தில் அங்கத்தினர்கள் நிறையக் கலந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே. ஏனென்றால் எனக்குத் தெரியும், இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் குறைகள் இருக்கின்றன. நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்ல வேண்டுமென்பது அவர்கள் ஆசை. மேலும் நிச்சயமாகத் தேர்தல் காலத்தில் மின்சாரம் கொண்டுவரக்கூடிய உறுதி மொழியை தங்கள் தொகுதி மக்களுக்குக் கொடுத்து இருப்பார்கள். ஆகையால்தான் இந்த விவாதத்தில் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள். சபா நாயகரும் இந்த குறைந்த நேரத்தில் 22 அங்கத்தினர்களுக்குப் பேச அவகாசம் அளித்தார்கள். அங்கத்தினர்கள் கூரியவையெல்லாம் நிச்சயமாக நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

ஆனால் இந்த இலாகாவின் நிர்வாகத்தில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல் எல்லோருக்கும் தெரியும். Electricity Board-க்கு இந்த சிபாரிசுகளை அனுப்பிவைக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் சுருக்கமாக பேசுவதற்கு இதொரு காரணம், பத்துதினங்களுக்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்டுள்ள Board தான் எப்படி நல்ல முறையிலே மின்சாரத்தைவிநியோகிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை பரிசீலனை செய்து அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த காரணத்தினால்தான் கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்களுக்கு கொஞ்சம் கோபம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கோயமுத்தூரில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது எல்லா M.L.A.-க்களும் என்னை சந்தித்து இந்தக் குறைகளை யெல்லாம் எப்படித்தீர்க்க வேண்டுமென்று ஆலோசனைகள் சொன்னார்கள். அங்கேயே சில குறைகளைத் தீர்க்க முடிந்தது. ஆனால், அடிப்படையான பிரச்சனைகளாகிய, minimum charge, staggering, unconnected minimum charge இவைகள் நீண்ட நாள் பிரச்சனைகள். இன்றைய நேரையை பிரச்சனைகள் அல்ல. அல்லது நான் வந்த பிறகு ஏற்பட்ட பிரச்சனை அல்ல. சின்னதுரை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு ஏற்பட்ட பிரச்சனைகள் அல்ல. நல்லவிதமாக தீர்வு காணவேண்டும். ஆனால் இந்தக் கொள்கைகளை மாற்ற போர்டுக்கே அவகாசம் கொடுத்தால் நல்லது. இந்தப் பிரச்சனைகளை போர்டுக்கு அனுப்பும்போது என்னுடைய ஆலோசனையும் நிச்சயமாக சேர்ந்து போகும். ஆனால் முடிவுகொண்டபின்னர் அவர்கள் பொறுப்பு. மினிமம் சார்ஜ் பொறுத்தவரையில் நல்ல ஆலோசனைப்பண்ணுகிறோம். ஆனால் இதில் சிக்கல்களும் சிரமங்களும் இருக்கின்றன. மழையில்லாததாலும் கிணறு வெட்டினால் கூட கனியோ பாறையோ இருப்பதால் ஏற்படக்கூடிய இம்மாதிரி விவசாயினர் சக்திக்கு அப்பேர்ப்பட்ட காரணங்களால் ஏற்படக்கூடிய நிலைமைக்கு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டியது நியாயந்தான். எனக்கு இந்த விஷயத்தில் போதிய ஆலோசனையாகும் கூறவில்லை. Minimum charge பொறுத்த வரையில் நானும் அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசினேன். இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள் Minimum charge கட்டக்கூடிய அந்தஸ்து உள்ள கிராமங்களே இல்லாமற் போய்விடும். தற்பொழுது Minimum charge கட்ட முடியாத அந்தஸ்து உள்ள கிராமங்களுக்காக, ஓரளவு கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இதை உடனடியாக Electricity போர்டார் பரிசீலனை செய்து வேண்டியவற்றை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களும் அப்படியே செய்வார்கள்.

11th July 1957]

[Sri V. Ramajiah]

Staggering முறை என்பது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. இரவு நேரங்களில் விவசாயிகள் தங்களையே நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இரவில் பாம்பு கடிக்கலாம் என்று சிலர் சொன்னார்கள். பசலிலும் பாம்பு கடிக்கலாம். இது என் மனதைமாற்றக்கூடிய ஒரு முக்கியமான காரணம் அல்ல. விவசாயிகளுக்கு இராத்திரி காலங்களில் ஆட்கள் கிடைக்கமாட்டார்கள். இதில் உள் சரமத்தைப் போக்கத்தான்லேண்டும். இது ஒரு **temporary** நிலைமை. **Cut introduce** செய்யும் காலத்தில் மட்டும் தான் இருக்கும் என்ற நிலைமை இருந்தது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் விவசாயிகள் விரும்பக்கூடிய அளவுக்கு மின்சாரத் தேவையை உடனடியாக கொடுக்கமுடியாது. **Kundah, Periyar** போன்ற திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்தவிட்டால் விவசாயிகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்யலாம் என்று நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் காட்டி இருக்கக் கூடிய புள்ளி விவரங்கள் சரியாக இருக்குமா என்று சந்தேகப்படுகிறேன். விவசாயிகளிடையே ஏற்பட்டு இருக்கும் மின்சார விருப்பம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வீடுகள் உள்ள கிராமங்களிலும் கூட விவசாயிகள் மின்சாரம் தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுடைய மின்சார தேவையை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்றால் நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரத்தை ஓரளவு பங்கிட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய முறையை வகுக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் மின்சார போர்டுக்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை சொல்லும். இந்த இரண்டு விஷயங்கள் தான் முக்கியமான பிரச்சனைகளாக அங்கத்தினர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன.

Minimum guarantee-க்கு 10 சத விகிதம் return காட்டவேண்டும். 10 சத விகிதம் அதிகம் என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். கணக்கு போடக்கூடிய முறையில் ஒரு தவறு. 10 சத விகிதம் நமக்கு வருமானத்தில் லாபம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் 10 சதவிதம் லாபமே இல்லை. அதிலே குறைந்த பங்குதான் லாபம். 10 ஆண்டுகளுக்கு மின்சாரம் எடுத்துக்கொண்டால் **scheme** பூர்த்தியாவதற்குள் செலவழித்த வருமானம் வந்து விடும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. விவரங்களை பின்னால் சொல்லுகிறேன்.

இரண்டாவது வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்து பேசும்போது ஸ்ரீ ஆதித்தன், அரசாங்கம் மக்களுடைய உணர்ச்சியை தெரிந்து கொள்ளாமல் **wiring** எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தேவைப்படக்கூடிய மரங்களை அதிகமாக வெட்டிவிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அவர் சொல்லக்கூடிய முறையில் நிலைமை இல்லை. மரங்களை வெட்டவேண்டும் என்றால் அந்த இடத்தில் இருக்கக்கூடிய சொந்தக்காரர்களை வைத்துக் கொண்டுதான் வெட்டவேண்டும் என்று அரசாங்க உத்தரவு இருக்கிறது. அவர் சொல்லக்கூடிய அளவு நிலைமை இன்றைக்கு இருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். **Kundah** அணைக்கட்டு நல்ல விதமாக கட்டி முடிக்கவேண்டும் என்று அங்குள்ள சிறு தோட்ட விவசாயிகள் ஒத்தழைப்பதை நான் நேரில் பார்த்தபோது தெரிய வந்தது. அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய **compensation** தொகையில் ஏதோ ஒரு பங்கு கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அவர்கள் என்னிடம் நேரில் சொன்னார்கள். சிரமம் இல்லாமல் இதை தீர்க்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை. இதை நீக்க **Electricity** போர்டார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அதை அமல் கொண்டுவருவதற்கு **Revenue** இலாகா இருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான குறைகளும் இல்லாமல் இவர்கள் இதை செய்வார்கள்.

ஸ்ரீ கே. ஆர். விசுவநாதன் பேசும் போது, **Electricity Board** அமைந்த பிறகு இலாகா ஊழியர்கள் போர்டுக்கு போவதற்கு கொஞ்சம் மனகலக்கமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் போர்டுக்குப் போக ஊழியர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். போய்க்கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

[Sri V. Ramaiah] [11th July 1957]

விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பம்ப் செட் **starter**-கள் கிடைப்பது இல்லை. நம்முடைய தேவை அளவுக்கு நாம் இதை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். **Starter**-கள் அன்னியநாடுகளுலிருந்து வரவழைக்க செலாவணி அதிகமாக வேண்டும். நாம் விரும்பக்கூடிய அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கம் அன்னிய செலாவணியை கொடுக்காததால் சிரமம் ஏற்படுகிறது. அப்படி இருந்தாலும் தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் தேவைக்கு ஏற்றபடி **licence** கொடுத்து வருகிறார்கள். சரியான முறையில் இதை பயன் படுத்தப்படவில்லை என்று எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இந்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அதிகப்படியான **starter**-களை வரவழைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசுகையில், மற்ற ஜில்லாக்களில் நிறைய மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு, தன்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மட்டும் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறையை வெளியிட்டார். சில தினங்களுக்கு முன்னால் வேறொரு சமயத்தில்கூட இந்தக் குறையைப்பற்றி அவர் சொல்ல ஆரம்பித்தார். ஆனால், அவரே அதற்குத் தீர்வும் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இதுவரை தனிப்பட்டவர்களுடைய கையில் மின்சார விநியோகம் அந்த ஜில்லாவில் இருந்த காரணத்தால் அங்கு மின்சாரம் சரிவர கிடைக்காமல் போய்விட்டது என்பது அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். இனிமேல் அந்தக் குறை இருக்காது என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கே வந்துவிட்டது. நிச்சயமாக பின்தங்கிய ஜில்லாக்களில் மின்சாரம் விநியோகம் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை போர்டார் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்கள் பல பிரச்சனைகளைக் கிளப்பினார்கள். **Electricity staff** களுக்கு மற்ற இலாகாவில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய நீண்ட நாள் குறைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்கிறபோது, “1948-ம் ஆண்டிலே இந்தக் குறைகளெல்லாம் ஓரளவு அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு, தீர்வு காண முடிவு செய்தும், இதுவரை அந்தக் குறைகளுக்குத் தீர்வு காணவில்லை” என்று சொன்னார்கள். அப்படித் தீர்வு காணாததால் **Electricity Staff** எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வேலை நிறுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—அந்த வேலை நிறுத்தம் நடைபெறவில்லை என்று. அதன் காரணமும் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஊழியர்களுடைய குறைகளை நன்றாகத் தெரிந்து, அவைகளுக்கு எப்படித் தீர்வு காணவேண்டுமென்று யோசித்து, எந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆலோசிச்சுக்கப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு பகுதியிலுள்ள ஊழியர்களையும், அவர்கள் பிரதிநிதிகளையும் வரச் செய்து, அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அப்படி அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து, அவைகளை அரசாங்கமே போக்கலாம் என்று அரசாங்கம் சில முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். மேலும் காலதாமதம் ஏற்படாமல் போர்டாருக்கு சிபார்சு செய்திருப்பதும் நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏதோ ஊழியர்களுக்கு இருக்கும் குறைகளை அப்படியே ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு சும்மா இருந்து விரிவோம் என்று நினைக்க வேண்டாம். ஊழியர்களுக்கு நிச்சயமாக, நன்றாகத் தெரியும்—தங்களுடைய குறைகளைப் போக்க நாம் நன்றாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம் என்று.

நண்பர் ஹாஜா ஷெரீப் அவர்கள் பேசுகிறபோது—சென்னைமிலிருந்து வந்த அங்கத்தினராக இருப்பதாலும், வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டவராக இருப்பதாலும்—சில புள்ளி விவரங்களோடு அவர் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார். “தர்மல் ஸ்டேஷன் மூலம் மின்சார சக்தி உற்பத்தி செய்தால், ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் பலகைக் காட்டிலும் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்ய முடியும்; ஆகவே, அதற்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை, நிச்சயமாக தர்மல் பவர் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று

11th July 1957]

[Sri V. Ramaiah]

ஆசைப்பட்டாலும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவு மிகவும் அதிகமாக இருப்பதால்தான் அந்தப் பக்கமே நாம் திரும்ப முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

தர்மல் ஸ்டேஷனுக்கு முக்கியமாக தேவைப்படும் பொருள் நிலக்கரி. நிலக்கரியானது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இல்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அது வெகு தொலை தூரத்திலிருந்து வர வேண்டிய பொருள். அது ரயில் மூலமாக வந்து சேரவேண்டுமென்றால் ஒரு டன்னுக்கு 36 ரூபாய் ஆகிறது. கப்பல் மூலமாக வரவேண்டுமென்றால் டன் ஒன்றுக்கு 72 ரூபாய் ஆகிறது. இவ்வளவு உயர்ந்த விலையில் நிலக்கரியை வாங்கி தர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தி, அதிலிருந்து மின்சார சக்தியைப் பெற வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக அது அவ்வளவு சாத்தியம் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர் ரஷித் அவர்கள் சொல்கிறபோது, பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களில் நிறைய மின்சார விளக்குகள் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், பஞ்சாயத்துக்களினுடைய நிதி நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பது அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்குத் தான் தெரியும். அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வசதி இருக்கிறது என்றால், அதற்கான கட்டணங்களைச் செலுத்துவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை யென்றால், நாங்கள் போடுவதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

இன்னொரு முக்கியமான கோரிக்கை இங்கு எழுப்பப்பட்டது. எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் சேர்ந்து எழுப்பிய குறை. மின்சார போர்ட்டானது வெறுமனே அதிகாரிகளைக் கொண்ட போர்டாக அமைந்திருப்பதால், பொது மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு அதிகாரப் பற்று இல்லாத அங்கத்தினர்கள் அதில் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப் பொழுது அமைந்திருக்கும் போர்டுக்கு ஒரு காலவரையறையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் அது இருக்க முடியும். வெறும் அதிகாரிகளைக் கொண்டு மட்டும் அந்த போர்டு அமைந்து இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம்பற்றி நான் ஆரம்ப உரையிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். போர்டுக்கு எல்லா விஷயங்களும் சுமுகமாக, நல்ல விதமாக மாற்றப்பட்டு, அந்த இயந்திரம் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு ஆரம்பமாக வேண்டும். அப்படி ஆரம்பித்துவுடனே, மேலும் பொது மக்களின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, உத்தியோகப்பற்று இல்லாதவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளும் விஷயம் யோசிக்கலாம். பொதுமக்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக Consultative Committee ஒன்று அமைக்கப் போகிறோம். அதை உடனடியாக ஆரம்பித்து விடுவோம் என்று எனது ஆரம்ப உரையில் தெரிவித்திருக்கிறேன். Consultative Committee நல்ல முறையில் இயங்க போர்டினுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த மான்யக் கோரிக்கைபற்றிய விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மான்யத்தை சபை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: On a point of information, 12-40 p.m.
Sir. I can tell the Hon. Minister in-charge that railway freight per ton of coal from Calcutta to Madras is only Rs. 27-8-0 and the other charges will not go beyond Rs. 7-8-0. Thus the total cost per ton is not more than Rs. 35 per ton.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If the waggons are available in sufficient numbers, no doubt coal could be moved at the cost indicated by the hon. Member. But, unfortunately, there is waggon shortage, and we have to move it by sea. The hon. Member knows that strangely enough movement by sea is costlier than movement by rail.

[11th July 1957]

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Sir, may I tell the Hon. the Minister for Finance that the cost per ton by sea is only Rs. 27-8-0 from Calcutta to Madras?

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, may I know on what basis the present members of the Electricity Board were selected and also, in the future, if non-officials are going to be appointed to the Board, will that Board consisting of non-officials have the same powers as the Board is having at present?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Board will have the same powers throughout. There is no question of powers varying with membership. I have not said that in future I am going to nominate non-officials. This will be considered. The act specifies the members now. One is the administrative member, the second is the technical member, and the third is the Accounts member. The other two can be nominated at the discretion of the Government. We are nominating five members. Four have already been nominated. If the hon. Member wants, I can give him the names. The fifth member is still to be nominated. He will be nominated soon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the hon. Member wanted to know on what basis the present personnel had been selected to constitute the Board. Hon. Members are aware that we are changing over to another system altogether by appointing this Board. Till now the Government were directly responsible, and one of the departments was looking into it. Therefore in making this transfer, we wanted to see that there was the least dislocation. The persons who were dealing with the subject were put in the Board so that there might be continuity. So the P.W.D. Secretary, who was dealing with the subject at the Secretariat level, and then the Finance Secretary, who had to look into every scheme involving expenditure, and the Chief Engineer, Electricity, who was the Head of the Department, were put in this Board. These people were selected so that there might be continuity in administration. After the Board has been put on a stable basis, we can consider whether we can make a change. But if we make the change now and create dislocation, then the progress of the department and the progress of the various schemes may be retarded. We wanted to safeguard this. It is only on this basis that the present personnel has been selected.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri P. S. Chinnadurai withdrawing his cut motion?

SRI P. S. CHINNADURAI : No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is :

“ That the allotment of Rs. 18,05,15,400 under Demand XXVII—Electricity—be reduced by Rs. 100 ”.

The cut motion was put and lost.

11th July 1957]

MR. SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is :

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,05,15,400 under Demand XXVI—Electricity ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri S. B. Adityan who moved the cut motion to Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes—is not in his seat. His cut motion is therefore deemed to have been withdrawn.

I now put the original motion to the vote of the House.

The question is—

“ That Government be granted a sum not exceeding rupees 29,76,87,100 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND VIII—IRRIGATION.

(4) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் சிபார்சின் பேரில் எட்டாவது மான்யக் கோரிக்கையான “ நீர்ப்பாசனத்திற்கு ” ரூபாய் 1,59,01,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் சிபார்சின் பேரில் 36-வது மான்யக் கோரிக்கையான “ நீர்ப்பாசன ” முதலீட்டுத் திட்டங்களுக்காக ரூபாய் ஆறு கோடியே, ஏழு லட்சத்து முப்பத்தி ஏழாயிரத்து நூறு ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகையை அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-50
p.m.

ஏற்கனவேயுள்ள நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு ஏற்படும் மராமத்துச் செலவுகளையும், அபிவிருத்தி அல்லது விஸ்தரிப்பு வேலைகளுக்கான செலவுகளையும் நடப்பு வருமானத்திலிருந்து எட்டாவது மான்யக் கோரிக்கை—(நீர்ப்பாசனம்)—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியிலிருந்து, செலவிடவேண்டும். ஏற்கனவே கட்டப்பட்டு வரும் அல்லது புதிய ஆண்டில் மேற்கொள்ளவிருக்கும் புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும் செலவுகளில் பெரும்பகுதியை “ மானியக் கோரிக்கை 36—நீர்ப்பாசன முதலீட்டுத் திட்டம் ” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியில் இருந்து செலவிட வேண்டும். ரெவின்யூ இலாகா மேற்பார்வையின் கீழ் நடத்தப்படும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூபாய் முப்பத்து நாலு லட்சத்து இருபத்தோராயிரத்து எண்ணூறும் எட்டாவது மான்யக் கோரிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையில் அடங்கியிருக்கிறது. சாதாரணமாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை பழுது பார்ப்பதற்கும், கட்டுவதற்கும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிற இயந்திர சாதனங்களின் செலவும், சிப்பந்திகளின் செலவும் “ 25-ஆவது மான்யக் கோரிக்கையின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியிலிருந்து சரிக்கட்டப்படும். இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் நீர்ப்பாசனத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதில் ஒரு பகுதி, அதாவது ரூபாய் பத்தொன்பது லட்சத்து அறுபத்தாயிரத்து அறுநூறு நீர்ப்பாசனத் தலைப்பின் கீழ் சரிக்கட்டப்படும். ஆகவே 1957-58-ம் ஆண்டில் “ வோட் ” அளிக்கப்பட்டு செலவு செய்யப்படும் மொத்த மானியம் ரூபாய் ஏழு கோடியே எண்பத்தாறு லட்சத்து ஐயாயிரத்து ஐநூறு ஆகும்.

[Sri P. Kakkan]

[11th July 1957]

புது நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கம் எவ்வளவு தாராளமான கொள்கையை அனுசரித்து வருகிறது என்பதை அங்கத் தினர்கள் அறிவார்கள். புதிய திட்டங்களை அனுமதிக்கும்போது முக்கியமாக அதனால் எவ்வளவு உற்பத்தி ஏற்படும் என்னும் ஒரே விஷயம் மட்டும் இப்போது அரசாங்கத்தினால் கவனிக்கப்படுவதில்லை. அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்களின் பொருளாதார வாழ்க்கையை உயர்த்த வேண்டும் என்பதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு திட்டங்கள் ஆராயப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஆனால் இயற்கையாகவே உள்ள தடைகள்தான், நமக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்றன. ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றுவதென்றால், ஒரு சாதாரண ஆண்டில் நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேண்டிய போதுமான தண்ணீர் வசதி கிடைக்குமா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் இந்த வட்டாரத்தில் உள்ள நிலங்கள் நீர்ப்பாசனம் மூலம் விவசாயம் செய்வதற்கு தகுதியுடையதா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால் அதனால் ஏற்படும் செலவின் ஓரளவு பாகத்தையாவது, அதிகப்படியாக விளையக்கூடிய உணவு தானியங்களைக் கொண்டு சரிக்கட்ட முடியும் என்று தோன்றினால் ஒழிய, அரசாங்கம் அத் திட்டத்தை அனுமதிப்பதில்லை. ஆகவே திட்டத்தினால் பலன் ஏற்படும் என்று நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகே அரசாங்கம் அத்திட்டங்களை அனுமதிக்கிறது. பெரும் முதலீடு செய்யவேண்டிய திட்டங்களினால் வரி கொடுப்போரின் சுமை அதிகமாகிறது. வரி கொடுப்போரின் சுமையை ஓரளவுக் கேளும், குறைக்க வேண்டும் என்றும் நோக்கத்துடன் சில ஆண்டுகளாக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினால் பலனையைக் கூடிய மக்கள் தாமதமாகவே ஓரளவுக்கு திட்ட வேலைகளினால் ஏற்படும் செலவை மேற்கொள்ள முன்வர வேண்டும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்த்து வருகிறது. இதனால் எந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மீதும் முதலீடு நொகை ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 300-க்கு அதிகப்படாமல் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கருக்கு ரூபாய் 300-க்கு அதிகமாக செலவாகக்கூடிய சில திட்டங்கள் விசேஷ காரணங்களை யொட்டிதான், மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. அதாவது மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசமாக இருந்து அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தால் அப்பிரதேச மக்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும். அல்லது ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து மற்றொரு ராஜ்யத்தில் பிரவேசித்துச் செல்லும் நதிகளாக இருந்தால், நமது ராஜ்யத்திற்குள்ள முழு பகுதியையும் உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் காரணத்தினால் அதிகப்படியாக செலவழிக்கப்படலாம். மேற்கண்ட கொள்கை அடிப்படையின் கீழ் அரசாங்கம் சிறியத் திட்டங்களானாலும் பெரியத் திட்டங்களானாலும் அவைகளுக்குத் தக்க கவனத்தை அளித்து வருகிறது.

இந்த அடிப்படையின் கீழ் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை வகித்துவரும் இலாகா தங்களின் பல்வேறு திட்டங்களையும் இந்திய அரசாங்கத்துடன், முக்கியமாக திட்டக் கமிஷனுடன், கலந்து ஆலோசித்து நிறைவேற்றி வருகின்றது. பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் “நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், ஏரி மராமத்து முதலிய திட்ட வேலைகள் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் “விவசாயம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் காடப்பட்டுள்ளன. பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இரண்டு பிளவுகளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது “பல நோக்கத் திட்டங்கள்” என்றும், “நடுத்தரத் திட்டங்கள்” என்றும் இரு வகைப்படும். ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகு நமது ராஜ்யத்தில்கீழ் பவானித் திட்டம் ஒன்றுதான் “பல நோக்கத் திட்டமாக” நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற திட்டங்கள் எல்லாம் “நடுத்தரத் திட்டங்களாகும்”. இதுவரையில் நாம் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம் என்பதை இங்கு நான் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தின் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 12 பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. இவைகளில் இரண்டு நிறை

11th July 1957]

[Sri P. Kakkan]

வேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது காவிரி டெஸ்டா பிரதேசத்தில் சுமார் 30 லட்ச ரூபாய் செலவில் 12 வடிகால் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. கீழ்பவானி நீர்த்தேக்க திட்டத்திற்காக சுமார் பத்து கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்பவானித் திட்டத்தின் கீழ் பிரியடி பெரிய வாய்க்காலிலிருந்து முழு நீளத்திற்கும் தண்ணீர் விடப்பட்டது. இதனால் பாசன வசதி பெறும் கோபி, ஈரோடு, பவானி, தாராபுரம் தாலுக்காக்களிலுள்ள நிலங்களுக்கும், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா, கரூர் தாலுக்காவிலுள்ள நிலங்களுக்கும், மொத்தம் இரண்டு லட்சத்து ஏழாயிரம் ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு கோடியே சொச்ச ரூபாய் அதாவது 2.67 கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ள மேட்டூர் கால்வாய் திட்டமும் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இந்தக் கால்வாய்கள் மூலமாக பாசன வசதி பெறவிருக்கும் மொத்தம் 45,000 ஏக்கர்களுக்கு இது, வலது கால்வாய்கள் மூலமாக தண்ணீர் விடத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டு வரும் “மணிமுத்தாறு” திட்டம் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. ஆரணி ஆறு நீர்த்தேக்கத் திட்டமும், சில சிறிய வேலைகள் தவிர, மற்றபடி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர ராஜ்யத்தில் இத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யும் வேலை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. இத் திட்டத்தின் கீழ் பாசன உரிமைகள் பற்றிய பிரச்சினைகளை கூடிய சீக்கிரம் தமிழ் நாட்டிலுள்ளதை ஆந்திர அரசாங்கத்துடன் பேசித் தீர்க்கப்படும். குரட்ப்பள்ளி அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் பிரிந்து செல்லும் கால்வாயின் முழு நீளத்திற்கும் சென்ற விவசாயப் பட்டத்தின்போது தண்ணீர் விடப்பட்டு சுமார் 5,700 ஏக்கர் நிலங்களில் முதற் போகம் விளைந்திருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் மூன்று கோடியே மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்படும் வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டமும், பெரும் அளவிற்கு முடிந்திருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மூன்று கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்படும் அமராவதி நீர்த் தேக்கத் திட்ட வேலையும் முழு மூச்சுடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் 1957 செப்டம்பர் 15-ந் தேதி முடிவற்று சுமார் 10,000 முதல் 15,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விட முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சேலம் ஜில்லாவில் 2 கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டுவரும் கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் 1957 ஆகஸ்ட் 15-ஆம் தேதி முடிந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கட்டப்படும் சாத்தனூர் திட்டம் எதிர்பார்த்த தேதிக்கு முன்னதாகவே முடிக்கப்பட்டுவிடும் என்றும் தெரிகிறது. இத் திட்டத்திலிருந்தும், 1957 அக்டோபர் 2-ஆம் தேதி பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு முடிவு பெறாத பத்துத் திட்டங்களும், புதிதாக ஆறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத் திட்டங்களுக்கு மொத்தமாக பதினான்கு கோடியே அறுபத்துநாலு லட்சம் ரூபாய் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தென் கன்னடம் ஜில்லாவிலுள்ள ஹாலாடி திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து பிற்பாடு நீக்கப்பட்டுவிட்டது. மேலும், திட்ட நிதி ஒதுக்கலில் சிக்கனம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 5 சத விகிதம் குறைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1,365.20 லட்ச ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டது. 1956 நவம்பர் மாதம் ராஜ்ய பிரிவினைகளுக்குப் பிறகு நமது ராஜ்யத்தில் நான்கு புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும், இரண்டாவது திட்டத்தில் நீடிக்கவேண்டிய ஏழு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் தான் உள்ளன. இந்த நான்கு புதிய திட்டங்களாவன :

கட்டளை மேல்வாய்க்கால் திட்டம், புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம், விதூர் நீர்த்தேக்கத் திட்டம், பரம்பிக்குளத் திட்டம் ஆகியன. கட்டளை மேல்வாய்க்கால் திட்டப்படி காவிரி நதியில் தென் பக்கத்தில் பிரிந்து செல்லும் தென்கரை வாய்க்காலின் அருகில், ஒரு மதகு கட்டப்பட்டு,

[Sri P. Kakkan]

[11th July 1957]

வாய்க்கால் புதிதாக வெட்டப்படும். புதிய வாய்க்கால் 86 மைல் நீளம் இருக்கும். இந்தத் திட்டத்திற்காக சுமார் ஒரு கோடியே ஐம்பத்தாறு லட்சத்து அறுபத்தைந்து ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மொத்தம் 20,622 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும்.

இதில் சுமார் 12,000 ஏக்கர்கள் (அதாவது 8,723 ஏக்கர் தற்போது விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருவது, 3,277 ஏக்கர் புதிதாக விவசாயத்திற்கு கொண்டு வரப்படுவது) திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில் இருக்கும் 119 ஏரிகளின் மூலமாக பாசன வசதி பெறுகிறது. இந்த ஏரிகளுக்கு புதிய வாய்க்கால் மூலமாகத் தண்ணீர் நிரப்பப்படும். 8,622 ஏக்கர்கள் கால்வாயிலிருந்து நேரடியாகப் பாசன வசதி பெறும். புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தின் கீழ் காவேரி மேல் அணைக்கட்டின் வடக்கத்திலிருந்து ஒரு புதிய கால்வாய் 54 மைல் நீளத்திற்கு வெட்டப்படும். இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒரு கோடியே நூற்பத்திரண்டு லட்சத்தி நூற்பத்து மூன்று ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என்றும், சுமார் 22,114 ஏக்கர்களுக்கு பாசனவசதி ஏற்படும் என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது. அதாவது, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா, லால்குடி, உடையார்பாளையம் தாலுகாக்களிலுள்ள நிலங்கள் பயனடையும். இதில் 13,283 ஏக்கர்கள் ஏரிபாசனம் கொண்டவை. 8,831 ஏக்கர்கள் கால்வாயிலிருந்து நேரடியாகப் பாசனவசதி பெறும். தென்னாற்காடு ஜில்லா, திண்டிவனம் தாலுகா, விதூர் சமீபத்தில் வரக நதியின் குறுக்கே தொண்டியார் சங்கமத்திற்கு அரை மைலுக்குக் கீழே ஒரு நீர்த்தேக்கத்தின் அளவு 55 கோடி சதுர அடியாகும். அணைக்கட்டிலிருந்து இடது பக்கமாக 11 மைல் 3 பர்லாங் நீளத்திற்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டி நீர்பாசன வசதி செய்யப்படும். இந்தத் திட்டத்திற்கு ரூபாய் 61:37 லட்சம் செலவாகும் என்றும், சுமார் 3,200 ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி ஏற்படும் என்றும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் புதுச்சேரி ராஜ்யத்தில் உள்ளது. பரம்பிக்குளம்-அலியார், திட்டத்தின்கீழ் ஏழு அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படும். ஒன்று கேரள ராஜ்ய எல்லையில் பரம்பிக்குள ஆற்றின் குறுக்காகவும், மற்றொன்று மலபார் ஜில்லாவில் பெருவாரிப் பள்ளம் குறுக்காகவும், மற்றொன்று சிச்சிலிப் பள்ளம் குறுக்காகவும் கட்டப்படும். இரண்டு அணைகள் சோனையாற்றின் மீதும், ஒன்று தெக்காடி ஆற்றின் மீதும், மற்றும் இரண்டு கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள அலியார்-பாலாறு ஆகியவற்றின் மீதும் கட்டப்படும். இந்தத் திட்டத்தினால் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம் ஆகிய தாலுகாக்களில் சுமார் 3:2 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு புதிதாக பாசன வசதி ஏற்படும். மேலும் அலியார் பாசனப் பிரதேசத்தில் சுமார் 27,000 ஏக்கர்களில் இரண்டாவது சாகுபடி செய்யவும் வசதிகள் ஏற்படும். இதில் 20,000 ஏக்கர்கள் கேரள ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்திற்கு மொத்தம் ரூபாய் 32 கோடி செலவாகும் என கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எல்லாத் திட்டங்களையும் சுமார் 1,17,943 லட்ச ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது. 1957-58-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 240 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக திட்டக் கமிஷன் ஒதுக்கியுள்ள தொகை ரூபாய் இரண்டு கோடியே பத்து லட்சத்து முப்பத்திரண்டு ஆயிரம்.

1953-ம் ஆண்டில் ஆந்திரா பிரிந்தபோதும் சமீபத்தில் ராஜ்ய பிரிவினை ஏற்பட்டதிலும், சென்னை ராஜ்யம் ஒரே மொழி பேசும் ராஜ்யமாக ஆகிவிட்டதென்றாலும், பெரிய நீர் வளமுள்ள நதிகள் மற்ற ராஜ்யங்களுக்குப் பிரிந்துவிட்டன. இதன் வளைவாக சென்னை ராஜ்யத்தில் நீர்வளம் வெகுவாக குறைந்துவிட்டது. சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள காவிரி, தாமிரபரணி, வைகை, பொன்னியாறு முதலிய நதிகள் ஏற்கனவே முழுதுமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன ஆலது பயன்படுத்தப்படப் போகின்றன. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க நீர்ப்பாசன வசதிகளை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமானால் பக்கத்து ராஜ்யங்களிலுள்ள நீர் வளத்தை கூட்டாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரி எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்த முடியும் என்பது தற்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. கேரள ராஜ்

11th July 1957]

[Sri P. Kakkan]

யத்தில் மேற்கு முகமாகச் செல்லும் நதிகளை நல்ல முறையில் பயன் படுத்த பெரும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. தென்மேற்கு பருவ மழையின் போது மேற்குதொடர்ச்சி மலைகளில் பெய்யும் கன மழைகளின் விளைவாக இந்த நதிகளில் வெள்ளப் பிரவாகம் ஏற்பட்டு ஓடுகிறது. இந்த நதிப்பிரவாகம் அரபிக்கடலில் வீணாகச் சென்று கலக்கின்றது. கோரள ராஜ்யத்தில் மேற்கு நோக்கிப்பாயும், பரம்பிக்குளம் பெரியார், பம்பையாறு புனலூர் நதி போன்றவைகளை திருப்பி விடுவதற்கு வழிகள் உள்ளன. பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்யும் வேலை முன்னதாகவே குறிப்பிட்டபடி, மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர ராஜ்யத்தை பொறுத்த வரையில் கோதாவரி, கிருஷ்ண நதிகளில் பெரும் அளவு தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் கலக்கிறது. இதில் ஒரு பகுதியை சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள வறண்ட பகுதிகளுக்கு திருப்பி விடலாம். கோதாவரி தண்ணீர் கிருஷ்ண நதியில் திருப்பிவிடப்பட்டு கிருஷ்ண நதி டெல்டா பிரதேசங்களுக்கு தேவையானதைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு கிருஷ்ண நதித் தண்ணீரை அதே அளவிற்கு சென்னை ராஜ்யத்தின் பக்கமாகத் திருப்பிவிட முடியாதா, என்று ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி கிருஷ்ண நதியின் தண்ணீரை பெரும் அளவுக்கு சென்னை ராஜ்யத்துக்குக் கொண்டுவந்து பாசனத்திற்கு உபயோகிக்க வழி ஏற்படலாம். கோதாவரி, கிருஷ்ண நீர் வளத்தை இந்த ராஜ்யத்தில் பயன் படுத்துவதுபற்றி நமது முதலமைச்சர் ஆந்திர முதலமைச்சருடன் பூர்வாங்க பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஆந்திர முதலமைச்சர் இது சம்பந்தமாக நம்பிக்கை தரக்கூடிய வகையில் பேசியிருக்கிறார். இந்தத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கிற வகையிலும் தன் ஒத்துழைப்பை அளிக்க முன் வந்துள்ளார். இந்த விஷயத்தை சென்னையில் நடக்கவிருக்கும் தென் மண்டல கவுன்ஸில் முன்பு பரிசீலனைக்கு வைப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிறிய நீர்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ், ஏரி, குளங்களை அபிவிருத்தி செய்வது, மராமத்து பார்ப்பது, அணைகட்டுகள் கட்டுவது, மதகுகளை அமைப்பது, சுமார் 2, 3 ஆண்டுகளுக்குள் முடியக்கூடிய புதிய ஏரிகளை வெட்டுவது ஆகிய வேலைகளை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வேலைத் திட்டங்களை நீர்பாசன பிரதம என்ஜினியர் தன் வசமுள்ள மராமத்திலாகா சிப்பந்திகளைக்கொண்டும், உணவு உற்பத்தி இலாகா என்ஜினியரிங் சிப்பந்திகளைக்கொண்டும் நிறைவேற்றி வைக்கிறார். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது முடிவு பெறும் இரக்கும் 172 வேலைத் திட்டங்களும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 144 திட்ட வேலைகளும் இன்னும் முடிக்கவேண்டி இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் 480 புதிய வேலைத்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். ஏரிகளை தூர் எடுத்து புனரமைக்கும் ஒரு புதிய ஒரு சிக்கன திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் ஏரிகளிலிருந்து வண்டல்களை தூர் எடுத்து ஏரிகளை ஓரமுள்ள தர்ப்புவான நிலங்களை நிரப்பி அவைகளை சாகுபடிக்கும் கொண்வர வேண்டும் என்பது நோக்கம். இந்தத் திட்டம் இன்னும் ஆராய்ச்சி நிலையிலேயே இருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் மாத்திரம் இம்மாதிரியான 7 திட்டங்கள் முடிந்து விட்டன. 11 திட்டங்கள் மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய மண்வெட்டும் இயந்திரங்கள் ஏற்கனவே வாங்கப்பட்டுவிட்டது. விசேஷ நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நீடித்து நடத்துவதற்காக இந்திய அரசாங்கம் 26.80 லட்ச ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து உதவ முன் வந்திருக்கிறது. புதியத் திட்டங்களுக்காகவும், ரூபாய் 3 லட்சம் கடனாக கொடுத்து உதவவும் இந்திய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறது. திட்ட வேலைகளுக்கான விரிவான வரவு செலவுத் திட்டங்கள்பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கிடைத்ததும் இந்த தொகையும் நம் கைக்கு வந்துவிடும். ஏரிகளை தூர் எடுத்து புனரமைக்கும் திட்டத்தின்கீழ் ரூபாய் 2.71 லட்சம் கடனாகக் கொடுக்கவும் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த சர்க்கார் கேட்டிருக்கும் மாண்புமிகு விஷயமாக சில விவரங்களை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசாங்கத்தை இந்த அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பதிலுக்காகக் காத்திராமல் புதிதாக இவ்வாண்டு தொடங்கிய வேலைகளை நடத்திக்கொண்

[Sri P. Kakkan]

[11th July 1957]

டிருக்குமாறு அவர்கள் நம்மைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக இந்த அரசாங்கம் போதுமான நிதி ஒதுக்கி வருகிறது. அதோடு நல்ல முன்னேற்றமும் கண்டு வந்திருக்கிறது. இது எல்லாம் இந்திய அரசாங்கம் நிதி வசதி செய்து கொடுத்ததினாலும், இன்னும் மற்ற வகைகளில் ஒத்துழைப்பு அளித்ததினாலும் சாத்தியமாயிற்று. அவர்களின் நீடித்த உதவியினால் இந்த ராஜ்யத்தில் மேற்கொண்டு நீர்பாசன வசதிகளை விஸ்தரித்து முன்னேறலாம். நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி வேலைகளில் நமது ராஜ்ய மக்கள் காட்டிய உற்சாகமும் ஒத்துழைப்பும் மிகவும் போற்றத்தக்கதாக இருந்தது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதுவரை நான் சொல்லியவற்றை அங்கத்தினர்கள் மனதிற்கொண்டு வெட்டுப் பிரேரணைகள் மீது பேசும்போது, அரசாங்கத்திற்குத் தக்க சிறந்த பயனளிக்கக்கூடிய யோசனைகளை அளித்துத் திட்டங்கள் நிறைவேறும் வகையில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசியாக இந்த வருடம் ஆண்டவன் அருளால் பருவ மழை பெய்ததின் காரணமாக மேட்டூர் அணையில் விவசாயிகளுக்கு அதிகத் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. அதேமாதிரிதான் லோயர் பவானி அணியிலும் கூடுதல் தண்ணீர் இருக்கிறது. பெரியாறிலும் அதிகமாக மேலும் தண்ணீர் வந்திருக்கிறது என்கிற நல்ல செய்தியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Re. 1,59,01,800 under Demand VIII—Irrigation.”

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,07,37,100 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

I understand that the Opposition parties have agreed to hon. Member Sri K. Sattanatha Karayalar's moving his Cut Motion to Demand VIII. He may therefore formally move his Cut Motion. As for Demand XXXVI, I understand that it has been agreed that hon. Member Sri K. Anbazhagan is to move his cut motion. He may also formally move his cut motion. Then these two cut motions and the original Demands will be before the House for discussion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 1,59,01,800 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

SRI K. ANBAZHAGAN: நீர்ப்பாசன முதலீடு திட்டத்தின் பெயரால் கேட்கப்பட்டுள்ள ரூ. 6,07,37,100 தேவை என்று கேட்கப்பட்டுள்ள தீர்மானத்திலிருந்து 100 ரூபாயைக் குறைக்கவேண்டுமென்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன். நீர்பாசனத் திட்டங்கள் போதுமான அளவு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி பேசுவதற்காக.

MR. SPEAKER: Cut Motions moved—

“That the allotment of Rs. 1,59,01,800 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.”

“That the allotment of Rs. 6,07,37,100 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.”

11th July 1957]

[Mr. Speaker]

Now, the original Demands and the cut motions are before the House for discussion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்பாசனத்திட்ட மான்யக் கோரிக்கைக்கு நான் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையின் அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவா உறுகிறேன். அதிலும், குறிப்பாக நான் கூற விரும்புவது எல்லாம் கீரியாறு, பம்பையாறு, கல்லாறு போன்ற ஆறுகள் வீணாக ஒழுகி கடலிலே சென்று கலக்கின்றன என்று மந்திரியவர்கள் பேசும்போதும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இந்த ஆறுகளை எல்லாம் எந்த முறையிலே பயன்படுத்தவேண்டுமென்று அதில் ஒரு திட்டமும் இதுவரையில் திட்டவாட்டமாகக் கொண்டுவரப்படவில்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தத் திட்டங்கள் ஏற்கனவே வகுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் துரதிருஷ்டவசமாக இதுபற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் இந்த நதிகள் எல்லாம் கேரள நாட்டில் ஓடி அங்கு கடலிலே கலக்கிறது. இதை நமக்குப் பயன்படக் கூடிய முறையில் கொண்டு வர வேண்டுமானால் எந்த இடத்தில் அணைக்கவேண்டும் என்று முடிவுகட்டவேண்டும். அதாவது, மலையில் ஒரு தாழ்பு எடுத்து அதன் மூலமாகக் கொண்டு வர வேண்டுமா அல்லது மலையைத் தாண்டி, அதாவது “ஸைபன்” மூலமாக மலையைத் தாண்டிக்கொண்டு வரவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி எல்லாம் ஒரு விரிவான திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அப்படி ஒரு திட்டம் இருக்குமானால் அதை அமுலிடுக்குக் கொண்டுவருவதில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன என்று தெரிந்துகொள்ள அவா உறுகிறேன். அதேநேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தால் கேரள நாட்டிலுள்ள எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் அடியில் போகும்? அச்சுன கோவில் ஆறு போன்ற ஆறுகள், பழைய செங்கோட்டை தாலுகாவில் இருப்பது அவைகள் கலக்கும் ஆறுகளில் இந்த அணைத் திட்டம் வர இருக்கிறது. அப்படி வரும்போது அங்குள்ள நிலங்களில் தண்ணீர் எவ்வளவு கீழே போகும். அப்படியானால் எந்த அளவிற்கு அந்நிலங்கள் பாதிக்கப்படும் என்று கணக்கு எடுக்க வேண்டும்; சமீபத்தில் இதைப்பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்த கேரள அதிகாரிகளிடம் பேசப் போனபோது அவர்களுக்கு இந்த புள்ளிவிவரங்கள் மிக மிக அவசியமாய் வேண்டி இருக்கிறது. நாம் திட்டத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் போதாது. இந்தத் திட்டங்களை அமல் நடத்த உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். அதைப்பற்றி விரிவான இன்வஸ்டிகேஷன் நடத்த இதில் போதிய பணம் ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களுக்கு இத் திட்டங்கள் பெரிதும் நன்மை பயக்கக் கூடியதாய் இருக்கும். அதேநேரத்தில், கன்னியாகுமரியில் ஏற்கெனவே சில திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதில் ஒன்று கோதையார் திட்டம், மற்றொன்று நெய்யார் அணைக்கட்டுத் திட்டம். இத் திட்டத்தின் வேலைகள் ஒரு பகுதி இப்பொழுது கேரள ராஜ்யத்தில் நடந்து வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் இடது கரைச் சானல், அதாவது “லெப்பான்ச் சானல்” நம் பகுதிக்கு, அதாவது திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் இருந்து இங்கு பிரிந்து வந்திருக்கக்கூடிய பகுதிக்கு பயன்படக்கூடியது. குறிப்பாக, விளவங்கோடு தாலுகாவிற்கு பயன்படக்கூடிய ஒரு திட்டம் இது. அந்தத் திட்டம் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நடைபெறவில்லை. பின் அது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அந்த வேலை துவக்கப்படவில்லை. வலது கரை சானலிலே மாத்திரம் வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது. இந்த நிதியில் கூட அந்த இடது கரைச் சானல் வேலைக்காகப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. கோதையார் திட்டத்தில்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [11th July 1957]

பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி என்று இரண்டு அணைக்கட்டுகள்தான் கட்டப்பட்டுள்ளது. அடுத்ததாக, “காப்பிட்டல் அவுட்டே”யின் கீழ் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு மொத்தம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. “மைனர் இரிகேஷன்” இனத்தில் நாலு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள பிரச்சனையை நல்லமுறையில் உணர்ந்திருப்பார்களேயானால், இந்தத் தொகை, கடலில் கரைத்த காயமாகும் என்பதை உணருவார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் கொண்டுவருவதன் மூலம் மிகப் பெரிய அளவு நிலப்பரப்பிற்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும், மற்றொன்று விளாத்துரை லிட்ட இரிகேஷன் ஸ்கீம் நெடுநாட்களாகப் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுதும் கூட அதைச் செயல் முறைக்குக் கொண்டுவர அதற்கு எந்தவிதமான நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. உடனடி வேலை செய்ய திட்டம் வகுத்ததாகத் தெரியவில்லை. மாம்பழத்துறை அணைத்திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இத்தத் திட்டங்களை எல்லாம் கோர்வையாக வைத்து முதலில் எதைச் செய்யப் போகிறோம் என்றும், இரண்டாவது ஆண்டில் எதைச் செய்யப்போகிறோம் என்றும் திட்டம் இருக்கவேண்டும். அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று முதன்மை ஸ்தானம் கொடுத்து திட்டவட்டமாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட வேண்டும். அப்படியின்றி கரலம் தாழ்த்திக்கொண்டு போனால் அவை எந்தவிதமான பயனும் தருவதாய் இருக்காது. அடுத்தது, சிறு குளங்களை மராமத்து பார்க்க ஒட்டுமொத்தமாகத் திட்டம் இருக்கவேண்டும். முதலில் எந்தெந்த குளங்கள் மராமத்து பார்க்கவேண்டும், பின் எந்தெந்த குளங்கள் மராமத்து பார்க்கவேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டும். நாட்டு மக்களுக்கு இது தெரியவேண்டும். எந்த வேலை எப்பொழுது நடக்கும் என்று மக்களுக்குத் தெரியவேண்டும். அப்படி வரிசைக்கிரமமாக ஒரு ஜாபிதா அமைத்துக்கொள்வது நல்லது. அப்படி ஒரு ஜாபிதா அமைத்து வேலை செய்தால் வேலைகள் செம்மையாக நடக்கும். அது மக்களுக்கு நல்லமுறையில் பயன் அளிப்பதாய் இருக்கும். அடுத்தபடி வேறொரு விஷயத்தைப் பற்றி மாதிரிய் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன். தண்ணீர் உபயோகப்படுத்துவதில், சிக்கனமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் உணர்வோமாக. குளங்களிலிருந்து தண்ணீரை விநியோகிக்கும்போது இந்த சிக்கன முறை தற்காலம் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை. யாருக்கு செல்வாக்கு அதிகம் இருக்கிறதோ அவர்கள் தண்ணீரைக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். தண்ணீர் விநியோகிக்கக் கூடிய பொறுப்பு சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் இல்லை. செங்கோட்டை, கன்னியாகுமரி போன்ற இடங்களில் தண்ணீர் தட்டு ஏற்படும் போது ரெவின்யூ இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் தலையிட்டு தண்ணீரை யார், யார் நிலத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும், எந்த இடத்திற்கு முதலில் கொடுக்க வேண்டும், எந்த இடத்திற்குப் பிறகு கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயப்படுத்திக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் இங்கேயோ, யார் யாருக்கு செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்கள் அந்தத் தண்ணீரை தட்டிக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். சிலர் ஆற்றில் போகும் தண்ணீரை பம்பு வைத்து அடித்து எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இதை உடனடியாக நிறுத்துவதற்குள்ள நடைமுறை பழக்கத்தில் இல்லை. தவறுதலாக தண்ணீரைக் கொண்டு போனால் பின்னால் ஒரு அபராதம் விதிக்கப்படும். அந்த அபராதத்தைக் கட்டிக் கொள்ளலாம் என்ற தைரியத்தில் அவர்கள் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளிடையே அடிக்கடி கலகமும், சச்சரவும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

யார் யாருக்கெல்லாம் முன்னதாகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயப்படுத்தி தகுந்த திட்டவட்டமான ஒரு முறை இருக்க வேண்டும். இதை அமல் நடத்துவதற்கு குறிப்பாக பஞ்சாயத்தோ அல்லது என்னைக் கேட்டால் விவசாய சங்கங்களுக்கோ ரெவின்யூயாக அதிகாரம் கொடுக்கலாம். அல்லது பி.டபிள்யூ.டி-யோ, ரெவின்யூ இலாகாவோ, இதை நிர்வகிக்கலாம். செங்கோட்டையிலும், நாகர்கோவில் பகுதியிலும் ரெவின்யூ இலாகாவே இதை அமல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே இதைத் தொடர்ந்து நடத்திக்கொண்டு வருவதில் எனக்கு ஆட்சேபணியில்லை. தண்ணீர் விநியோகம் ஒழுங்காக இருக்கவேண்டும்; அவ்வளவுதான்.

11th July 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

சில மாஜி ஜமீன்தார்களும், ஆங்காங்கு செல்வாக்கு உள்ளவர்களும், அவர்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள். இதை மாற்றித் தண்ணீர், நல்ல முறையில் நேர்மையாக விநியோகம் செய்ய ஒழுங்கு செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால், மீன் பிடிப்பதற்கு குத்தகை எழுத்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக ஒரு சில இடங்களில் அவர்கள் தண்ணீரை மிதமிஞ்சி திறந்துவிட்டுப் போகிறார்கள். குதும்பை, கச்சல் வைத்து மீன் பிடிக்க தண்ணீரைப் பாழ்படுத்திவிடுகிறார்கள். எஞ்சிய தண்ணீர் ஆற்றிலே போய்விடுகிறது. அடுத்தபடியாக தண்ணீர் வேண்டுமானால் மாமூல்கள் கொடுக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் பார்க்குதுக் கொள்ள லஸ்கர் என்று வைத்திருக்கிறது. அந்த லஸ்கர் 20 மைல் போய் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு கூடுதலான ஆட்களை நியமித்து மேற்பார்வை பார்க்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கால்வாய்கள் நல்ல முறையிலே பார்க்க எத்தனை ஆட்கள் செவ்னாமோ அத்தனை ஆட்களை நியமிக்கவேண்டும். பயிர்கள் நல்ல முறையிலே வளர்வதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் விடுவதற்கு உடனடியாக இந்த வேலையில் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

கடைசியாக செங்கோட்டைத் தாலுகாவில் மிகச் சிறிய திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிப்பதற்குப் பதில் உடனடியாக இவைகளைச் செய்யலாம். முகட்டைகால் ஸ்ரீ மூலப்பேரி அணை அடவிநியூல் கோவில் அணை போன்ற திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் 7 லட்சம், 10 லட்சம், 15 லட்சத்துக்குள்ளாக இருக்கக் கூடிய பல திட்டங்கள். அதைத் தவிர பொதிய மலைச் சாரலில் மதகு அணை என்று சொல்லுகிற ஒரு சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டம் சுமார் 10 லட்சத்திற்குள்ளாக முடிக்க முடியும். இது போன்ற சிறு சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை அமைத்துத் தண்ணீரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். மந்திரி அவர்கள் இந்தத் தண்ணீர் பாழாகப் போகவில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் இது உண்மை அல்ல. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து கிழக்கே ஓடும் நதிசுள்ளித் தண்ணீரானது நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படாமல் பெரு மழை பெய்யும் காலத்தில் கூடத் தண்ணீர் தட்டு இந்த இடங்களில் ஏற்படுகிறது. அதாவது தண்ணீர் பல இடங்களில் சிதறிவிடுவதால் நல்ல முறையிலே பயிர்களுக்கு கொண்டுவர முடியாமல் இருக்கிறது. எவ்வளவு துரம் தண்ணீர் வீணாகாமல் சமுதாயத்துக்கு பயன்படுத்த முடியுமோ அதற்கான திட்டங்கள் உடனடியாக உருவாக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: தலைவர் அவர்களே, மராமத்து மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த டிமாண்டை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். அதாவது 11 திட்டங்களுக்கு 239 லட்ச ரூபாய் Capital works-க்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போக Special Irrigation, Food Production Department சில வேலைகள் செய்ய 39 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 39 லட்ச ரூபாய் Food Production Department செய்கிற காரியத்திற்குக் காணாது. P.W.D. ஐ விட Food Production தான் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறது. முக்கியமாக ஜமீன் பிரதேசத்தில் அவர்களுடைய வேலை மிகவும் போற்றக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வேலைகளுக்காக கூடுதலான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போக முக்கியமாக இந்த மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து வரக் கூடிய தண்ணீரைக் கிழக்கே திருப்புவதைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் Budget பிரசங்கத்தில் குறிப்பாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு ஒரு திட்டமும் வகுக்கவில்லை என்று தாழ்மையுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லா சங்கரன் கோவில் தாலுகாவில் இதைச் சொன்னவுடன் மந்திரி அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவரிடம் போய் இது சம்பந்தமாக மன்றாடியிருக்கிறேன். என்னுடைய கவலை அவருக்குத் தெரியும்.

[11th July 1957]

THE HON. SRI P. KAKKAN : கீரியார் திட்டத்தைப் பற்றி பார்த்து விசாரணை செய்ய முயற்சி எடுக்கவில்லையா என்ன ?

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இதைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால், இந்தக் கஷ்டத்தை தெரிந்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று ஆத்திரம் இருக்கக்கூடிய மந்திரி நமக்கு வாய்ந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் தான் குறையை சொல்லுகிற கட்டத்தில் சொல்லுகிறேன். அதாவது அந்த சங்கரன்கோவில் தாலுகா பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 10 வருஷ காலமாக தீர்வை வஜா செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கும் தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது. கிணறுகள் வெட்டி லோன் கொடுக்க வேறு தொகை கொடுக்கிறார்கள். நில வரி வஜா செய்வதோடு சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டிய கடன்களின் வாயிதாவை மாற்றி கொடுக்கப்படுகிறது. வருஷந்தோறும் மொத்தம் 10 லட்ச ரூபாய் வரை சிலவழிக்கப்படுகிறது. வருஷா வருஷம் இம்மாதிரி தொகையை சிலவழிப்பதற்குப்பதில் உண்டியாக முதலில் சொல்லப்பட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்ற வழி செய்யலாம். கீரியாறு திட்டத்தை 'feasible but not remunerative' என்று ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. P.W.D.-ல் 'not feasible' -ம் 'not remunerative' -ம் சர்வ சாதாரணமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். 'Not feasible' 'not remunerative' இந்த இரண்டு வார்த்தைகள் அவர்கள் டிக்ஷனரியில் மிகவும் முக்கியமான இடங்கள் பெறுகின்றன. அவர்களையே தயவு இருக்கிறதென்றால் "feasible" என்று சொல்வார்கள். P.W.D. டிக்ஷனரியிலிருந்து இந்த இரண்டு வார்த்தைகளையும் எடுத்துவிட்டால் நாடு சபிட்சம் அடையும். ஒரு திட்டத்தை எடுக்கக்கூடிய நிலையில் 'feasible' என்று சொல்லிவிட்டு அதே அறிக்கையில் 'not remunerative' என்றும் சொல்லிவிடுவார்கள். இந்தத் தொகுதிக்கு 10 லட்ச ரூபாய் வருஷந்தோறும் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் கீரியாறு திட்டம் 'not remunerative' என்ற காரணத்தால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. Indian Irrigation Commission 50 வருடங்களுக்கு முன் ஒரு அறிக்கை சர்க்காரிடம் சமர்ப்பித்து இருக்கிறது. அதிலே famine area-வுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று அப்பொழுதே வகுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே famine area வுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. எங்கள் பகுதியில் எல்லோரும் பஞ்சத்தால் கஷ்டப்படுகிறோம். சர்க்காருக்கும் இதனால் ஏக நஷ்டம். இத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தாததற்குக் காரணம் not remunerative scheme என்றும் கோளாவோடு பேசவேண்டுமென்று 1955-56 லேயே சொன்னார்கள். இன்று வரை, கோளாவோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார்களா, பேசினார்களா, என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எங்களுக்கென்னவோ ஒரு விமோசனமும் ஏற்படவில்லை. நல்ல காலம் பிறக்க வில்லை என்று தான் நினைக்கிறேன். இது போக சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இப்போது Minor Irrigation Department-ல் P.W.D.-ம் வேறாக இருக்கின்றன. Minor Irrigation Branch, R.D.O. அல்லது தாசில்தார் மேற்பார்வையில் இருக்கிறது. R.D.O. தாசில்தார் இவர்களெல்லாம் non-technical officers. இந்த Branch ஐயும் P.W.D. யிடம் கொடுத்தால் நல்லது. வேலை சுறுசுறுப்பாகவும் நல்ல நிலைமையிலும் நடக்கும்.

சிறிய ஏரிகளின் உள்வாய்களில் சர்க்கார் பொறுப்பில் கிணறுகள் வெட்டி மின்சார விசை மூலம் தண்ணீர் கொடுக்கலாம். Sub-soil water இருக்கும் இடத்தில் மின்சார விசை மூலமாகத் தண்ணீர் எடுத்து விநியோகம் செய்யலாம். ஒன்று இரண்டு ஏக்கர் நிலமுள்ளவர்களுக்கு நான் சொன்ன திட்டங்களால் நன்மை உண்டாகும். சர்க்கார் கிணறுகள் வெட்டி மின்சாரம் மூலம் தண்ணீர் சப்ளை செய்தால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் பதினைந்து ஆனாலும் விவசாயிகள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி சின்னத் திட்டங்களை வகுக்க சர்க்கார் துணை செய்ய வேண்டும்.

11th July 1957] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

கடையநல்லூர் பகுதியில் வேம்பார் என்ற ஆறு இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு திட்டம் தேவை. பதினைந்து வருஷமாக அதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்து வருகிறோம். அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு வருஷமும் Half-yearly Irrigation Conference கலெக்டர் நடத்துகிறார்கள். அதில் செய்யப்படும் தீர்மானங்கள்படி காரியங்கள் அமுல் நடத்தப்படுவதில்லை. ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு, அடுத்த Conference-ல் கவனிக்கப்படும் என்ற பதில் வரும். இதை quarterly Conference ஆக நடத்தவேண்டும், பொது ஜனங்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளை ஏற்று உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக Irrigation Committee களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகள் கமிட்டிகள் நிறுவ தயார் என்றால், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அதற்கு ஒருவிதமான ஊக்கமும் கொடுப்பது கிடையாது. ஏன் என்றால் அவர்களுடைய அதிகாரம் போய் விடுமோ என்ற பயம். இந்தக் கமிட்டிகள் நிறுவி நன்றாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்குச் சலுகைகளும், உற்சாகமும் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, குளக்கரைகளில் ரோடு போட மராமத்து இலாக்கா ஆக்கம் கொடுப்பதில்லை. கரைமேல் ரோடு போட்டால் இடைஞ்சல் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கரைகள் மேல்தான் உரங்கள் கொண்டு போகவேண்டி இருக்கிறது. இந்த மாதிரி ரோடு போட ஜனங்கள் கண்டிரிபூஷன் கூட கொடுக்கத் தயார். ஆகையால் குளக்கரையில் ரோடு போட அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, வீரூர் தேக்கம். பரம்பிக்குளம் முதலான திட்டங்கள் எடுக்க சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கீரியாறு திட்டத் தைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. தக்க அளவில் நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்பாசன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை வரவேற்கிறேன். இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு ஏராளமான பணத்தையும் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த இலாகாவில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நீக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் இந்த நிர்வாகம் ஆர். சி. டி.விஷன் என்று இலாகா வின் பிரிவால் நடந்து வருகிறது. இந்த ஆபீசர்கள் மார்ச்சு மாதத்திற்குப் பிறகு எஸ்டிமேட்டுகள் தயார் செய்கிறார்கள். எஸ்டிமேட்டுகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வேலை செய்வதற்குள் தண்ணீர் வந்து விடுகிறது. அதனால் வேலை நன்றாக நடைபெறுவதில்லை. நடந்தாலும், சமூகமாக நடப்பதில்லை. முப்பது அல்லது நாற்பது சதவிகிதத்தான் நல்ல முறையில் செலவாகிறது. இதுபோன்ற சிக்கல்களை எல்லாம் களைந்து, இப்போது இருக்கும் முறையை யும் மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

இன்னொன்று, இந்த கண்டிராக்ட் முறை அதன்படி இந்த வேலைகள் எல்லாம் கண்டிராக்டர்களிடம் விடப்படுகிறது. பழைய எஸ்டிமேட் ஷெட்யூல் ரேட்டே பின்பற்றுகிறார்கள். அது அப்போது ஆள் கூலி பன்னிரண்டணு அல்லது எட்டணுவாக இருந்தது. இதை வைத்துக்கொண்டு இப்போதும் வேலை செய்வதால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த வருஷம் கட்டப் பட்ட கட்டிடமோ வேலையோ அடுத்த வருஷம் இருப்பதில்லை. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் ஒரு கண்டிப்பான உத்திரவு போடவேண்டும். அதாவது, பழைய செட்யூல் ரேட்டுகளை மாற்றி இப்பே முது இருக்கும் நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல் அதை மாற்றவேண்டும். மேலும், கண்டிராக்டர்கள் கொடுக்கும்படி டிபாலிட் தொகையை வேலை முடிந்து ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகே செய்த வேலைகளை சரியாக இருக்கின்றனவா என்று பரிசீலனை செய்த பிறகே, திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [11th July 1957]

அடுத்தப்படியாக எங்கள் தொகுதியில் மண்ணியார், பழவார் முதலிய ஆறுகள் பாய்கின்றன. முன்பெல்லாம் மண்ணியாற்றுக்குத் தலைப்பு கொள்ளித்தல் இருந்தது. காவிரியில் இருந்து வடிகால் மூலமாகவும் பாசனம் நடந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கொள்ளித் தலைப்பு தார்ப்பாடி, காவிரி வடிகாலிலிருந்து மட்டுமே பாசன வசதி கிடைக்கிறது. இதனால் மேட்டுப் பாங்கான கும்பகோணம், பாபநாசம் முதலிய தாலுக்காக்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால் அந்த இடங்களில் கண்டுமுதல் குறைந்து, தண்ணீர்த் தட்டு ஏற்பட்டு, விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதற்குப் பெட்டாங்களும், ரெகுலேட்டர்களும் கட்டவேண்டும். இது விஷயமாக மனுக்கள் போட்டும், தூது கோஷ்டிகள் அனுப்பியும் இருக்கிறோம். அப்படி bed-dam-களும் regulation-களும் அமைக்கப்பட்டால் மேட்டுப் பிரதேசங்களுக்குப் பாசனவசதி ஏற்பட்டு ஏராளமான கிராமங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

மேலும், பழவாறு, மண்ணியாறு வீரசோழன் இவைகளில் மீன் பிடிக்கும் பழக்கம் உண்டு. இதன் காரணமாக ஒரு சமயம் தண்ணீரை அதிகமாகத்திறந்து விட்டும், சில சமயங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கியும் விடுகிறார்கள். இது விவசாயத்தைப் பாதிக்கிறது. இதனால் பல கஷ்டங்களும், சிலவகைச் சச்சரவுகளும் வீண் வம்புகளும் ஏற்படுகின்றன. இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து சரியான கட்டளைகள் அதிகாரிகளுக்குப் போட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வாய்க்கால் தலைப்புகளில் ஒரு இடத்தில் சங்கிலி இல்லை. சங்கிலி இருந்தால் பலகை இல்லை. இதையெல்லாம் கவனித்துக்கொள்ள ஒரு ஸ்லாக் இருக்கிறார். அவருக்குப் போதுமான படி கொடுத்து இந்த வாய்க்கால் களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். குடி மராமத்துச் சட்டம் சென்ற ஐந்து வருஷங்களாக அமுலிவிருக்கிறது. ஆனால், அது சரியாக நடப்பது இல்லை. மிராச்தார்கள் வாய்க்கால்களை சரிபார்ப்பது இல்லை. ச.குடியாளர்களும் இதை சரிபார்ப்பது இல்லை. ஆகவே, எல்லாக் கால் வாய்களும் மேடிட்டுப் போய் இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து வரும் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். இந்த வாய்க்கால்களை சரியாகப் பாதுகாக்கா விட்டால் உணவு உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்படும். இந்தக் கால்வாய்களை பி.டபுல்யூ. டி.-யே எடுத்துக்கொண்டு பராமரித்தால் நன்றாக இருக்கும். வெள்ளக் காலத்திலும், தண்ணீர்த் தட்டு ஏற்பட்ட காலத்திலும், மராமத்து வேலைகள் நடக்கும்போதும் ஒரு செக்ஷன் ஆபீசருக்கு அதிக வேலைகள் இருக்கின்றன. ஒரு வருஷ காலத்தில் மூன்று மாதங்களுக்குள் இந்த வேலைகள் எல்லாம் நடந்தாக வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் செக்ஷன் ஆபீசருக்கும் அவருடைய சிப்பந்திகளான ஓவர்சீர் முதலியவர்களுக்கும் போதுமான வசதி கொடுப்பது கிடையாது. நாற்பது, நாற்பத்தைந்து மைல் உள்ள சுற்றுப்புறங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்து கண்காணிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஒரு ஜீப்கள் வசதியாவது அளித்தால் ஆங்காங்கு துரிதமாகச் சென்று மராமத்து வேலைகளைக் கவனிக்க பயன்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக வண்ணியார் மூலமாக சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர்பாசன வசதி அளிக்க உடனடியாகப் பல சிறு அணைகளைக் கட்டவும் மராமத்து இலாகா தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI M. KARUNANITHI : சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட வெட்டுப் பிரேரணை நிர்ப்பாசன வசதி சென்னை மாநிலத்தில் இன்னும் எந்த எந்த வகையில் நிர்ப்பாசனம் தேவைப்படுகிறது என்பதைப் பற்றிய குறிப்புகளை இங்கே தருவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் நிர்ப்பாசன வசதிகளால் பயன்பெறும் நிலப்பரப்பு இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாகும் என்ற புள்ளி விவரங்களை நாம் ஒரு முறை காண்பது மிக மிக நலம் என்று கருதுகிறேன். வட நாட்டிலே இருக்கின்ற மாகாணங்களில் நிர்ப்பாசன திட்டங்களால் பயன் பெறுகின்ற நிலத்தினுடைய பரப்பும் மேலும் எவ்வளவு அதிகரிக்கிறது என்பதையும், நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தில்

11th July 1957]

[Sri M. Karunanithi]

இத் திட்டங்களால் மேலும் பயன்பெறக்கூடிய பரப்பையும் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நீர்ப்பாசன திட்டங்களால் பஞ்சாப் மாகாணத்தில் பதினேழு லக்ஷம் ஏக்கர் நிலப் பரப்பு மேலும் அதிகமாக பயன் பெறப்போகின்றது. ஒரிஸா மாகாணத்தில் பதினாறு லக்ஷம் ஏக்கர் நிலப் பரப்பு மேலும் அதிகமாக பயன் பெறப்போகின்றது.

உத்திரப் பிரதேசத்தில் 1,310,000 ஏக்கர்.

மேற்கு வங்காளத்தில் 1,270,000 ஏக்கர்.

ராஜஸ்தானில் 1,160,000 ஏக்கர்.

பீகாரில் 1,140,000 ஏக்கர்.

பம்பாயில் 1,000,000 ஏக்கர்.

மத்திய பிரதேசத்தில் 400,000 ஏக்கர்.

ஆந்திராவில் 290,000 ஏக்கர்.

பரிதாபத்துக்குரிய நம் சென்னை மாநிலத்தில் 140,000 ஏக்கராதான் அதிகப்படியாக இந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளால் பயன்படப்போகிறது என்பது இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நமக்குத் தெரியவருகிறது. புள்ளி விவரத்தை யொட்டி பேசவேண்டும் என்று கூறப்பட்ட காரணத்தால், வெறும் “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்குத் தேய்கிறது” என்பதை மாத்திரம் சொல்லாமல் புள்ளி விவரங்களையும் குறிப்புகளையும் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். மத்திய சர்க்கார் சென்னை மாநிலத்தில் ஆற்று நீர் மேட்டுப் பகுதிகளிலும் பயன்படவேண்டும் என்பதற்காக ஆற்று நீர் இரைப்புத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் 1951-52-ம் ஆண்டில் அமுலாக்கப்பட்டு, அதற்காக மத்திய சர்க்கார் 50 சத விதிகம் மான்யம் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். அப்படித் தரப்பட்ட மான்யத்தை 1953-ம் ஆண்டு நிறுத்திவிட்ட காரணத்தால் அந்த ஆற்று நீர் இரைப்புத் திட்டத்தை சென்னை மாநில சர்க்கார் நிறைவேற்றமுடியாமல் சிறிது சிறிதாகக் குறைக்கப்பட்டு, இறுதியில் பரிபூரணமாக நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பதை மறக்க முடியாது. இந்த ஆற்று நீர் இரைப்புத் திட்டம் இல்லாததன் காரணமாக “பம்பு செட்டுகள்” பொருத்தி, மேட்டுப்பகுதிகள் வளப்படுத்தப்படும் வசதி ஏற்படாமல் போகின்றது என்பதை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. சென்னை மாநிலத்தில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அதிகமாக இல்லை என்பதற்குச் சொல்லப்படும் காரணங்களில் மிகமிக முக்கியமான காரணம் “இங்கு பெரிய ஆறுகள் கிடையாது” என்பதுதான். ஒரு சில ஆறுகளினுடைய தண்ணீரை கடலில் கலக்காமல் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகின்றோம் என்று அமைச்சர் பெருமக்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கடலில் விழுகின்ற காரணத்தால் மாத்திரம் ஆற்று நீர் வீணாகிவிடவில்லை. வேறு சில காரணங்களாலும் வீணாகப் போகின்றது என்று சட்டநாத கரையாளர் எடுத்துக் கூறினார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. கடலில் கலக்கின்ற தண்ணீர் தடுக்கப்பட்டால் மட்டும் போதாது! ஆற்று நீர் கழனிகளில் பயன்படாத நிலையில் மணலிலேயே சேர்ந்து வீணாகப் போகின்றது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. என்னுடைய குளித்தலைத் தொகுதியைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது எழுந்த விவாதத்தின்போது நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். குளித்தலைத் தொகுதி மிக மிக வளமான தொகுதி என்று குளித்தலைத் தொகுதியின் தலைநகரின் இறங்கும் ஒருவர் சொல்லலாம். உண்மையில் குளித்தலைத் தொகுதியை குளித்தலை, மாயனூர், வெள்ளையனை என்று மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒருவர் வரிசையாகப் பயணம் நடத்தினால் குளித்தலைத் தொகுதி வளமான தொகுதி, எழிலான தொகுதி என்று எண்ணம் ஆரம்பித்து அடிக்கரும்பை சுவைப்பது போல் சுவைத்து, மாயனூர் சென்றால் நடுக்கரும்புக்கு வந்த, பிறகு வெள்ளியனைக்கு வருப்போது நுனிக்கரும்பை சுவைப்பது போல் முடியும். வெள்ளியனையின் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல், வறண்ட நிலங்களாக உள்ள பல இடங்களை அங்கே காண முடியும். குடகனாறு திட்டம் அங்கே தேவை. அத்தகைய குடகனாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் 10,000 ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களை

[Sri M. Karunanithi]

[11th July 1957]

நஞ்சை நிலங்களாக மாற்ற முடியும் என்று 1951-ம் ஆண்டிலிருந்து பெரிய கிளர்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. இந்தக் கிளர்ச்சியை ஏதோ பலாக்காரப் போராட்டம் என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்று யாரும் கருதக்கூடாது. அங்கே யிருக்கும் பொது மக்கள்—அதாவது எந்த அரசியல் கட்சியிலும் சார்பற்ற பொது மக்கள்—அந்தக் குடகனறுத் திட்டம் தேவை என்று கூறி, 1951-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 19 தேதியில் மராமத்து மந்திரியிடமும் 1952-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 2-ந்தேதியில் நிதி அமைச்சரிடமும், 1953-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 12-ந்தேதியில் ரெவின்யூ அமைச்சரிடமும், 1954-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 11-ந்தேதியில் முதல் அமைச்சரிடமும் அதற்கான மனுக்களைத் தந்து, குடகனறுத் திட்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

பழனி மீலையிலிருந்து உற்பத்தியாகிற குடகனறு—ஏறத்தாழ 86 மைல் நீளமுள்ள ஆறு—சுமார் 30 மைல் தூரம் திண்டுக்கல் தாலுகாவில் ஓடி, ஆயிரம் ஏக்கரா நிலத்திற்கு மரத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டு, அங்கிருந்து மிச்சமுள்ள 56 மைல் நீளம், அதனுடைய தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகப் போய், அமராவதியில் கலக்கிறது என்ற நிலைமையில், வேடசெந்தூருக்கு அருகேயுள்ள கல்வார்பட்டி என்னும் இடத்தில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் அமைத்து, அந்தத் தண்ணீர் அங்கே பயன்படுத்தப்பட, சுமார் 23 மைல் நீளமான ஒரு வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டால், எள்ளியிணை, வீரவல்லி, ஜெகதாபி, உப்பிடமங்கலம் என்ற பல எரிகள் நிரம்பி, பத்தாயிரம் ஏக்கரா நிலம் அங்கே சாகுபடி ஆகும் என்றும், அதற்குப் பன்னிரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்றும் கரூர் P.W.D. சூப்பர்வைசர் அதற்கு ஒரு திட்டமே தயாரித்துக் கொடுத்தார். அப்படித் தயாரிக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டத்தைப் பெற்ற மக்கள், திருச்சி எக்ஸ்பிக்யூட்டிவ் என்ஜினீர் அலுவலகத்திற்கு 19 3-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 22-ந்தேதியில் மனு மூலம் தெரிவித்தும், இதுவரை கேட்பாரற்று அந்த மனு அங்கே தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

பன்னிரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் பத்தாயிரம் ஏக்கரா நிலம் அங்கே பயன்படும், புஞ்சை, நஞ்சையாக மாறும் என்று சொல்லப் படுகிறது. இந்த நேரத்தில், மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு—சபாநாயகருடைய அனுமதியின்பேரில் ஒன்று தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆரணியாறுத் திட்டத்திற்கு 104.19 லட்சம் ரூபாய் செலவானாலும் பயன்படுகிற நிலங்கள் ஐந்தாயிரம் முதல் ஏழாயிரம் ஏக்கராதான். இதனால் ஆரணியாறு திட்டம் தேவை இல்லை என்று நான் கூறவில்லை. ஐந்தாயிரம் முதல் ஏழாயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பயன்படுகிற ஆரணியாறு திட்டத்திற்கு 104.19 லட்சம் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கத் திட்டத்திற்கு 184.03 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்றும், அதனால் பயன் பெறுவது 7,500 ஏக்கரா நிலம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி 184 லட்சமும், 104 லட்சமும் செலவிட்டு ஏழாயிரம், ஐந்தாயிரம் ஏக்கரா நிலங்கள் பயன்பெறுகிற நேரத்தில், பன்னிரண்டு லட்ச ரூபாய் செலவில் பத்தாயிரம் ஏக்கர் பயன்பெறுகிற ஒரு குடகனறுத் திட்டத்தை இதுவரை, இவ்வளவு கோரிக்கைகளுக்குப் பிறகும், அந்த வட்டாரத்துப் பொது மக்கள் அத்தனைபேரும் மனுச் செய்துகொண்ட பிறகும், மந்திரிகள் வந்த நேரத்திலே அவர்களைத் தூது சென்று பார்த்த பிறகும் கவனிக்கப்படவில்லை என்பது மிகமிக வருந்தத்தக்க ஒன்று.

மேற்கு நோக்கி ஓடும் ஆறுகளையெல்லாம் கிழக்கு நோக்கித் திருப்புவதற்கு முயற்சிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. பரம்பிக்குளத்துத் தண்ணீரை தமிழகத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, ஆனால், ஆர்வத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் அந்தத் திட்டம் கவனிக்கப்பட்டு, பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் பயன்பட முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

இங்கே ஆறுகள் இல்லை, ஆகவே திட்டங்கள் இல்லை என்று கூறுவது, “ஆடத்தெரியாத ஒருத்தி முற்றம் கோணல்” என்று சொல்வதை ஒக்கும் என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். ஆறுகள் இல்லை என்றாலும், இருக்கிற ஆறுகளையாவது பயன்படுத்துகிற அத்தகைய எண்ணம் ஏன் பிறக்கவில்லை

11th July 1957]

[Sri M. Karunanithi]

என்று நான் கேட்கின்றேன். புராணத்திலே படித்தது உண்டு—பகீரதனுக்காகப் பரமசிவன் ஆகாயத்திலிருந்து கங்கையை வரவழைத்தான் என்று அப்படியிருக்க, பச்சைத் தமிழர் ஆட்சியில் பரம்பிழுளத் தண்ணீரைத்தானே வரவழைக்க முடியாது?—கொஞ்சம் எடுத்துப் பேசினால், உற்சாகத்தோடு அந்த வேலையில் ஈடுபட்டால்—ஆகாத காரியமா இது என்று நான் கேட்கின்றேன்.

திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்டங்கள் இவ்வளவு காட்டியும் கூட, அவைகளை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையே என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பார்த்துச் சொன்னால், அந்தத் திட்டங்கள் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும். குடகனாறு திட்டம் அவசர அவசியமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்றே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வெள்ளையனைப் பகுதியில் சென்று மந்திரி அவர்கள் சுற்றிப் பார்த்தால் அங்கு இருக்கும் அவல நிலை தென்படும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். குளித்தலை வட்டாரத்தில் 273 குளங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 273 குளங்களும் மழையை நம்பித்தான் நிறைய முடியும். அந்த 273 குளங்களில் வரும் மழைத் தண்ணீரைக் கொண்டு பெரும்பகுதி நிலத்தை நல்ல முறையிலே வளப்படுத்த முடியும். அதற்கான முயற்சிகளும் இந்த அரசாங்கத்தாரால் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

திட்டங்களைக் கூறிவிடுவதால் மாத்திரம் போதாது. அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற ஆற்றலும், அத்தகைய திறமையும் ஒரு அரசு பெற வேண்டுமென்றும், அப்படிப் பெற வேண்டிய நிலையைத்தான் வள்ளுவர் அவர்கள்—“கொடுங்கோன்மை” அதிகாரத்தில் அல்ல—“அமைச்சு” என்ற அதிகாரத்தில், மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லுகிறார்—

“முறைப்பட்ச சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திற்பா டிலாஅ தவர்”.

நல்ல திட்டங்களைப் போட்டாலுங்கூட, அந்தத் திட்டங்களை முறையாக எண்ணினாலுங்கூட, அந்தத் திட்டங்களை மூளையாகச் செய்து முடிப்பார்கள் திறமை இல்லாதவர்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். நான் இந்த அரசாங்கத்தை, அப்படிச் செய்வார்கள் என்று கூறவில்லை; அப்படிச் செய்யக் கூடாதென்றதான் கூறுகிறேன். நாம் குறளை எடுத்துக் கூறினால், வல்லினம், மெல்லினம் தெரியாதவர்கள் குறள் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்று கூறிவிடலாம் அமைச்சரவர்கள். வல்லினம் மெல்லினம் தெரிகிறதோ இல்லையோ—நான் சார்ந்த இனம் தமிழ் இனம், திராவிட இனம் என்று உணர்ந்திருக்கிறேன். அதை உணராதவர்களுக்கு அதை உணர்த்தி, இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் தமிழகத்திற்கு உள்படியே பயன்படுவதற்கு சென்னை மாநில அரசு உடனடியாக வேலை செய்வவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI A. SENAPATHI GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நமது முன்னாள் மராமத்து மந்திரி அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட திட்டத்திலே ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் குறிப்பிட்டிருப்பது கண்டு அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்; மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். பரம்பிக்குளத் திட்டம் மிகவும் வறண்ட பிரதேசங்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய ஒரு திட்டம். சமார் லட்சம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பயக்கூடிய அந்தத் திட்டத்தையும் முழு மூச்சோடு எடுத்து நடத்துவதற்கு அவர்கள் முன் வந்ததற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும், கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளின் தண்ணீரை தமிழ் நாட்டுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி செய்து வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய முயற்சியில் எங்களுக்குச் சந்தேகம் இல்லை. அவர்கள் அவசியமாக முயற்சித்து அத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, அவர்களுக்குப் பூரண ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராகியிருக்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri A. Senapathi Gounder] [11th July 1957]

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமராவதி அணை பூர்த்தியாகி, அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள பதினேந்தாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாயும் வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதைத் திருத்துமாறு நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்படிச் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பதினேந்தாயிரம் ஏக்கர் நஞ்சையாக இருப்பதை மாற்றி, நஞ்சையும், புஞ்சையுமாக இருபத்தோராயிரம் ஏக்கர்—கரும்பு மூன்றாயிரம் ஏக்கர், 7,500 ஏக்கர் நஞ்சை, மீதி 10,500 ஏக்கர் புஞ்சை. ஆகவே, இந்த முறையில் இருபத்தோராயிரம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்கும் வசதி செய்து தருவதாக இன்ஜினீர்கள் முன்னிலையில், விவசாயிகள் மாநாடு கூட்டி, அங்குள்ள விவசாயிகள் எங்களுக்கு 7,500 ஏக்கர் நஞ்சையாக இருந்தால் போதும்; ஔவாயிரம் ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடிக்கு இருந்தால் போதும், மீதியை எங்களுக்குப் புஞ்சைக்காக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். ஏழாயிரத்து ஐந்து ஏக்கர் நஞ்சை, மூவாயிரம் ஏக்கர் கரும்பும் மீதி புஞ்சை இருபத்தோராயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக சமீபத்தில் கூட அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்டியிருக்கிறேன். அதைக் கவனித்து, இருபத்தோராயிரம் ஏக்கருக்கும் கூடிய சீக்கிரம் பாசன வசதி செய்து கொடுக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்பட்டிருக்கும் இடங்களிலே நீர்ப்பாசன பஞ்சாயத்துக்கள் அவசியம் ஏற்படுத்தி, அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களினுடைய யே சீனையை அமுல் நடத்துவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று அதிகாரிகளை எச்சரிக்கை செய்யுமாறு மிகப் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆற்றுத் தண்ணீர் பம்பு செட்டைக் கொண்டோ, மாட்டைக் கொண்டோ இறைக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறோம். அம்மாதிரி பார்க்கும்போது, அமராவதி நதி மிக வறண்ட பிரதேசத்தில் ஓடுகிறது. அந்த இடத்திலே

SRI N. R. THIAGARAJAN : On a point of order Sir, ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் வெற்றிலை, பாக்கு, போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சபையில் வெற்றிலை, பாக்கு போடலாமா என்று கனம் சபாநாயகரிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not chew in the House.

SRI A. GOVINDASAMY : விழுங்கியாய்விட்டது.

SRI A. SENAPATHI GOUNDER : ஆறுனது ஓடுகிற நிலைமையிலே, வேறுபாசன வசதி இல்லாத காரணத்தால், ஏதோ ஒரு சிறு விவசாயி, கொஞ்சம் ஆற்று நீரை உபயோகப்படுத்தி அதிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டால், சர்க்காருக்குப் பாதகம் என்று அவர்கள் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையிலே அமராவதி நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுகிற நேரத்திலே, அமராவதி கரையிலே உள்ள விவசாயிகள் ஓர் சிறு அளவாவது நீரை மாட்டைக் கொண்டு, ஏற்றுத்தின் மூலமாகவாவது உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், என்னுடைய பகுதியிலே சிறிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் எடுத்து நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தாராபுரம் தாலுகா வறண்ட பிரதேசம் என்பது அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திலே இருக்கவேண்டும். அங்குள்ள சிறிய நீர் ஓடைகளைப்பற்றி திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளையும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி, அவைகளை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11th July 1957]

DEPUTY SPEAKER: I adjourn the House till 9 a.m. tomorrow. The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

116. Notification issued with Government Order Miscellaneous No. 1753, Food and Agriculture, dated 5th June 1957, amending Rule 59 of the Madras Commercial Crops Market Committees Financial Rules, 1953. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]

117. Notification issued with Government Order Miscellaneous No. 459, Food and Agriculture, dated 13th February 1957, enforcing the provisions of the Madras Livestock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) to the Kumbakonam firka in Tanjore district.

118. Notification issued with Government Order Miscellaneous No. 460, Food and Agriculture, dated 13th February 1957, enforcing the provisions of the Madras Livestock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) to the Kumbakonam firka in Tanjore district.

119. Notification issued with Government Order Miscellaneous No. 1148, Home, dated 26th April 1957, reducing the rate of tax payable under Madras Motor Vehicles Taxation Act in respect of the four luxury coaches belonging to the Southern Roadways (Private), Limited, Madurai. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS